

30к2

10005

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

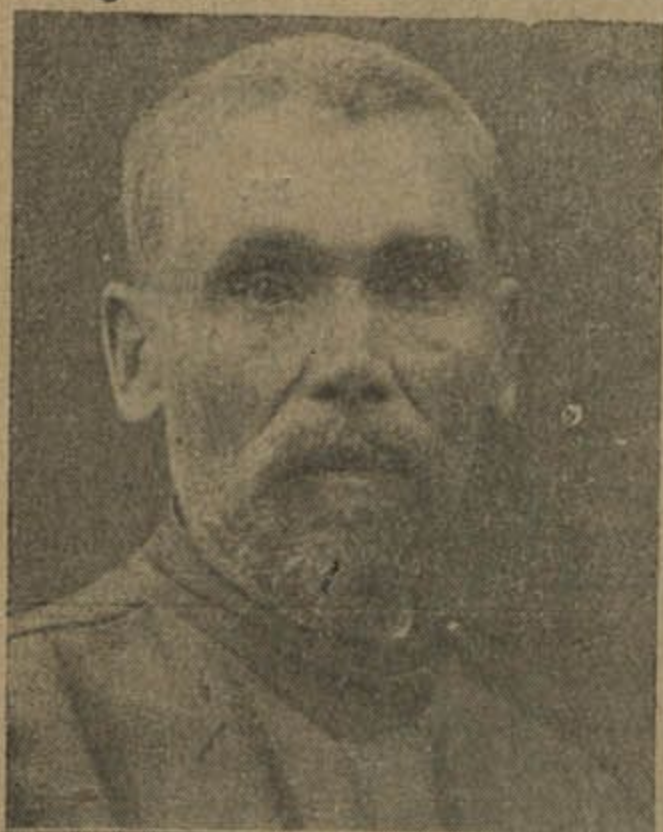
Большэвіцкі друк

ЖНІВЕНЬ-ВЕРАСЕНЬ № 16-17

ЖУРНАЛ ЦК КП(б)Б

Выходзіць 2 разы ў месяц

Адказны рэдактар А. ДЖЭЛЮК

Адрас рэдакцыі і выдавецтва
МЕНСК, Савенкая, 63 тэл.—22412

Два дні — 31 жніўня і 1 верасня — прадаўжаўся арганізаваны журналам «Большэвіцкі друк» і менскім аэраклубам агітаблёт па пытаннях падрыхтоўкі да 3-га ўсебеларускага з'езда рабселькораў.

На здымках: мітынг каля самалёта ў Смалявічах; уверсе 60-гадовы селькор, калгаснік-ударнік, які ў часе агітаблёту быў праміроўван палётам на самалёце — т. Кішкурно (Смалявічы).

5-870

НОВАЯ ХВАЛЯ КАЛГАСНАГА ПРЫЛІВУ

Артыкул сакратара ЦК КП(б)Б тав. Н. Ф. Гікало

5 верасня Беларусь выканалала гадавы план хлебапаставак. Атрыманая буйнейшая перамога.

У мінулым годзе, як вядома, БССР толькі 5 студзеня 1934 года скончыла хлебнапастаўкі, а ў 1932 годзе хлебазагатаўкі ў некаторых адстаючых раёнах, асабліва сярод аднаасобных, зацягнуліся да веснавой сяўбы наступнага года. Рабочы клас, калгаснікі і працоўныя адна-

асобнікі Беларускай рэспублікі, па праву ганарацца тым, што яны за такі кароткі час стварылі раінаючы пералом у сельскай гаспадарцы і выканалі свае абавязальствы перад дзяржавай **датэрмінова**. Гэта з'яўляецца найбольш яркім пацвярджэннем таго, што сельская гаспадарка Беларусі ўцвярдзілася на шляху магутнага ўздыму і росквіту.

Што забяспечыла нам перамогу?

Перш за ўсё штодзённае кіраўніцтва і аграмадная дапамога з боку ЦК ВКП(б) і асабіста таварыша **Сталіна**.

Поспех хлебадачы глумачыцца настойлівай і штодзённай работай па арганізацыйна-гаспадарчаму і палітыч-наму ўмацаванню калгасаў. Беларуская партарганізацыя падняла міль-

ённыя масы калгаснікаў на ажыццяўленне лозунга таварыша **Сталіна** — зрабіць усе калгасы больш выціжымі, а калгаснікаў — заможнымі. Гэты лозунг ужо блізкі да перадапрактычнага ажыццяўлення. Ва многіх калгасах Аршанскага, Рагачоўскага, Бабруйскага, Менскага раёнаў калгаснікі атрымліваюць да 8 кгр. зернавых і да 16 кгр. бульбы на працадзень. Ва ўсёй сваёй штодзённай рабоце мы не забывалі пра

неабходнасць

далейшай барацьбы за кожны процант росту калектывізацыі.

У ходзе выканання хлебапаставак у нас ніякай было адстаючых раёнаў. МТС і калгасаў. Усе намаганні мы накіроўваем на тое, каб выраўняць увесь фронт, падцягнуць адстаючыя раёны. З першых жа дзён загатоўвак **ЦК КП(б)Б узяў пад асобны нагляд усе адстаючыя раёны**. Нам удалося іх выцягнуць значна ўперад. Больш таго, некаторыя з іх, як Веткаўскі і Бешанковіцкі, зараз займаюць месца на ўсёбеларускай «чырвовай дошцы».

Саўгасы Беларусі, не ў прыклад мінулым гадам, не адставалі ад агульнага тэмпа хлебадачы. Яны 5 верасня выканалі свой план на 104,5 проц.

Характэрнай рысай у барацьбе за своєчасовае выкананне хлебапаставак

з'явілася імкненне аднаасобнікаў выка-
наць часна і добрасумленна разам з
калгасамі свае абавязацельствы перад
дзяржавай. Партарганізацыі прышло-
ся нямаля напрацаваць над тым, каб
падцягнуць гэты найбольш цяжкі і рас-
пылены ўчастак. У рэзультате энер-
гічнай работы партарганізацыі адна-
асобнікі к 5 верасня выканалі поўнас-
цю план хлебапаставак.

Надзвычай важным, бадай адным з
рашаючых рычагоў, забяспечваючых
выкананне плана хлебапаставак, з'яві-
лася **соцыялістычнае спаборніцтва з
Заходняй вобласцю**. Мы здолелі ў спа-
борніцтва ўключыць усе раёны, сель-
советы, калгасы. Кожную ляціднёўку
праз друк мы паказвалі перадавых і
адстаючых. Барацьба за пераходныя
сцягі ЦК, СНК, ЦВК і палітсектара
Наркамзема Беларусі праводзілася сіс-
тэматычна і ўпарта. Трэба сказаць,
што калі-б не было шырока разгорнута
спаборніцтва ў часе ўборкі і хлебапас-
тавак, мы не мелі-б такіх поспехаў.

Апрамадны пад'ём калгаснікаў, друж-
ная работа на калгасных палях, знач-
нае арганізацыйна-гаспадарчае ўмаца-
ванне калгасаў, рост матэрыяльнага
добрабыту калгаснікаў — **усё гэта вы-
клікала новую вялікую хвалю прылігу
ў калгасы**. У нас цяпер няма раё-
наў, дзе калектывізацыя ахапіла ў
асноўным усю масу аднаасобнікаў. За
адну дэкаду жніўня ў Чэрвеньскім раё-
не ўступіла ў калгасы звыш 600 ад-
наасобнікаў. Тое-ж самае мы чагледзі-
м у Барысаўскім, Бярэзінскім, Хойніц-
кім і іншых раёнах, дзе за жнівень
ўступіла некалькі тысяч аднаасобнікаў
у калгасы. **Новая хваля калгаснага
прылігу зараз становіцца агульнарэс-
публіканскай з'явай.**

Выканаўшы ў цэлым па рэспубліцы
дзяржаўны гадавы план, нельга не
адзначыць значныя недахопы ў правя-
дзенні гэтай работы. Калі па хлеба-
пастаўках (1 верасня) і па звароту
пасеннай пазыкі (5 верасня) — у нас
дзяржаўны план выканан, то гэтага
нельга сказаць у адносінах натуропла-
ты МТС, гадавы план якой на 5 верас-
ня выканан толькі на 79 проц. Трэба
змагання за поўнае выкананне плана
кожным раёнам, калгасам і аднаасоб-
нікам. А трэба прама сказаць, што па-
асобныя ноткі самасупакоення сям-там

ужо чуюцца. Некаторы кіраўнікі ра-
ёнаў хочуць утаіць свае недахопы за
сярэднерэспубліканскімі лічбамі. Гэта
не пройдзе, гэтага мы не дапусцім.

Зараз перад намі стаіць надзвычай
адказная задача: у тэрмін апрацаваць
і здаць лён дзяржаве. Добры ўраджай
ільну, своєчасога расціл яго — ўсё
гэта гаворыць пра тое, што гэтыя за-
дачы мы выканам, калі забяспечым
большэвіцкае правядзенне ўсіх далей-
шых працэсаў апрацоўкі ільну.

Прадстаіць закупка хлеба — цяж-
кая і сур'ёзная справа. Тут прадстаіць
упартая і энергічная работа. Ніякай
самасупакоенасці, ніякага самазадава-
лення. Калгаснікі, атрымліваючыя
шмат хлеба на працадні, зараз
ужо прапануюць прадаць лішкі каапе-
рацыі. **Трэба неадкладна пачаць закуп-
кі**, добра падрыхтаваць кааператыўную
сетку да выканання гэтай важнейшай
задачы. Неабходна памятаць, што хле-
базакупкі з'яўляюцца праверкай наша-
га ўмення арганізоўваць масы на ба-
рацьбу за выкананне важнейшых гас-
падарчых заданняў.

Такой-жа праверкай для нас з'яў-
ляюцца і завяршэнне на працягу гэ-
тай пяціднёўкі **азімай сяўбы** і значнае
павышэнне тэмпаў пад'ёму зябліва.

Правадзімыя ў Беларусі тактычныя
бучэнні часцей БВА, удзел у іх наржо-
ма абароны тав. **К. Е. Варашылава**
ўскалыхнулі шырокія масы. Калгаснікі
і аднаасобнікі вітаюць свайго наркома,
сваю Чырвоную армію завяршэннем
хлебапаставак, азімай сяўбы, здачай
ільнавалакна і бульбы. Усё гэта лішні
раз сведчыць аб мацнеючых сувязях
Чырвонай арміі з калгаснікамі, аб шчы-
рай любові і ўвазе к Чырвонай арміі з
боку працоўных горада і вёскі.

Камуністычная партыя Беларусі ў
часе веснавой сяўбы ўзяла на сябе
абавязацельства перад ЦК ВКП(б) па-
большэвіцку змагацца за тое, каб вы-
весці сельскую гаспадарку на ўзровень
перадавых краёў і абласцей. Гэтыя
абавязацельствы па некаторых важней-
шых элементах работы пацверджаны
канкрэтнымі большэвіцкімі справамі.
Будзем і надалей з такой-жа энергіяй і
большэвіцкім запалам змагацца за
ажыццяўленне рашэнняў ХУІІ пар-
тыйнага з'езда і ўказанняў нашага вя-
лікага правадыра таварыша **Сталіна.**

(ПРАВДА)

ВІЦЕБСКІ ПРОЛЕТАРЫЙ

МІСЦЕВАЯ ПЕРШІЯ СІМІА ГРОМІДЫ І ГОРМІДЫ

І. Г. ЖУРАЎЛЁУ

сакратар віцебскага РК КП(б)Б.

НЕ СУПАКОЙВАЦА НА ДАСЯГНУТЫМ

„ВІЦЕБСКАМУ ПРОЛЕТАРЫЮ“

У ДЗЕНЬ ВЫХАДУ 5-ТЫСЯЧНАГА НУМАРА «БОЛЬШЭВІЦКІ ДРУК» ШЛЕ РЭДАКЦЫІ І УСІМ РАВКОРАМ І СЕЛЬКОРАМ «ВІЦЕБСКАГА ПРОЛЕТАРЫЯ» ГАРАЧАЕ БОЛЬШЭВІЦКАЕ ПРЫВІТАННЕ.

ІДЗІЦЕ НАПЕРАД ПА СЛАўНАМУ ШЛЯХУ ЛЕНІНСКАЙ «ПРАВДЫ». ЖАДАЕМ НОВЫХ ПОСПЕХАЎ У РАБОЦЕ.

РЭДАКЦЫЯ ЖУРНАЛА
«БОЛЬШЭВІЦКІ ДРУК»

16 верасня выходзіць **пяцітысячны нумар газеты буйнейшага цэнтра лёгкай індустрыі БССР «Віцебскі пролетарый»**, якая, існуючы ўжо 17 год, з'яўляецца, такім чынам, пасля «Звязды» старэйняй большэвіцкай газеты ў Беларусі.

Віцебская партыйная арганізацыя і найшырэйшыя масы рабочых Віцебска дзень выхаду пяцітысячнага нумара газеты праводзяць як баявое свята ўсёй пролетарскай грамадскасці і адзначаць гэта свята як вызнаннем і перавыкананнем васьмімесячнага промфінплана прамысловасці Віцебска, так і мабілізацыяй усіх сіл на поўнае перамаганне ўсё яшчэ маючага адставання на раздзі ў частках сельскай гаспадаркі.

Газета «Віцебскі пролетарый» — орган гарадскога камітэта партыі — здолела заваяваць вялікі аўтарытэт і папулярнасць не толькі ў партыйнай арганізацыі, але і сярод самых шырокіх мас рабочых і калгаснікаў Віцебскага раёна, дзякуючы таму, што газета кожным сваім радком на справе энергічна, ініцыятыўна і паслядоўна змагаецца за выкананне рашэнняў ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)Б аб віцебскай партыйнай арганізацыі.

І зусім невыпадкава віцебскі гарком партыі прадаставіў рэдакцыі газеты «Віцебскі пролетарый» права падпіс рапарта ЦК КП(б)Б і СНК БССР аб выкананні промфінплана прамысловасці Віцебска, зусім невыпадкава «Віцебскі пролетарый» з'яўляецца трэцяй газетай у Савецкім Саюзе, узнёсенай значком «ЗОТ».

І гэтае права на падпіс рапарта і гэта ўзнёсенае заваяваны газетай той настойлівай і, падкрэсліваем, паслядоўнай работай, якая праводзіцца пад кіраўніцтвам гаркома партыі рэдакцыяй газеты на штодзённым ажыццяўленню спарорніцтва прадпрыемстваў Віцебска і на разгортванні найшырэйшага зотаўскага руху (на істаронках газеты сістэматычна даецца штодзённая ацэнка работы кожнага прадпрыемства ў паасобку, глыбока паказваецца вопыт работы перадавых прадпрыемстваў, выдзецца ўпартая барацьба за ўкараненне на ўсіх прадпрыемствах тэхпромфінплана, была арганізавана і праведзена з вялікім дзелавым эфектам ўсесаюзная завочная пераклічка спажывцоў віцебскага абутку і віцебскіх іголак, праведзена завочная канферэнцыя зотаўцаў з удзелам Нікіты Ізотава, сістэматычна ставяцца пытанні работы саматужных арцелей, рэалізавана ініцыятыва газеты

аб правядзенні сагульнагарадскога агляду работы тэхнічных гурткоў і т. д.).

Сур'ёзнай і аўтарытэтнай ацэнкай работы газеты на ўчастку прамысловасці з'яўляецца наступная вытрымка з спецыяльна выданага на Народнаму камісарыяту лёгкай прамысловасці БССР загада наркома тав. **Балціна**:

«Народны камісарыят лёгкай прамысловасці адзначае заслугуючую самага шырокага распаўсюджвання каштоўную ініцыятыву газеты «Віцебскі пролетарый» па арганізацыі і правядзенню на старонках газеты ўсесаюзнай заочнай пераклічкі спажывцоў абутку фабрыкі імя Лекерта, у якой прынялі ўдзел рабочыя, калгаснікі, інжынерна-тэхнічныя работнікі, работнікі кааперацыі і работнікі друку раду гарадоў Савецкага Саюза, а таксама выязная рэдакцыя «Віцебскага пролетарыя», якая знаходзілася ў Горкаўскім краі.

Пытанне аб важнасці выпуску высокакаснага, моцнага, прыгожага і таннага абутку, паднятае газетай «Віцебскі пролетарый» па прынцыповую вышнюю барацьбу за выкананне рашэнняў XVII з'езда ВКП(б) і ўказанняў таварыша **Сталіна**, рашэнняў XV з'езда КП(б)Б і ліпеньскага пленума ЦК КП(б)Б аб рабоце лёгкай прамысловасці, па вышнюю неабходнасці выканання віцебскімі рабочымі свайго інтэрнацыянальнага пролетарскага доўту перат шахцёрамі Данбаса, рабочымі аўтамабільнага завода імя Горкага, прадпрыемствамі г. Бранска, якія забяспечваюцца віцебскім абуткам — выклікала вялікую колькасць каштоўных рацыяналізатарскіх прапанов і ўзным вытворчай актыўнасці рабочых фабрыкі імя Лекерта.

У выніку разгорнутай на фабрыцы масавай работы ў сувязі з усесаюзнай перакліччай спажывцоў, а таксама абнаўлення гаспадарчага кіраўніцтва фабрыка імя Лекерта, прызначаная наводле/ загада Наркамлепрама к закрану за невыкананне плана і дрэнную якасць выпускаемай прадукцыі, дабілася выканання промфінплана за першы квартал 1934 г.

Балі за пяціднёўку да апублікавання ў газеце матэрыяла «Аб пары абутку № 721» фабрыка завала абутку першага татунку 65,7 проц., то на наступную пяціднёўку пасля апублікавання і пра-

цоўкі матэрыяла газеты гэты процант павялічыўся на 75,2, а пасля праведзенай усесаюзнай пераклічкі спажывцоў фабрыка выконвае звыш 100 проц. промфінплана, вынук прадукцыі першага татунку даведзен да 87,7 проц. (з загада Наркамлепрама БССР).

Значным зрухі дасягнуты новым кіраўніцтвам рэдакцыі «Віцебскага пролетарыя» і ў галіне пастапоўкі на старонках газеты пытанняў сельскай гаспадаркі.

Сістэматычнае асвятленне на старонках газеты ходу спаборніцтва сельсоветаў і калгасаў як у часе веснавой сяўбы, так і ўборкі, а таксама і хлебапаставак, не ў малой ступені спрыяла поспеху гэтых работ у радзе сельсоветаў і калгасаў. Найбольш сясёбы газета правяла ў выглядзе спецыяльных старонак агляд падрыхтаванасці да сяўбы 8-мі сельсоветаў, што ў немалой ступені дапамагло выкрыць недахопы загадзя, да пачатку сяўбы.

Вырасла колькасць брыгадных і калгасных насценгазет, значна вырасла колькасць актывістаў, селькораў, сярод якіх мы маем такіх людзей, як **Петрачэнка Ш.** з калгаса «Трэці рапаячы», выкрыўшы шкодніцтва ў калгасе, злачынствы старшынні **Крэйта**, знятага потым з работы, **Ляхно**, па замётках якога было знята ўсё праўленне калгаса «Друтая цяцігодка», **Старасельскага** сельсовета. Двое з членаў праўлення на чале з старшынёй **Глушаковым** за разбурэнне калгаса атрымалі па сігналах селькора па дзесяць год пазбаўлення волі. Выхаваліся такія селькоры як тав. **Калінаў** з Замасцкага сельсовета, які дапамог згуртаваць вакол рэдакцыі моцны актыў селькораў з калгасаў **Замасцкага сельсовета**. Колькасць селькораў, якія сістэматычна пішуць у газету і выконваюць аператыўныя даручэнні рэдакцыі, складае зараз каля 250 чалавек.

Варта адзначыць і такія каштоўныя мерапрыемствы, як арганізацыя пры дапамозе рэдакцыі хаты-лабараторыі пры калгасе «Чырвоная армія», **Ялагінскага** сельсовета, і пры калгасе «Замасцка», **Замасцкага сельсовета**.

У галіне жывёлагадоўлі праведзен рад мерапрыемстваў, сярод якіх найбольш каштоўнымі з'яўляюцца паказы работы

фермы «Пролетарская перамога», Бабініцкага сельсовета, якая не мела швяднага выпадку падзяжу маладняка, паказ работы пастуха **Свіркунова** з калгаса «Іскра», Бараўлянскага сельсовета, вопыт шачнога пасьбішча жывёлы ў калгасе «Барэц», Нікалаеўскага сельсовета і інш.

Газета «Віцебскі пролетарый» з'яўляецца астрэйшай зброяй у руках партыйнай арганізацыі ў барацьбе за генеральную лінію партыі, супроць прыхаваных апартуністаў, «лявацкіх» запішчыкаў і прыміранцаў, за ленінскую нацыянальную палітыку, у барацьбе за смелае разгортванне большэвіцкай самакрытыкі і забеспячэнне яе дзейнасці (па сігналах газеты было выкрыта нацдэмаўскае гняздо ў ветінстыгуце, выкрыты агенты контррэвалюцыйнага трацкізма Янавіцкі, Бунцэвіч, было зменена кіраўніцтва горпрофсовета, адноўлена кіраўніцтва раду аддзелаў горсовета, зняты трыкутнік шчотачнага камбіната, ЦРК, пажарнай каманды і т. д.).

Рост газеты, яе дасягненні з'яўляюцца неадлучнай часткай дасягненняў усёй віцебскай партыйнай арганізацыі ў цэлым, з'яўляюцца вынікам той выключна вялікай штодзённай увагі, якая ўдзяляецца гаркомам газеце.

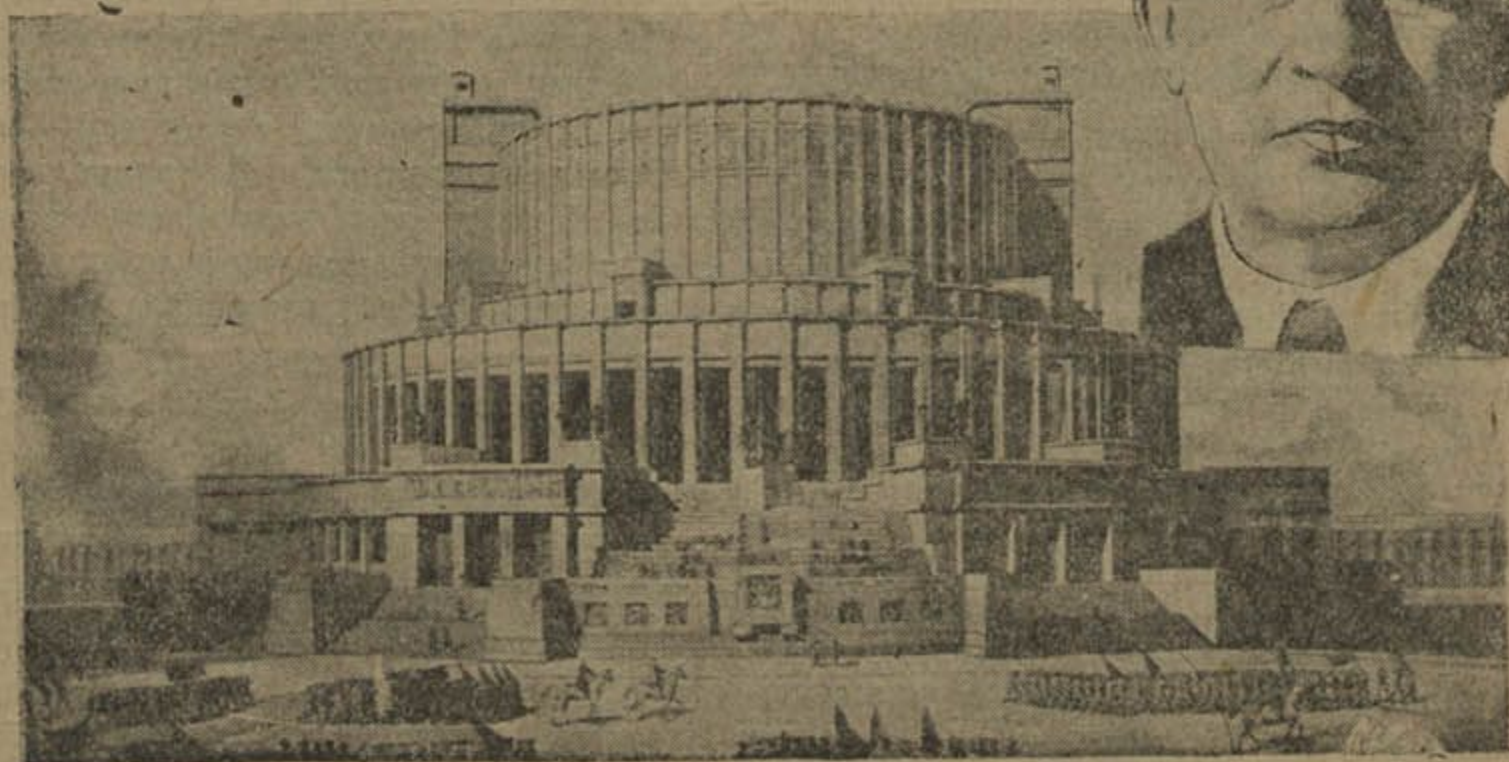
Разам з тым трэба сёння, у дзень выхаду пяцітысячнага нумара газеты з усёй астрэйшай сказаць і аб тых недахопах у рабоце газеты, якія новым кіраўніцтвам рэдакцыі яшчэ поўнаасцю не пераможаны і на якія своечасова і правільна было ўказана ў аглядах газеты

«Звязда» (недастаткова глыбокая пастапоўка асобных пытанняў сельскай гаспадаркі, незабеспячэнне штодзённай увагі пытанням перабудовы партыйнай работы ў вёсцы, смяшэнне з выкрыццём «очновіральства» дырэктара МТС Галавёнка).

Газета пры актыўным і самым неадрэдным удзеле ўсіх партыйных арганізацый павінна абавязкова і грунтоўна замацаваць дасягнутыя першыя, але ўсё яшчэ зусім недастатковыя зрухі ў рабоце па кіраўніцтву рабселькорамі ў руках і нізавым друкам (праведзены двухразовыя курсы селькораў з агульнай колькасцю курсантаў у 200 чалавек, праведзены агульна-гарадскія курсы арганізатараў рабкораў, былі арганізаваны семінары на радзе прадырэмстваў, створан пры рэдакцыі спецыяльны пакой рабкора, па прадырэмствы накіраваны 18 брыгад у дапамогу па разгортванні падрыхтоўкі да ўсебеларускага з'езда рабселькораў і т. д.).

У сваёй далейшай рабоце газета «Віцебскі пролетарый», як баявы орган гарадскога камітэта партыі, павінна і надалей высока несці сцяг барацьбы за генеральную лінію партыі Леніна-Сталіна, за выкананне гістарычных рашэнняў ХУІІ з'езда ВКП(б), задач, пастаўленых правядзеньнем партыі тав. **Сталіным**.

Праект Вялікага
Дзяржаўнага тэатра
у Менску. У авале
аўтар праекта
архітэктар Лангбард

НАМЕСНІК РЭДАГУЕ...

КАЛГАСНІК ПЕТРЫКАЎШЧЫНЫ

Надыходзіла восень. Перадавыя калгасы завяршалі хлебапастаўкі і сяўбу азімых.

Тав. Сафонаў рашыў не адставаць ад жыцця... У адным з чарговых нумароў рэдагуемай ім газеты «Калгаснік Петрыкаўшчыны» з'явіўся лозунг:

«УДАРНЫМ ПРАВЯДЗЕННЕМ ПРАПОЛАЧНЫХ РАБОТ ЗАБЯСПЕЧЫМ ВЫСОКІ ўРАДЖАЙ!»

Што за недарэчнасць? У дні ўборкі хлебапаставак і азімай сяўбы тав. Сафонаў заклікае разгарнуць праполку?!

Тав. Сафонаў мае поўнае права абурання і рашуча пратэставаць. Увесь інцыдэнт выдуман. Тав. Сафонаву проста прыпісалі яўна недарэчную справу. Адным словам — недапуншчальны паклёп.

Прызнаемся, вінаваты. Гэта мы выдумалі, нібы тав. Сафонаў у перыяд хлебапаставак рантоўна ўспомніў аб праполачных работах. Гэтага ён асабіста яшчэ не рабіў.

Але навошта тут слова «яшчэ»? Хіба ёсць якія-небудзь падставы чакаць, што тав. Сафонаў можа зрабіць аналагічную справу?

Ёсць. Спашлемся на камплект «Калгасніка Петрыкаўшчыны».

З 4 жніўня праводзіўся месячнік абмену вопытам работы калгасных і брыгадных парторгаў. У месячнік ўключыліся раённыя і палітаддзельскія газеты.

«Калгаснік Петрыкаўшчыны» па ініцыятыве і непасрэднаму рашэнню тав. Сафонава зрабіў для сябе выключэнне. Ён проста замаўчаў гэту вялікай важнасці справу. Выходзіў нумар за нумарам, а пра месячнік — ні слова.

І толькі перад самым сканчэннем месячніка «Калгаснік Петрыкаўшчыны», нарэшце, заварушыўся. 27 жніўня рэдакцыя выступіла з заявай, што яна па-

чынае абмен вопытам калгасных і брыгадных парторгаў. Амаль месяц, як бачыце, тав. Сафонаў усё думаў, гадаў пачынаць ці не пачынаць, ісці ў нагу з жыццём ці не ісці...

Выступіўшы з абяцаннем арганізаваць абмен вопытам работы калгасных і брыгадных парторгаў, «Калгаснік Петрыкаўшчыны» на другі-ж дзень забыў пра сваё ўласнае слова. Ніякіх матэрыялаў па гэтай справе газета больш не змяшчае.

Спачатку 27 дзён спалі, потым усхамануліся, далі слова арганізаваць масавы абмен вопытам, а ў выніку толькі пусцілі пыл у вочы.

Яшчэ адзін красамоўны факт.

Два тыдні ў Маскве працаваў першы ўсесаюзны з'езд савецкіх пісьменнікаў.

Уся краіна, мільёны з неаслабнай увагай сачылі за работай з'езда.

Тав. Сафонаў трымаўся асобай думкі. Ён палчыў, што першы з'езд савецкіх пісьменнікаў не такая ўжо выдатная падзея, каб аб ёй гаварыць на старонках «Калгасніка Петрыкаўшчыны».

Зноў выходзіў нумар за нумарам, але паслядоўны рэдактар не даў ні радка пават пра адкрыццё з'езда, не гаворачы ўжо аб асвятленні з'ездаўскай работы.

Не заўважыў з'езда тав. Сафонаў са сваёй петрыкаўскай званіцы...

Яшчэ раз прызнаемся: мы паспяхлілі, заяўляючы, што тав. Сафонаў нічога не бачыць далей петрыкаўскіх ваколіц. Мы проста забылі, што кіраўнік «Калгасніка Петрыкаўшчыны» пвёрда рашыў быць падобным да ўліты і таму цягнецца ў хвасце падзей.

Пра з'езд пісьменнікаў тав. Сафонаў успомніў толькі тады, калі ён ужо зачырыўся і дэлегаты раз'ехаліся. Першага весяня ў газеце з'яўляецца лозунг: «Усесаюзнаму з'езду савецкіх пісьменнікаў — гарачае большэвіцкае прывітанне!» Далей (і гэта толькі 1 верасня) газета паведамляе, што ў Маскве ад-

крыўся ўсесаюзны з'езд савецкіх пісьменнікаў і перадаецца ўступнае слова тав. А. М. Горкага. Апамяталіся, адным словам, праз два тыдні...

Пасля гэтых фактаў хіба нельга чакаць ад тав. Сафонава, што ён у адзін прыгожы зімовы дзень раптам пачне ва-клікаць разгарнуць жніво.

Усяго можна чакаць, да ўсяго трэба падрыхтавацца, калі чалавек не адчувае ніякай адказнасці за даручаную яму адказную справу.

Тады, напрыклад, ён можа здзіўляць чытача наступнымі «шапкам».

(АД 29 ДА 42,7).

Гэтыя дужкі, словы, лічбы і кропкі змешчаны ў якасці «шапкі» над аддзелам аб новым калгасным прыліве («Калгаснік Петрыкоўшчыны» за 1 верасня).

У некалькіх заметках, якія складалі гэта аддзел, гаворыцца аб тым, што ў асобныя калгасы Петрыкоўшчыны ўступілі новыя бядняцка-серадняцкія гаспадаркі.

Што-ж азначаюць дужкі, словы, лічбы, і кропкі, якія фігуруюць у тазеце ў якасці «шапкі». У саміх заметках аб гэтым нічога не гаворыцца. І можна толькі здагадацца, што гутарка ідзе,

як відаць, аб процантах калектывізацыі ў Петрыкоўскім раёне.

Калі чытаем «Калгаснік Петрыкоўшчыны», мімаволі здзіўляешся яго выключна адміністратарскаму тону. Усе загалоўкі, «шапкі» і аншлагі, як правіла, палаюцца ў духу безапелальнага загаду. Калі вокрык не дапамагае, энергічны тав. Сафонаў бярэцца за больш эфектыўныя сродкі ўздзеяння.

У сувязі з прызывам у Чырвоную армію т. Сафонаў раней дабіцца, каб усе прызыўнікі з Петрыкоўшчыны падпісаліся на пазыку 2-й пяцігодкі.

І вось на старонках «Калгасніка Петрыкоўшчыны» з'яўляюцца адначасова і «танебны спіс» і «чорная дошка». На фоне «чорнай дошкі» рысунак: нейкі п'янаваты чалавек, побач — боты і чайнік.

У гэты «танебны спіс» і на гэту «чорную дошку» тав. Сафонаў з энтузіязмам заносіць усіх прызыўнікоў, якія яшчэ не падпісаліся на пазыку.

Тав. Сафонаў падпісвае «Калгаснік Петрыкоўшчыны» у якасці намесніка адказнага рэдактара. Чалавек, як відаць, вельмі рад, што яму неабдумана і безадказна даверылі газету. Ёсць прынамсі ласе праяўляць і свой бурны адміністратарскі запал, і свае сур'ёзныя здольнасці да халтуры.

Забяспечыць у кожным калгасе сытую і цёплую зімоўку жывёле

ЛЕНІНСКІ ШЛЯХ

Орган Буда-Кашалеўскага РК КП(б)Б

Ёсць газеты, якія на ўсё лады гавораць аб тым, што жывёлагадоўлю трэба ўзняць, палепшыць догляд і т. д. Яны даюць грамавыя «шапкі», лозунгі, цытаты з афіцыйных пастановаў, але на справе вельмі дрэнна змагаюцца за рэалізацыю гэтых лозунгаў і пастановаў у саўгасах і калгасах. Часта рэдакцыю падводзіць ныведанне справы, няўменне, знаходзіць тыя важнейшыя звонкі, якія абумоўліваюць поспех работы калгасных ферм.

Да ліку такіх газет трэба аднесці буда-нашалеўскую раённую газету «Ленінскі шлях».

За жнівень і пачатак верасня газета некалькі раз змяшчала матэрыялы аб рабоце таварных ферм у калгасах. У большасці гэта матэрыялы селькораў, выкрываючыя розныя агітнасці на некаторых фермах, факты дрэннага догляду жывёлы.

Такога-ж зместу матэрыялы аб жывёлагадоўлі газета «Ленінскі шлях» друкуе ад выпадку да выпадку цэлы год.

Ніхто не сумняваецца ў карысці гэтых матэрыялаў: выкрываючы п'юкні-каў і нягбайнікаў, якія пралазяць на калгасныя фермы, газета робіць патрэбную, большзвічкую справу. Трэба толькі дабіцца, каб кожны факт быў свое-

часова расследаван і каб па ім прымалі патрэбныя меры (чаго якраз і няма ў буда-кашалеўскай газеце).

Але трэба таксама паказваць, як працаваць, як арганізоўваць работу на ферме.

З гэтай сваёй задачай газета «Ленінскі шлях» не спраўляецца.

Возьмем для прыкладу **індывідуальную здзельшчыну**. Індывідуальная здзельшчына, аснова на заахвочванні лепшых сумленных работнікаў, рашае справу гаспадарчага ўмацавання ферм. «Ленінскі шлях» аднак, зусім не займаецца пытаннямі здзельшчыны на таварных фермах.

10 жніўня ў газеце былі змешчаны чатыры артыкулы аб рабоце ферм. У адным з іх паказваецца работа ўзорнай фермы калгаса «Ураджай». Артыкул пералічвае дасягненні фермы, але не паказвае **ЯК** дабілася іх, не паказвае **ВОПЫТУ УКАРАНЕННЯ ІНДЫВІДУАЛЬНАЙ ЗДЗЕЛЬШЧЫНЫ НА ФЕРМЕ**. Тое самае і ў астатніх артыкулах: тое добра, гэта дрэнна — і кропка. Адным словам — бесстаронняя рэгістрацыя.

Недахоп газеты ў тым, што яна не вывучае работы ферм і таму толькі павярхоўна фіксуе факты.

Чаму-б, напрыклад, не выбраць адну добрую таварную ферму, глыбока азнаёміцца з яе работай і апісаць вопыт ва ўсіх дэталях. Але такія матэрыялы нельга рыхтаваць наскокам. Работнік рэдакцыі павінен пабываць на ферме некалькі дзён, добра вывучаць працэсы работы фермы, пакапацца ў нормах аплаты працы. Тады матэрыял будзе поўнацэнны і будзе вучыць, як працаваць.

Ці можна гэта зрабіць ва ўмовах раённай газеты? Можна і неабходна. Для гэтага трэба, каб работнікі газеты самі добра **вывучылі** хаця-бы асновы тэхнікі **жывёлагадоўлі, парадак аплаты працы на ферме і т. д.**

Другім буйнейшым недахопам буда-кашалеўскай газеты з'яўляецца тое, што яна не вядзе ніякай барацьбы за **падрыхтоўку калгасных ферм да зімы**.

Рэдакцыя, відаць адклала гэту справу на час, калі пачнуцца замарозкі. Дзесяткі заметак друкуе газета пра розныя недахопы на фермах, але не заўважае аднаго буйнейшага недахопу: **фермы не рыхтуюцца да зімы**.

Работнікі рэдакцыі буда-кашалеўскай газеты, як відаць разважаюць так: «чаго спяшацца з падрыхтоўкай да зімы, калі такое добрае надвор'е, паспеем яшчэ».

Падрыхтоўка ферм да зімы заключаецца не толькі ў тым, каб уцяпіць кароўнікі і свінарнікі. Трэба **скончыць будаўніцтва новых памяшканняў ферм, забяспечыць стада патрэбнай колькасцю кармоў, выканаць план сіласавання**.

Усе гэтыя важнейшыя зараз пытанні таксама не знаходзяць сабе месца на старонках газеты «Ленінскі шлях».

Нельга прызнаць вялікай заслугай газеты змяшчэнне заметак пра сіласаванне толькі з двух-трох калгасаў у той час, калі **БОЛЬШАСЦЬ** калгасаў раёна плана сіласавання яшчэ **НЕ ВЫКАНАЛІ**. Ясна, тут нельга абмяжоўвацца адзінаковымі сігналамі, як гэта робіць газета «Ленінскі шлях»; патрэбна **сістэматычная ўпартая барацьба да поўнага выканання плана кожным калгасам**.

НА ПАСЬВІШЧЫ. (Сфугас «Вызва ленне», Смалявіцкага раёна).

НІБЫ У РОТ ВАДЫ НАБРАЎШЫ

«УДАРНИК» — ГАЗЕТА НАЛІТАДЗЕЛА
ЖЛОБІНСКАГА АДІЗЬЛЕННЯ ЭКС-
ПЛАТАЦЫІ

Аздараўленне паравознага парка з'яўляецца важнейшым звязном падрыхтоўкі да асенне-зімовых перавозак. Зусім ясна, што несвоечасовы і нізкакасны рамонт паравозаў, а таксама дрэнная работа паравознай брыгады зрываюць рух паяздоў, выкананне плана перавозак.

Абвешчанае ўсесаюзнае спаборніцтва паравозных брыгад і дэпо мае выключна важнае значэнне. Яно павінна забяспечыць поўную баявую гатоўнасць паравознага парка да зімы.

Гэтага яшчэ не зразумела жлобінская газета «Ударнік». Інакш чым вытлумачыць, што яна фактычна зусім не аддае ўвагі гэтаму важнейшаму пытанню. За ўвесь час спаборніцтва «Ударнік» змясціў не больш пяці карэспандэнцый з дэпо.

Усесаюзнае спаборніцтва пачалося з 1 жніўня. Задача газеты заключалася ў тым, каб з першага дня ўзяцца за дзелаўую, канкрэтную работу па спаборніцтву, каб пільхам масава-арганізацыйнай работы ўцягнуць **усіх** паравознікаў і рамонтнікаў у гэта спаборніцтва, усталяваўшы штодзённую праверку выканання ўзятых абавязацельстваў.

Асноўнае адрозненне цяперашняга ўсесаюзнага спаборніцтва ад мінулых конкурсаў паравознікаў заключаецца ў тым, што зараз у спаборніцтве прымаюць удзел **усе** паравознікі і рамонтнікі, незалежна ад узроўню сваіх паказальнікаў, а для ўдзелу ў конкурсах павінны вылучацца толькі **лепшыя** паравозныя брыгады.

Гэтай розніцы не ўясніла сабе газета «Ударнік». Яна і дагэтуль блытае, называючы спаборніцтва конкурсам.

28 ліпеня, змяшчаючы заветку свайго брыгады аб пяці паравозах, уступаючых у спаборніцтва, газета пісала: «У такім становішчы падыходзіць **да старту конкурса 5 паравозаў дэпо Жлобін**».

«Ударнік», такім чынам, папулярываваў не спаборніцтва, а конкурс з усімі яго атрыбутамі — стартам, істужкай і аркестрам. Словам, усім тым, што вы-

клікае ўрачыстую шуміху без кроплі дзелавай падрыхтоўкі.

Аб «дастойнай сустрэчы старту конкурса» газета пісала яшчэ некалькі раз і ні словам не абмовілася аб **канкрэтных задачах спаборніцтва**.

Прайшло 20 дзён ад пачатку ўсесаюзнага спаборніцтва. Газета маўчала, Яна ні слова не змясціла аб тым, як разгортваецца спаборніцтва. Толькі 20 жніўня з'явіўся першы матэрыял, які паказваў, што спаборніцтва ў дэпо фактычна няма.

Вось што пісала газета «Ударнік» пра жлобінскае паравознае дэпо:

«60 ЧАЛАВЕК ЗУСІМ НЕ УКЛЮЧЫЛІСЯ Ў СПАБОРНІЦТВА, СЯРОД ІХ 10 КОМУНІСТАЎ І 15 КОМСАМОЛЬЦАЎ».

Далей газета канстатуе, што

«... СПАБОРНІЦТВА Ў ДЭПО ПАДМЯНІЛІ ШУМІХАЙ. ПРОФУПАЎНАВАЖАНЫ ПАРАВОЗНЫХ БРЫГАДАВ. КРУМ НЕ ВЯДЗЕ МАСАВА-ВЫХАВАЎЧАЙ РАБОТЫ СЯРОД БРЫГАД І Т. Д.».

Рэдакцыя пры гэтым зусім абыходзіць сваю віну ў гэтым. А віна газеты вялікая. Па-першае, папулярывуючы конкурс са стартам, газета дэзарментавала масы паравознікаў і рамонтнікаў у пытанні, хто мае права на ўдзел у спаборніцтве.

Па-другое, самай папулярывацыйнай стартаў газета штурхнула кіраўніцтва дэпо не на дзелаўую работу, а на паказную шуміху. Раз старт, значыць урачысты сход, аркестр, істужка і т. д. Па-трэцяе, паколькі гэта шуміха прадаўжаецца на ачах у рэдакцыі, няўжо трэба было чакаць 20 дзён, каб выступіць, урэшце, аб гэтым на старонках газеты.

Але які-ж вывад робіць газета па фактах, якія ёй наведваюцца, чаго яна патрабуе?

«Задача трыкутніка дэпо і лепшых ударнікаў — разгарнуць работу так, каб на працягу бліжэйшых дзён ахапіць спаборніцтвам **усе паравозныя брыгады, зламаць сабатаж з боку асобных комуністаў, якія не хочуць спаборнічаць, прадаўжаюць працаваць дрэнна**».

«...Асобныя камуністы сабатуюць спаборніцтва, а газета толькі асцярожна заключае, што «задача трыкутніка і ўдарнікаў (?) зламаць гэты сабатаж».

Змясціўшы гэту заметку, на заўтра-ж газета забыла аб ёй і больш да гэтага пытання не варочалася.

Праз 9 дзён — 29 жніўня газета выдання ўспомніла, што праходзіць ўсесаюзнае спаборніцтва паравознікаў і зноў канстатуе трывожнае становішча ўжо ў Магілёўскім дэпо.

«У ДЭПО ЯШЧЭ НЕ РАЗГОРНУТА СПАБОРНІЦТВА (і гэта пасля месяца з дня абвешчання спаборніцтва. — Рэд.), НЕ АРГАНІЗАВАНА ПЕРАДАЧА ВОПЫТА ПЕРАДАВІКОЎ АДСТАЮЧЫМ».

Але што-ж зрабіла газета, каб гэта папярэдзіць, чаму яна маўчала на працягу цэлага месяца і чаму, урэшце, навукаючы іншых, газета сама не арганізуе абмен вопытам перадавікоў? А гэта-ж яе важнейшая задача.

Праўда, 1 верасня ў сувязі з Міжнародным юнацкім днём «Ударнік» у пісь-

ме камсамольцаў і моладзі дэпо Жлобін да ўсіх камсамольцаў і моладзі цягі грабуе паказаць вопыт двух камсамольцаў, але да таго няўдала, што фактычна ніякага паказу вопыта і не было.

У пісьме, якое, да рэчы, заняло цэлую старонку, высоўваўся рад задач па паліпшэнню работы камсамольцаў і моладзі цягі. Але лёс гэтых добрых пажаданняў дагэтуль невядомы, бо газета больш аб гэтым не ўспамінала. З 1-га верасня на старонках газеты наогул не з'яўлялася больш ніводнай заметкі пра ход спаборніцтва дэпо і паравозных брыгад.

Між тым становішча з рамонтам паравозаў і работа саміх паравозных брыгад далёка не бліскучае. Магілёўскае дэпо, напрыклад, з'яўляецца самым адстаючым на Заходняй дарозе. Газета-ж маўчыць, у яе, відаць, гэтыя пытанні не вызначаны планам.

Факты абвінавачваюць кіраўніцтва газеты «Ударнік» у недаацэнцы ўсесаюзнага спаборніцтва паравозных брыгад і дэпо.

ПА СЛЯДАХ НАШЫХ АГЛЯДАЎ

СУРАЖСКАЯ ІДЫЛІЯ

Рэдактар падпісаў чарговы нумар газеты. Нумар вышаў. Дата — 7 верасня 1934 года.

Гутарка ідзе аб суражскай раённай газеце «Ударнік» і яе адказным рэдактары тав. Баранаве.

Якія-ж матэрыялы змешчаны ў гэтым нумары? Аб хлебапастаўках? Аб сяўбе азімых?

Сураж за зрыў хлебапаставак і сяўбы занесен на чорную дошку. Зводка НКЗ БССР паказвае, што Суражскі раён па-ранейшаму злачынна адстае. Нават на 10 верасня раён не выканаў планаў ні па хлебапастаўках, ні па сяўбе.

Уважліва праглядаем увесь нумар. Аб ходзе сяўбы — ні радка. Літаральна ні слова. Тав. Баранаў утаіў, што раён занесен на чорную дошку, што раён сарваў заданне скончыць сяўбу да 5 верасня.

Будзем называць рэчы сваімі імёнамі. Рэдактар газеты «Ударнік» старанна

накрываў сабатажнікаў сяўбы. Аб гэтым красамоўна сведчыць камплект газеты «Ударнік».

З першых дзён сяўбы азімых і далей газета ўвесь час маўчала. Маўчала да 5 верасня, калі мінуў урадавы тэрмін завяршэння сяўбы. Маўчала і пасля 5 верасня, калі трэба было напружыць усе сілы, каб пакончыць з адставаннем і дабіцца найхутчэйшага і поўнага выканання пасеўнага плана.

У жніўні, праўда, «Ударнік» тое-сёе пісаў аб ходзе сяўбы па раёну. Газета, у прыватнасці, акуратна паведамляла якія калгасы выканалі пасеўныя планы. Але за поспехамі асобных калгасаў т. Баранаў не заўважаў, што ў цэлым раён недапуншчальна адстаў.

У верасні-ж газета наогул замаўчала, нібы ў рот вады набраўшы.

Бярэм нумар «Ударніка» за 1 верасня. Раён на чорнай дошцы. Сяўба зацягваецца. А ў нумары — магільная

цішыня. Ні аднаго радка аб ходзе сяўбы.

Чарговы нумар выходзіць 5 верасня. У раёне ўсё па-ранейшаму. У газеце — таксама. Такая мілая прывабная ідылія...

На апошняй старонцы, праўда, згадваюцца дзве невялічкія заметкі аб тым, што асобныя калгасы ігнаруюць радковую сяўбу. Але гэта зусім не мяняе агульнай карціны. Тав. Баранаў упарта замоўчвае, што ў раёне зрываецца сяўба азімых.

1. нарэшце, нумар за 7 верасня. Маўчанне не парушаецца. Аб сяўбе тав. Баранаў нават не ўспомніў.

На 10 верасня Суражскі раён засеяў толькі 9.626 гектараў, што складае ўсяго 91,2 проц. плана.

Але вось чарговы нумар газеты «Ударнік» за 11 верасня. Тое-ж самае, што і ў папярэдніх нумарах. Хоцьбы слова аб выкананні пасеўнага плана. Рэдкая паслядоўнасць...

Як відаць, рэдактару газеты «Ударнік» даражэй за ўсё гонар мундзіра. Няхай зрываецца сяўба, няхай раён значынна адстае па ўсіх сельска-гаспадарчых работах — рэдактар не адкрывае рта, рэдактар умывае рукі.

Пад яго рэдактарскай рукою газета выходзіць прыгладжанай і прылізанай, як валасы пасля шчодрага ўжывання вазеліну.

Самакрытыку рэдактар суражскай газеты строга абмежаваў. Крытыкаваць на старонках газеты «Ударнік» дазваляецца толькі калгасы і сельсоветы. Далей ні за што.

Тав. Баранаў праяўляе ў адносінах раённых арганізацый выключную далікатнасць. Ён проста не дапускае ў газету ні слова аб рабоце раённых арганізацый, хоць ясна, што іменна яны перш за ўсё вінаваты і нясуць адказ за адставанне раёна па ўсіх гаспадарча-палітычных кампаніях.

Часамі тав. Баранаў пакідае рэдакцыю і едзе непасрэдна ў сельсоветы і калгасы. Пахавальная справа. Што-ж выходзіць з такіх пачынанняў рэдактара? Аб гэтым красамоўна расказвае артыкул «Дні штурмавой трывогі па завяршэнню зернапаставак» («Ударнік»

за 1 верасня). Артыкул прысвечаны выікам паездкі тав. Баранава ў Полаўскі сельсовет, як найбольш адстаючы па хлебапастаўках.

Тав. Баранаў апісвае нараду актыва пры сельсавеце разам з усімі партыйцамі, комсамольцамі і селькорамі і што гэта нарада настанавіла ў адказ на яго прамову.

«31 жніўня і 1 верасня абяўлены штурмавымі днямі па завяршэнню зернапаставак, здачы ільнясемян, расцілу ільну. Вылучаны буксірныя брыгады з актыва перадавых калгасаў «Памяць Леніна», «Шлях Леніна» і «Другая пяцігодка» ў адстаючыя калгасы і на ўчасткі. Адначасова з гэтым для ажыўлення работы нізавога друку ў калгасах і правёркі рэагавання на змяшчаемыя матэрыялы ў насценгазетах і раённай газеце створаны дзве брыгады...

Нарада ўключылася ў падрыхтоўку да ўсебеларускага з'езда райселькораў, узяла пад канкрэтныя абавязальстваў і запэўніла раённае кіраўніцтва, што Полаўскі сельсовет будзе выведзены ў перадавыя рады сельсаведаў раёна на працягу бліжэйшых дзён».

Вось што было зроблена пасля таго, як нарада абмеркавала «інфармацыю рэдактара раённай газеты тав. Баранава».

Але «бліжэйшымі днямі» мінаюць. Якія-ж вынікі? 5 верасня на старонках газеты «Ударнік» з'яўляецца артыкул аб Полаўскім сельсавеце. У артыкуле — ні слова аб тым, што пісалася пра гэты сельсовет у папярэдніх нумарах «Ударніка» за 1 верасня. Рэдакцыя толькі жорстка крытыкуе сельсовет за адставанне. А яшчэ праз 6 дзён — 11 верасня — гэты самы Полаўскі сельсовет заносіцца на чорную дошку.

Паехаў гастралёр у сельсовет. Падняў там вэрхал. Потым змайстраваў прыгожую дэкларацыю, распісаў у газеце і... сціх. Калі-ж стала ясным, што ад рэдактарскай балбатні — нуль карысці, сельсовет заносіцца на чорную дошку.

Такім стылем працуе тав. Баранаў. Там, дзе трэба бязлітасна выкрываць сабатажнікаў, дабівацца ліквідацыі ганебнейшага адставання, якое ўвесь час прадаўжаецца ў раёне, рэдактар маўчыць, робіць выгляд, што ён нічога не бачыць, нічога не заўважае.

Там, дзе трэба правесці арганізатарскую масавую работу, канкрэтна, на справе, дапамагчы сельсовета і калгасам — рэдактар займаецца алілуй-пчынай! балбатнёй гастралёрствам.

У 14-м нумары журнала «Больше-віцкі друк» мы ўжо ўказвалі тав. Баранаву на яго памылкі (агляд «Не-апраўданая назва»).

Мы ўказвалі, што газета «Ударнік» зусім не змагаецца за тое, каб зніць Суражскі раён з чорнай дошкі, што газета зусім не апраўдвае сваёй назвы. З таго дня прайшло даволі часу. Тав. Баранаў не захацеў зрабіць для сябе ніякіх вывадаў. Газета яшчэ больш пагоршыла сваю работу.

Суражская ідылія прадаўжаецца. Раён на-ранейшаму недагупчальна адстае, а рэдактар раённай газеты робіць усё, каб замаўчаць сапраўднае становішча ў раёне, каб зажаць самакрытыку ў імя абароны гонару мундзіра.

ЗАМЕСТ АГЛЯДУ

У ПАРАДКУ ДНЯ—ЯКАСЦЬ АБУТКУ

У сакратара барысаўскага райкома партыі тав. **Чарнышова** ідзе нарада. Лепшыя шаўцы арцелі імя Лекерта сабраліся ў райком партыі. Абмяркоўваюць пытанні ўсесаюзнага конкурса абутковай прамысловасці — пытанні паліпшэння якасці шыцця і рамонт абутку. Прышоў брыгадзёр брыгады шаўцоў на Бярэзінскім камбінаце тав. **Эпштэйн**, лепшы ўдарнік барацьбы за якасць абутку — т. **Асіповіч**, прышлі члены праўлення арцелі, ўдарнікі-шаўцы.

Перад рабочымі арцелі пастаўлена важная задача: паліпшэннем рамонт і шыцця абутку дапамагчы працоўным горада ў падрыхтоўцы да зімы. За шклянчай чаю, у прысутнасці работнікаў райкома партыі, тав. Эпштэйн пачаў расказваць аб недахопах работы падпарадкаванай яму брыгады шаўцоў Бярэзінскага камбіната. Першыя скаргі, якія чуе брыгадзёр ад рабочих камбіната, — зацяжка рамонт абутку. 5 шаўцоў абслугоўваюць 3 тысячы рабочих. 3 работай не спраўляюцца. А ў дадатак асобныя шаўцы прымаюць заказы дома. Гэта таксама адбіваецца на рабоце арцелі.

Машыніст **Мінькоў** паведамляе нарадзе яшчэ факт празмерна вялікіх выдаткаў на дастаўку тавараў, што павялічвае

сабекошт рамонт. Арцель купіла ў Менску на 100 руб. тавару, а на прывозку яго нанялі спецыяльна аўтамабіль, які каштаваў 180 руб. Арцель наняла 2-х рабочих для збору адкідаў. Плата рабочым па 175 руб. Кожны кілограм сабраных ім адкідаў абыходзіцца па 6 руб., а фактычны кошт гэтых адкідаў паўтара-два рублі за кілограм.

Стары шавец арцелі тав. **Беленькі** выкрывае недахопы абутку на гумовых падэшвах. Многія рабочыя не сочаць ні за абрэзкай, ні за абшыўкай, ні за прыпускам падэшвы. А то пакладуць такую спельку — цвікі не прымаюцца, падэшвы адвальваюцца.

Тав. **Асіповіч** гаворыць аб такой «дробязі», як падбор таўшчынні шыла адпаведна таўшчынні цвікоў. Асобныя шаўцы не сочаць за гэтым, накольваюць такія вялікія цзіркі, што праз дзень з адрамантаванага абутку ўсе цвікі вылезаюць.

У канцы гутаркі выступіў сакратар райкома партыі тав. Чарнышоў. Ён паведавае факты нізкай якасці рамонт і шыцця абутку ў многіх майстэрнях горада. У адным месцы не вычышчаюць у сярэдзіне абутку цвікі, у другім шыравільна прышываюць латкі. У шавецкіх арцелях няма яшчэ патрэбнай барацьбы

за моцны, прыгожы абутак. Усё гэта нібы дробязі, але яны заслугоўваюць таго, каб аб іх гаварыць на нарадзе лепшых шаўцоў-ударнікаў у раённым камітэце партыі.

Такую падрабязную справаздачу аб нарадзе шаўцоў у райкоме партыі надрукавала барысаўская раённая газета «**Большэвік Барысаўшчыны**». Газета замест агульных разважанняў аб падрыхтоўцы да зімы ўзяла адно канкрэтнае пытанне і прысвяціла яму амаль усю старонку.

Было гэта 7 верасня. У гэты дзень другая старонка раённай газеты выпала пад амплагам:

«Арганізаваць своечасовы і добраякасны рамонт абутку працоўных — ганаровая задача арцельшчыкаў-шаўцоў».

Побач са справаздачай аб нарадзе шаўцоў у райкоме партыі, газета расказала аб вытворчай нарадзе на кватэры лепшага ударніка арцелі шаўцоў тав. **Краўцова**. На нараду аднаго з найлепшых шаўцоў Барысава сабралася 20 чалавек. Гаварылі, абмяркоўвалі, як палепшыць якасць рамонту і шыцця абутку, як найлепш дапамагчы рабочаму і працоўнаму горада падрыхтавацца да зімы.

Пачатак зроблен. Газета загаварыла пра шаўца, расказала пра яго выступленне ў райкоме. І ў гэтым плюсы работнікаў рэдакцыі. Бо абутак моцны і прыгожы, абутак своечасова і добраякасна адрамантаваны — адно з пытанняў бытавога абслугоўвання працоўных, адно з пытанняў большэвіцкай падрыхтоўкі да зімы.

Д. СНЕЖКА

Рэволюцыйны салдацкі друк

(ПА МАТЭРЫЯЛАХ, АТРЫМАНЫХ НА МОВЕ ЭСПЕРАНТО 3-ЗА МЯЖЫ).

У арміях капіталістычных дзяржаў расце рэволюцыйны салдацкі друк. Гэты рост песна звязан з тым фактам, што «ідэя штурму насяляе ў свядомасці мас».

«Нашы рэволюцыйныя салдацкія газеты ў казармах, — піша японскі салдат тав. Х. Т., — робяць вялікую справу. Яны раскрываюць вочы тым, каго ахутвае туман шавіністычнай прапаганды, выкоўваюць кадры, якія ў патрэбны момант павярнуць штыхі супроць сваіх гаспадароў і ператвораць вайну імперыялістычную ў вайну грамадзянскую».

Вось пісьмо радавога бельгійскай арміі т. М.:

«Не глядзячы на ўсе перашкоды, якія робяць афіцэры і іншы камандны склад, у нашу казарму прыходзяць нумары французскай газеты рэволюцыйных салдат «Ля казерн».

Дзень, калі гэта газета пападае ў казарму — свята для салдат. Газету зачытваюць да дзіраак, яна перадаецца з рук у рукі. Аднаго салдата за чытанне газеты «Ля казерн» саслалі на ка-

таржныя работы. Але салдаты з вялікай ахвотай чытаюць «Ля казерн». Уплыў газеты вялікі».

Сустрэча аўстрыйскіх шувбундаўцаў у Менску.

Салдацкі рэволюцыйны друк існуе некалькі год. Ёсць старыя салдацкія рэволюцыйныя газеты як «**Ля казери**», «**Дэр ротэ зольдат**» (Аўстрыя), «**Куды ваяк**» (Чэхаславакія), «**Хейсіно Томо**» (Японія) і інш.

Салдацкія рэволюцыйныя газеты — гэта газеты асобнага роду, яны падпадаюць пад асабліва люты белы тэрор. Іх чытач-салдат — увесь час знаходзіцца пад пільным вокам казарменных наглядальнікаў — і за чытанне рэволюцыйнай газеты пагражаюць найстражэйшымі рэпрэсіямі.

Аднак, газеты растуць, яны выходзяць рэгулярна, друкуюцца ў друкарнях, або на машынцы, фататарах, або напісаны ад рукі і распаўсюджваюцца пры дапамозе самых рознастайных сродкаў.

У казарме, у ваенных партах, на караблях, у авіяпартах з рук у рукі перадаюцца лісткі «**Ля казери**», «**Дэр ротэ зольдат**» і іншыя рэволюцыйныя салдацкія газеты.

«Чытаць газету наогул, а асабліва нашу, салдацкую, вельмі небяспечна. Кожнаму пагражае турма, калі яго зловяць, — піша адзін з актыўных удзельнікаў салдацкай газеты «**Жан-ле Гуен**».

Але яшчэ больш небяспечным з'яўляецца быць актыўным удзельнікам газеты. Нам прыходзіцца працаваць надзвычай асцярожна. Нашы газеты маюць значнае распаўсюджанне».

Ва Францыі выходзяць апрача «**Ля казери**» газета «**Авіятар**» і «**Жан-ле Гуен**» для маракі.

У Італіі выходзіць «**Казерна**» — газета салдат і маракі, якая выдаецца кампартыяй Італіі.

Японскі салдат Х. Т. піша наступнае аб газеце «**Хейсіно Томо**» («Прыяцель салдата»).

«Наша газета праводзіць вялікую рэволюцыйную работу, нястомна выкрываючы японскі імперыялізм, змагаючыся за абарону Савецкага Кітая, за абарону СССР».

«Хайсіно Томо» выкрывае сцвярданы твар імперыялізма, яго планы ваіны супроць СССР.

«Хайсіно Томо» расказвае аб краіне Саветаў, аб яе Чырвонай арміі. На старонках газеты часта можна чытаць пісьмы з савецкіх раёнаў Кітая. У пісьмах расказваецца аб тым, як кітайскія рабочыя і сяляне з дапамогай сваёй Чырвонай арміі будуць новую краіну — рэспубліку Саветаў на Навялікай яшчэ частцы Кітая».

У Грэцыі выходзіць падпольная «**Кое-іні сімеа**» («Чырвоны сцяг»). У далёкай Мексіцы выходзіць «**Эль маузер**» — газета чырвоных салдат, у Чэхаславакіі выдаюцца, апрача газеты «**Куды ваяк**» на чэшскай мове, «**Ротэ зольдат**» — на нямецкай мове, «**Верэш катона**» — на венгерскай мове.

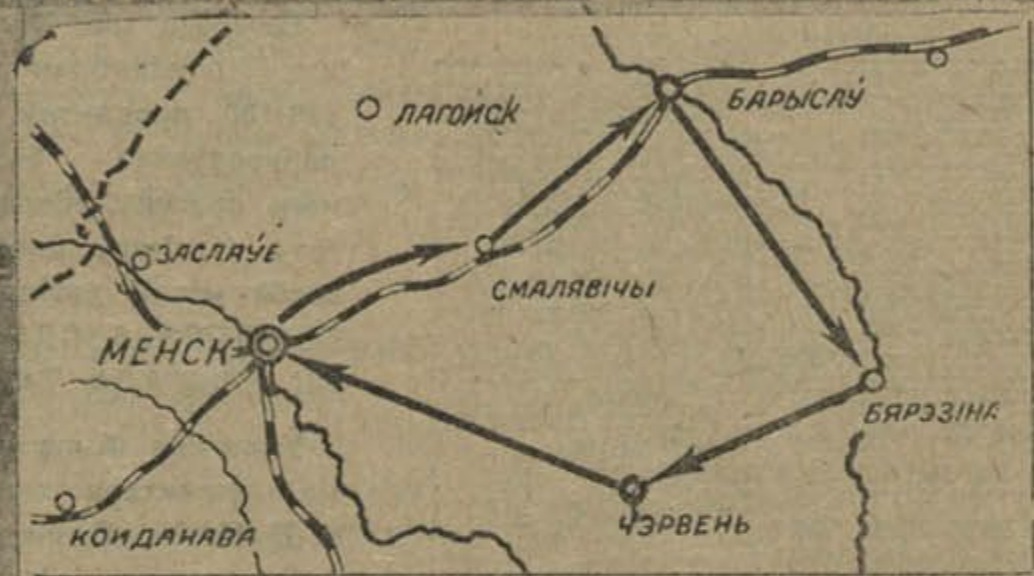
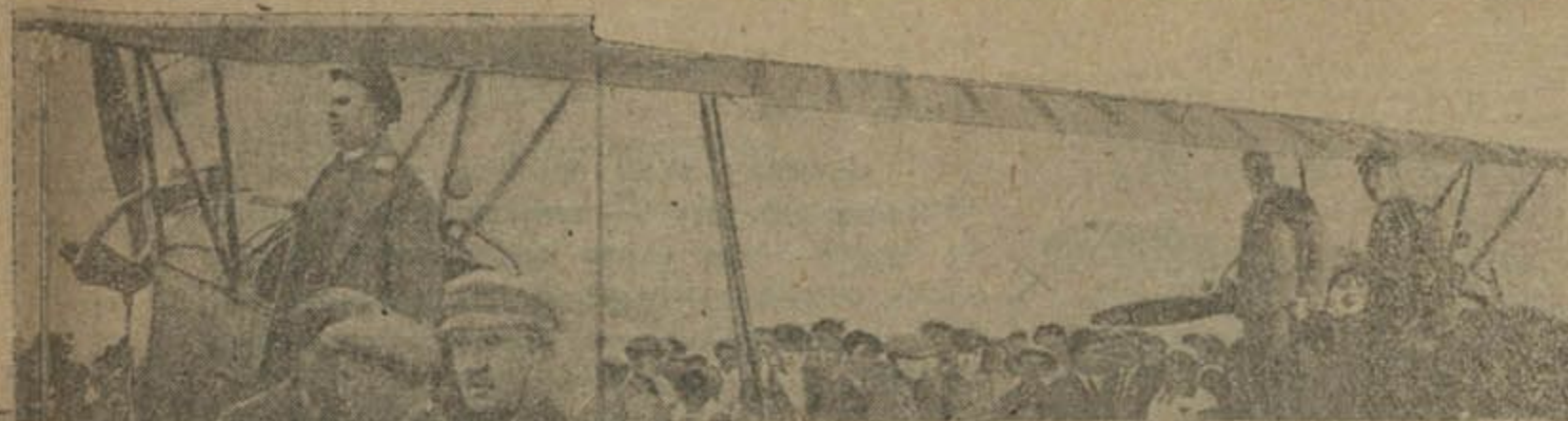
У Польшчы выходзіць масавая газета рэволюцыйных салдат «**Кошары**».

А колькі газет і лістовак не друкаваных, а напісаных на машынцы, ад рукі, на піклотрафе, распаўсюджваюцца сярод салдацкіх мас, на ваенных караблях, у казармах і т. д.

Рэволюцыйны друк у арміях і флотах капіталістычных дзяржаў нястомна і гераічна робіць сваю вялікую справу.

АГІТАБЛЁТ

З вялікім захапленнем сустрэлі працоўныя Чэрвеньскага, Смалевіцкага, Барысаўскага і Бярэзінскага раёнаў арганізаваны «Большэвіцкім друкам» і Менскім аэраклубам агітаблёт на пытанніх падрыхтоўкі да 3-га ўсебеларускага з'езда рабселькораў. НА ЗДЫМКАХ: 1. Самалёт у Чэрвені. Намеснік сакратара райкома партыі тав. ЛЕБЕДЗЕЎ адкрывае мітынг; побач з ім рэдактар райгазеты «Калектывіст» тав. ПЫКО. 2. Лёсны селькор-ударнік Смалевіцкага раёна тав. САРОКІН упершыню падняўся на самалёт у часе агітаблёту. 3. Тысячы працоўных Чэрвеньшчыны прышлі на мітынг к самалёту. 4. Самалёт у Смалевічах. Начальнік і камісар Менскага аэраклуба тав. САКАЛОЎСКІ вітае сабраўшыхся калгаснікаў і працоўных аднаасобнікаў. 5. Самалёт у Чэрвені. Справа налева: сакратар райкома КП(б)Б тав. ВАСІЛЬЕВА, старшыня РВК тав. БУНІМАН, прадстаўнік рэдакцыі журналу «Большэвіцкі друк» — удзельнік агітаблёту тав. ЕЕЛЬКО. На крыле самалёта пілот т. СКОРБ.

Два дні — 31 жніўня і 1 верасня — прадаўжаўся агітаблёт, арганізаваны рэдакцыяй журналу «БОЛЬШЭВІЦКІ ДРУК» і Менскім цэнтральным аэраклубам.

Агітаблёт быў прысвечан падрыхтоўцы да 3 з'езда рабселькораў БССР.

Маршрут агітаблёт ахапіў сабою чатыры раёны: СМАЛЯВІЧЫ, БАРЫСАЎ, БЯРЭЗІНА і ЧЭРВЕНЬ.

Падрыхтоўка да агітаблёт была пачата за некалькі дзён да адлёта. Яна адчувалася і ў рэдакцыі журналу, і ў друкарні «Звязды», і ў аэраклубе, і ў раёнах, указаных у маршруце.

30 жніўня. Вечар. Толькі адна ноч асталася да адлёту. Ужо ўсё, здаецца, падрыхтавана, правяраем, ці не забылі выпадкова пра якую-небудзь «дробязь». Самалёт — дакладная машына, яна як-бы патрабуе таго-ж і ад людзей, якія ляцяць на ёй.

Але вось ужо ўсё гатова. Надрукаваны і складзены ў акуратныя пачкі лістоўкі. Гэта — адзіны багаж нашага самалёта У-2. Багаж будзе ўсё змяшчацца з кожнай хвілінкай палёту, лістоўкі мы будзем пачкамі скідаць, пралятаючы над

раённымі цэнтрамі, буйнымі прадпрыемствамі і калгасамі.

Большэвіцкае слова, заклікаючае рабселькораў па-бавому падрыхтавацца да свайго з'езда, абмінуўшы ўсе паштовыя інстанцыі, папаўзе к сваім чытачам прамі з паветра. Такую і назву далі гэтай лістоўцы — БОЛЬШЭВІЦКІ ДРУК З САМАЛЁТА.

31-га жніўня. Раніца сустрэла неспрыяльна. А шостае гадзіне слаўся над Менскам густы туман, прабаваў накрываць дожджык... К 9-ці гадзінам туман падняўся, выглянула сонца. Дзень абяцаў быць ясным, сонечным.

Вось і аэрадром Менскага аэраклуба. І экіпаж, і праважатыя — усе ўжо тут. 5 хвілін і самалёт вывезен з ангара, велзарнай зялёнай птушкай здаецца ён здаля.

Канчаюцца апошнія прыгатаванні к адлёту. Уласна, нават не прыгатаванні, а

«У перыяд з 31-га жніўня па 3-е верасня 1934 г. журнал ЦК КП(б)Б «Большэвіцкі друк» і менскі аэраклуб Асоавіяхіма праводзяць агітаблёт па маршруце Менск-Смалевічы-Барысаў-Бярэзіна-Чэрвень-Менск. Задача агітаблёту — мабілізаваць масы рабселькораў, нізавы саўгасны і калгасны друк і ўсю працоўную грамадасць нашых раёнаў на падрыхтоўку да ўсебеларускага з'езда рабселькораў».

(З пісьма ЦС Асоавіяхіма да старшынь райсоветаў Асоавіяхіма)

правярка, бо ўсё падрыхтавана зараней, яшчэ з вечара. Цяпер самалёт уважліва аглядае яго пілот — начальнік лётнай часткі аэраклуба т. А. В. СКОРБ.

Усё ў парадку, ніякіх дэфектаў няма. Матор працуе выдатна. Глядзім на гадзіннікі — пара вылетаць. Астаецца толькі паціснуць на развітанне рукі таварышам, якія астаюцца, і садзіцца ў кабінку.

Уключан матор. Магутнай хваляй паветра ад вінта кладзецца на зямлю нізкая трава вакол самалёта. Сядзячы ў кабінках, яшчэ раз падымем рукі ў знак апошняга развітання, самалёт робіць невялікі разбег і вось мы ўжо ў паветры.

З кожнай хвілінкай усё больш і больш набіраем вышыню. Глядзім на зямлю, яна здаецца з вышыні велізарнай картай, разасланай пад намі. Знаходзім арыенціры — чыгунку на Маскву — і ляцім уздоўж яе на паўночны ўсход, на Смалевічы.

На вышыні 200 метраў кружымся над Смалевічамі, пачкамі скідаем лістоўкі. Потым знаходзім падрыхтаваную для пасадкі пляцоўку. Зверху добра відзён знак «Т», які паказвае напрамак пасадкі. Ля знака — жменька людзей. Але самалёт ужо ідзе на пасадку, з хуткасцю маланкі набліжаецца да нас зямля. І... радаснае расчараванне: жменька людзей робіцца ўсё большай. Садзіцца самалёт, і мы бачым, што сустракаць нас прышлі самае меншае ТЫСЯЧ ДЗВЕ чалавек.

Дзве тысячы — гэта працоўныя мястэчка, калгаснікі наўкольных калгасаў, гэта ў поўным складзе куставы семінар рэдактароў насценгазет і рабселькораў, які рэдакцыя раённай газеты склікала к прыбыццю агітсамалёта, прадстаўнікі райкома, папятадзела, РВК, комсамольцы, раённы партыйны актыў.

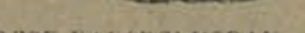

Радасныя вясёлыя твары акружаюць самалёт. У руках людзей лістоўкі, схвачаныя з паветра. Чым больш цікавасці, тым з большай прагнасцю прачытваецца кожнае слова лістоўкі.

Тут-жа каля самалёта адкрываем мітынг. Рабселькоры сёння — героі дня. Пра іх усе размовы. Гэта пра іх работу на ўборцы ўраджаю і хлебапастаўках га-

3 САМАЛЕТА

1. The first of these is the fact that the system is not a simple one. It is a complex system, and the results of the analysis are not always straightforward. The system is a complex one, and the results of the analysis are not always straightforward.

ИТАЛИЯ И ЕВРОПЕЙСКИЙ БАНК

[illegible]

СУСТРЭЖЕМ НАШ УСЕБЕЛАРУГІ З'ЕЗД

The following information is being furnished to you for your information only. It is not intended to be used for any other purpose. The information is being furnished to you for your information only. It is not intended to be used for any other purpose. The information is being furnished to you for your information only. It is not intended to be used for any other purpose.

ані

ша

18

ХАЧУ ЛЯТАЦЬ!

Радасна і з уздымам канчаецца гэтая
свята на невялікай пляцоўцы, пакрытай
іржышчам, свята, прысвечанае камандзі-
рам пролетарскай грамадскай думкі —
рабселькорам.

Нарада прыняла паставу — дабіцца пяршынства Смалявіцкага раёна ў падрыхтоўцы да ўсебеларускага з'езда селькораў, распрацаваны канкрэтныя мерапрыемствы, якія забяспечаць выкананне гэтай задачы. Селькоры таксама прынялі рашэнне — пачаць збор сродкаў на пабудову РАЁННАГА САМАЛЁТА «Напгаснік Смалявіччыны». Разам з раённай газетай яны мяркуюць сабраць грошы на самалёт да ўсебеларускага з'езда.

20 минут у паветры і самалёт апус-
каецца на БАРЫСАЎСКІ аэрадром.

На вулицях перадсвяточны рух, — заўтра XX Міжнародны юнацкі дзень, — хутка спяшаюцца праходжыя. У руках многіх з іх лістоўкі, скінутыя з самалёта. Часта сустракаюцца групкі людзей — гэта значыць аднаму з іх удалося схва-

БОЛЬШЕВИКИ

ДРУЖ

АБ УСЕБЕЛАРУСКИМ ЗЕЗДЗЕ РАБСЕЛЬКОРЧУ
ПАСТАНОВА ЁДРО ІХ КЛЮЧ

1. **Содержание:** 1. Общие сведения о предприятии. 2. Описание продукции. 3. Описание производственного процесса. 4. Описание оборудования. 5. Описание персонала. 6. Описание финансов. 7. Описание маркетинга. 8. Описание экологии. 9. Описание безопасности. 10. Описание качества. 11. Описание инноваций. 12. Описание перспектив.

2. **Общие сведения о предприятии:** 1. Название. 2. Адрес. 3. Контактная информация. 4. История предприятия. 5. Структура предприятия. 6. Основные показатели деятельности.

3. **Описание продукции:** 1. Назначение. 2. Технические характеристики. 3. Преимущества. 4. Недостатки. 5. Условия эксплуатации. 6. Гарантийные обязательства.

4. **Описание производственного процесса:** 1. Технологический процесс. 2. Организация производства. 3. Контроль качества. 4. Экологическая безопасность. 5. Энергетическая эффективность.

5. **Описание оборудования:** 1. Типы оборудования. 2. Технические характеристики. 3. Условия эксплуатации. 4. Техническое обслуживание. 5. Замена оборудования.

6. **Описание персонала:** 1. Структура персонала. 2. Требования к персоналу. 3. Обучение персонала. 4. Мотивация персонала. 5. Оценка персонала.

7. **Описание финансов:** 1. Финансовый план. 2. Бюджет. 3. Анализ затрат. 4. Анализ доходов. 5. Анализ прибыли.

8. **Описание маркетинга:** 1. Анализ рынка. 2. Цели маркетинга. 3. Стратегия маркетинга. 4. Тактика маркетинга. 5. Оценка маркетинга.

9. **Описание экологии:** 1. Анализ экологической ситуации. 2. Меры по улучшению экологии. 3. Мониторинг экологии. 4. Отчетность по экологии. 5. Сертификация по экологии.

10. **Описание безопасности:** 1. Анализ безопасности. 2. Меры по улучшению безопасности. 3. Обучение персонала по безопасности. 4. Проверка безопасности. 5. Отчетность по безопасности.

11. **Описание качества:** 1. Анализ качества. 2. Меры по улучшению качества. 3. Обучение персонала по качеству. 4. Проверка качества. 5. Отчетность по качеству.

12. **Описание инноваций:** 1. Анализ инноваций. 2. Меры по развитию инноваций. 3. Внедрение инноваций. 4. Оценка инноваций. 5. Отчетность по инновациям.

13. **Описание перспектив:** 1. Анализ перспектив. 2. Меры по реализации перспектив. 3. Внедрение перспектив. 4. Оценка перспектив. 5. Отчетность по перспективам.

9) НОВЫМИ ВЫТВОРЧЫМИ ПЕРАМОГАМИ

[illegible]

ціць лістоўку, ён уголас чытае яе, асудат
ня слухаюць.

У рэдакцыі «Большэвіка Барысэўшчыны» азнаёміліся з хвдам падрыхтоўкі ў раёне да з'езда рабселькору. Агульнае ўражанне: СЛАБА ІДЗЕ ПАДРЫХОЎКА, АСАБЛІВА Ў КАЛГАСАХ, ЗУСІМ МАЛА КАНКРЭТНАГА ПАСПЕЛІ ЗРАБІЦЬ.

«Мы даручылі аднаму работніку рэдакцыі займацца пытаннем падрыхтоўкі да з'езда» — гаворыць рэдактар тав. МЯТЛА.

Пачалі агляд калгасных насценгазет.
— А колькі насценгазет вывучылі, колькі артыкулаў змясцілі пра калгасныя насценгазеты?

— Пакуль што паказалі работу толькі адной насценгазеты.

Яшчэ горш з масавай работай сярод селькораў, іх вучобай. Пастанова ЦК аб з'ездзе з селькорамі не прапрацавана. Калі невялікая работа і разгортваецца, то толькі ў горадзе, і то, трэба сказаць, профсаюзнныя і грамадскія арганізацыі прадпрыемстваў яшчэ не ўцягнуты ў падрыхтоўку да з'езда.

Не адчуваецца асаблівай зацікаўленасці работай па падрыхтоўцы да з'езда і ў самой рэдакцыі раённай газеты: «Пасадзілі спецыяльнага работніка на гэту справу і няхай ён заварачвае».

Прыбыццё агітсамалёта рэдакцыя «Большэвіка Барысаўшчыны» сустрэла ЗУСІМ НЕПАДРЫХТАВАНАЙ. Папярэдняя масавая работы з рабкорамі горада не правялі. Тэлеграма сакратара ЦК КП(б)Б тав. ВАЛКОВІЧА пралажала на стала рэдактара. т. Мятлы РОЎНА ЧАТЫРЫ ДНІ БЕЗ УСЯКАГА РУХУ.

Не глядзячы на ўсе гэтыя недарэчнасці, вялікая віна за якія кладзецца на рэдакцыю «Большэвіка Барысаўшчыны».

Удзельнікі агітаблёту ў Смалявічах. Выступае старшыня чырвонаспляннага Смалявіцкага месгачковага савета.

* *

нам усё-ж удалося правесці ў Барысаве значную работу.

Праведзена нарада прадстаўнікоў фабрычных камітэтаў комсамола, рэдакцыі «Большэвіка Барысаўшчыны» і фабрычных шматтыражак па пытанню наладжвання абароннай работы друку і разгортвання на прадпрыемствах горада вывучэння лётнай справы. Камітэты комсамола «ПРОЛЕТАРСКАЙ ПЕРАМОГІ» і «КОМІНТЭРНА» абавязаліся набыць планеры і наладзіць работу планерных гурткоў.

Рэдакцыя «Большэвіка Барысаўшчыны» і шматтыражкі «УДАРНИК» («Комінтэрн») і «ЧЫРВОНЫ БЯРЭЗІНЕЦ» («Пролетарская перамога») ЗВЯРНУЛІСЯ ДА УСІХ ГАЗЕТ І РАБСЕЛЬКОРАЎ СОВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ З ПРАПАНОВАЙ ПРАВЕСЦІ ЗБОР СРОДКАЎ НА САМАЛЁТ ІМЯ 3-ГА УСЕБЕЛАРУСКАГА З'ЕЗДА РАБСЕЛЬКОРАЎ.

⊙

Капі ў Барысаве яшчэ сёе-тое робяць па падрыхтоўцы да з'езда рабселькораў,

то ў БЯРЭЗІНЕ мы сустрэлі зусім іншую карціну.

Рэдактар раённай газеты «СЦЯГ ЛЕНИНА» т. БУЛАЙ шчыра прызнаўся, што ў раёне НІЯКАЯ ПАДРЫХТОЎЧАЯ РАБОТА ДА З'ЕЗДА НЕ ПРАВЕДЗЕНА. Пастанова райкома аб падрыхтоўцы да з'езда вынесена толькі за дзень да прыбыцця самалёта.

Што-ж зрабіла сама раённая газета? ЛІТАРАЛЬНА НІЧОГА. Нельга-ж паставіць у асаблівую заслугу рэдакцыі тое, што яна надрукавала ў газеце пастанову бюро ЦК аб з'ездзе. Апрача гэтай пастановы ніякіх матэрыялаў пра з'езд у газеце няма. Ніякай вучобы рабселькораў і рэдактароў насценгазет у раёне не праводзіцца. З пачатку гэтага года ў раёне ні разу не склікаліся семінары і курсы рэдактароў насценгазет.

Нельга не адзначыць поўнай няўвагі да падрыхтоўкі к з'езду рабселькораў з боку бярэзінскага райкома КП(б)Б. Некаторыя раённыя работнікі, у тым ліку і рэдактар райгазеты т. Булай, моцна трымаюцца такой устаноўкі: «скончым загатоўкі і сяўбу, а тады і пачнем рыхтавацца да з'езда, праводзіць работу з рабселькорамі». Тав. Булай вось ужо некалькі месяцаў знаходзіцца ў адным сельсавеце ўпаўнаважаным райкома, работнікаў у рэдакцыі мала. Але райком і не думае аслабіць рэдактара газеты ад безупыннага прабывання ў сельсавеце.

⊙

Апошнім раёнам, вызначаным маршрутам агітаблётна, быў ЧЭРВЕНЬ. Прыляцелі ў Чэрвень у 3 гадзіны дня. З вышыні было добра відаць, як рухаюцца капоны дэманстрантаў за горад, на канюшынішча, вызначанае для пасадкі самалёта.

Трэба адзначыць, што чэрвеньскае раённае кіраўніцтва — сакратар райкома тав. Васільева і старшыня РВК тав. Бушман з усёй сур'ёзнасцю аднесліся да арганізацыі сустрэчы агітсамалёта і надзвычай добра выкарысталі яго прабыванне ў раёне. Для правядзення ўсёй гэтай работы была загадзя складзена спецыяльная камісія з адказных раённых работнікаў.

Дзякуючы гэтаму ўся работа, якая праводзілася ў сувязі з агітаблётна ў Чэрве-

ні, адрозніваецца выключнай арганіза-
ванасцю і дэпавітасцю.

Аб прыбыцці самалёта загадзя ведалі
не толькі працоўныя горада, але і на-
ўкольныя калгасы. Таму на мітынгу бы-
лі не толькі працоўныя горада, але і мно-
га калгаснікаў. Да самага адлёту не спы-
няўся прыток дэлегатаў з наўкольных
калгасаў, гэта было своеасаблівае палом-
ніцтва к цудоўнай паветранай машыне.

Мітынг ля самалёта ў Чэрвені прайшоў
надзвычай удапа. Усе выступаючыя завас-
трапі ўвагу на пытаннях найлепшай пад-
рыхтоўкі да з'езда, паляпшэння вучобы
рэдактароў і рабселькораў.

У гэтай галіне ў раёне пачалі ўжо знач-
ную работу. Вучобай рабселькораў спе-
цыяльна займаецца райком партыі. Тав.
Васільева расказвае, як райком пачынае
к з'езду наладжваць вучобу рабселько-
раў:

— Раней мы часта склікалі раённыя і
сельсавецкія злёты. Прагтыка гаворыць,
што ў сэнсе паглыбленай вучобы злёты
мала даюць. Цяпер мы мяркуем гэту
справу паставіць інакш. Мы праводзім се-
мінары рэдактароў насценгазет ва ўсіх
буйных калгасах. Для гэтай вялікай рабо-
ты нам трэба многа людзей і вось зараз
райком адбірае таварышоў, якія будуць
кіраваць семінарамі. У двух калгасах
правялі ўжо семінары. Недахопы гэтых
двух семінараў будуць упічаны ў другіх
калгасах.

Вечарэла, калі самалёт падняўся над
Чэрвенем, накіроўваючыся ў Менск.

АГІТСАМАЛЕТ У ЧЭРВЕНІ. Працоўныя Чэрвеньчыны сустралі агітсамалёт ве-
лізарным мітынгам, на якім прынялі ўдзел сотні і тысячы працоўных го-
рада і калгаснікаў вакольных калгасаў.

Апошні пералёт. Прайшло толькі два дні
з пачатку аблёту, а здаецца, што лятаем
мы з Аляксеем Вікенцьевічам сама меней
месяц, — так багаты зместам, уражаннямі
гэтыя два дні.

Прароблена сапраўды вялікая работа.
Наведванне агітсамалёта ў чатырох раё-
нах дало велізарны штуршок разгортван-
ню падрыхтоўкі к з'езду. Агітсамалёт дапа-
мог партарганізацыям гэтых раёнаў да-
весці да шырокіх мас селькораў задачы
падрыхтоўкі к з'езду. Агітсамалёт дапа-
мог партарганізацыям гэтых раёнаў да-
весці да шырокіх мас селькораў задачы
падрыхтоўкі да з'езда, рашэнні бюро ЦК
КП(б)Б. Гэтакі спрыялі 10 тысяч лісто-
вак, скінутыя з самалёта, а таксама ра-
заспаныя ўсім рэдкалегіям насценгазет.

Лістоўкі будуць прапрацоўвацца на
сходах селькораў, на пасяджэннях рэдка-
легій. Усё гэта — першы і галоўны рэ-
зультат агітаблёту.

Другое — чаго ніяк нельга забываць —
гэта значэнне агітаблёту, як дэманстра-
цыі росту нашай грамадзянскай авіяцыі,
яе масава-палітычнай работы, як дэман-
страцыі работы нашага Менскага цэн-
тральнага аэраклуба.

Агітаблёт па падрыхтоўцы да з'езда
рабселькораў — гэты першы ў БССР факт
сумеснай работы друку і грамадзянскай
авіяцыі — прайшоў паспяхова. Трэба
толькі пажадаць, каб увесь друк Савецкай
Беларусі, у першую чаргу гарадскія газе-
ты, паследвалі б гэтаму добраму пачы-
нанню.

Юр. БЕЛЬКО.

ПАДРыхтоўка да з'езда— БАЯВАЯ ЗАДАЧА ДРУКУ І РАБСЕЛЬКОРАЎ

«Надаючы асабліва вялікае значэнне рабселькорскаму руху і нізавому друку ў барацьбе за ажыццяўленне рашэнняў XVII з'езда ВКП(б) і XV з'езда КП(б)Б, бюро ЦК лічыць неабходным склікаць у кастрычніку 1934 г. усебеларускі з'езд рабселькораў і рэдактароў насценгазет прадпрыемстваў, саўгасаў і МТС».

(3 пастановы бюро ЦК КП(б)Б).

Гэтай пастановай, апублікаванай 22 ліпеня ў цэнтральным друку БССР, ЦК КП(б)Б абавязваў ІК і РК КП(б)Б, паліт-адзелы і рэдакцыі газет правесці на працягу жніўня і верасня агляд нізавога друку, арганізаваць спаборніцтва сярод рабселькораў і рэдактароў насценгазет на права ўдзелу на ўсебеларускім з'ездзе рабселькораў, наладзіць шырокае асвятленне вопыта работы рабселькораў—ударнікаў, лепшых насценгазет.

Прайшло даволі часу пасля апублікавання пастановы ЦК. Цяпер ужо ёсць усе падставы патрабаваць ад заводскай, палітадзельскай, раённай і цэнтральнай газет паказу праведзенай ім работы з рабселькорамі, з рэдакцыямі нізавых газет.

Бярэм паасобныя нумары газет, нумары, у якіх рэдакцыі ў той ці іншай меры асвятлялі пытанні падрыхтоўкі да з'езда. Прагляд гэтых нумароў дае права сцвярджаць, што большасць раённых газет не разгарнулі яшчэ канкрэтнай, дзелавой і сістэматычнай работы па падрыхтоўцы да ўсебеларускага з'езда рабселькораў. Рад райкомаў партыі і палітадзелаў МТС абмежаваліся толькі тым, што вынеслі пастановы аб уключэнні ў падрыхтоўку да з'езда.

Перад намі тры раённыя газеты: «Калгасны змагар» (Бягомль), «Сцяг калектывізацыі» (Глуск) і «Сцяг Леніна» (Бярэзіно). Гэтыя газеты перадрукавалі перадавы артыкул «Звязды» «Па-дзелавому рыхтавацца да ўсебеларускага з'езда рабселькораў».

Але ніякай масавай работы па падрыхтоўцы селькораў да з'езда ў раёнах яшчэ нават не пачыналі. Не ўзяліся за гэту справу ні партыйныя арганізацыі, ні рэдакцыі раённых газет.

Рэдактар бярэзінскай газеты тав. Булай у часе агітаблёту па падрыхтоўцы да з'езда шчыра прызнаўся прадстаўніку журналу «Большэвіцкі друк», што «работы мы і не пачыналі».

Чачэрская газета «Сцяг калектывізацыі», дубровенская раённая газета «За соцыялістычнае будаўніцтва», «Калектывіст Расоншчыны» абмежавалі свой удзел у падрыхтоўцы да з'езда перадрукаваннем пастаноў райкомаў партыі і палітадзелаў МТС.

«Калектывіст Расоншчыны», роўна праз месяц пасля апублікавання пастановы бюро ЦК КП(б)Б аб усебеларускім з'ездзе, паведамляе сваім чытачам:

«Рашэннем бюро ЦК КП(б)Б у кастрычніку склікаецца ўсебеларускі з'езд рабселькораў. Да пачатку з'езда засталася зусім мала часу, а між тым падрыхтоўка да яго ў Расоншчыне не разгорнута. Гэта тым больш незапушчальна, што работа нізавога друку, работа з рабселькорамі ў нас пастаўлена зусім дрэнна».

Прамы абавязак кожнага парторга, кожнага комуніста—па-дзелавому разгарнуць падрыхтоўку да ўсебеларускага з'езда рабселькораў. Гэта кроўная справа ўсёй партарганізацыі Расоншчыны».

І на гэтым кропка. Сама-ж раённая газета ўзяла на сябе ролю бязудзельнага наглядальніка. Яна не расказала на

сваіх старонках пра лепшых селькораў раёна, не перадала вопыту канкрэтнай работы калгасных насценгазет, нічога не зрабіла, каб ажывіць работу з раб-селькорамі, якая, як прызнаецца сама газета, «пастаўлена зусім дрэнна».

Сем раённых газет: «Ударнік Дзяржыншчыны», «Калгаснік Петрыкоўшчыны», «Соцыялістычны шлях» (Крычаў), «Калгаснік» (Чырвоная Слабада), «Ударнік калгасаў» (Церахоўка), «Ленінскі шлях» (Сіроціно), «Сталінец» (Бешанковічы), перадрукавалі пісьмо групы рэдактароў цэхавых і брыгадных газет менскага чырвонасцяжнага завода імя Варашылава.

Лепшыя ўдарнікі нізавога друку чырвонасцяжнага завода пранавалі:

«Правесці ўсебеларускі месячнік абмену вопытам работы нізавога друку з шырокім асвятленнем гэтага вопыта ў цэнтральным і раённым друку».

Няхай лепшыя газеты і рабселькоры раскажуць, як лны працуюць, што ім неабходна для таго, каб працаваць яшчэ лепш».

Ці падхпілі гэты заклік сем пералічаных намі газет? Не! Ініцыятывы ў папулярызацыі вопыта лепшых насценгазет калгасаў свайго раёна рэдакцыі не праявілі, вучобы селькораў не пачалі. Фармальнасці зроблены, пісьмо апублікавана і... хоціць.

26 жніўня адбываўся злёт селькораў Клічаўскага сельсовета (Клічаў). Злёт, абмеркаваўшы пытанні падрыхтоўкі да ўсебеларускага з'езда рабселькораў, адзначыў, што:

«Клічаўскі сельсовет значна адстае ў выкананні хлебапаставак, асабліва па аднаасобнаму сектару, які выкананні плану паставак толькі на 64 проц. Недапушчальна адстае ў сіпасаванні—план выканан толькі на 19 проц. па сельсавеце, дрэнна абстаіць справа з сяўбай азімых, з падрыхтоўкай да зімы».

Больш таго:

«Злёт адзначыў, што рабселькоры і рэдакцыі насценгазет недастаткова разгарнулі работу па арганізацыі калгаснікаў і працоўных аднаасобнікоў на баявое выкананне сваіх абавязацель-

стваў перад дзяржавай, недастаткова разгарнулі крытыку і самакрытыку на старонках раённага і нізавога друку».

Але злёт зрабіў «вялікі ўклад» у падрыхтоўку да з'езда, ён настанавіў «уключыцца ў месячнік абмену вопытам» і нават «узяў на сябе абавязацельствы». З паводу гэтага рэдакцыя раённай газеты «Сталінскі шлях» дае «шапку»: «Разгарнулі баявую падрыхтоўку». У чымжа выяўляецца гэта баявая падрыхтоўка—пакуль не відаць ні па газеце, ні па выступленнях на злёце селькораў.

Не лепш падала рэдакцыя клічаўскай газеты і заметку «Насценгазета забяспечыла перамогу» (№ 180 за 5 верасня 1934 г.). У гэтай заметцы газета расказвае аб вытворчых перамогах калгаса «Чырвоны араты», аб тым, што яшчэ 22 жніўня калгас разлічыўся з дзяржавай па хлебапастаўках. І ў канцы гэтай заметкі рэдакцыя дадае:

«Значную ролю адыграла ў арганізацыі калгаснікаў на паспяховае выкананне ўсіх гаспадарча-палітычных кампаній насценная газета «Змагар», якая згрупавала вакол сябе калгасны актыў, паказвала лепшыя ўзоры работы асобных калгаснікаў, паказвала лепшых ударнікаў».

Не такога паказу вопыта работы нізавых газет чакаюць селькоры і рэдакцыі. Дзе-ж факты, формы і метады работы насценгазеты?

І, ўрэшце, яшчэ адно: калі калгас з поспехам спраўляецца з усімі сваімі работамі, з хлебапастаўкамі, то гэта не значыць, што ў гэтым трэба бачыць «выключныя заслугі» выходзячай 2 разы ў месяц насценгазеты. Тым больш, калі газета працуе надзвычай дрэнна. З паданага вышэй факта напрошваюцца два вывады, або рэдакцыя раённай газеты цягне за вушы адстаючую насценгазету ўздагон вытворчым перамогам калгаса і імгненца стварыць ёй танную славу, або ў рэдакцыі насценгазеты сапраўды былі яркія ўзоры дапамогі калгасу, ды толькі расказаць аб гэтым вопыце «Сталінскі шлях» не здолеў.

Старобінская раённая газета «Калгаснік Старобіншчыны» змясціла некалькі самаабавязацельстваў і пісем селькораў

аб іх рабоце ў калгасах. Але ў газеце няма ніякага паказу ролі насценгазет ў вытворчым жыцці калгасаў.

Рагачоўская раённая газета «**Комунар**» пашла па другому шляху. Яна змясціла некалькі (і часамі падрыхтоўкі) аглядаў нізавых газет. Але ў газеце зусім не відаць селькораў. На старонках раённай газеты не гаворыцца аб канкрэтнай рабоце тых, хто носіць ганаровую назву селькора-ўдарніка, хто заваёўвае права быць пасланым у сталіцу БССР—Менск на 3-ці ўсебеларускі з'езд рабселькораў. Гаварыць аб гэтых людзях, расказваць аб іх ударнай рабоце трэба ўжо сёння. Гэта будзе заахвочваць астатніх селькораў да лепшай работы, гэта будзе спрыяць разгортванню сацыялістычнага пачынення селькорамі.

Жлобінская раённая газета «**Шлях соцыялізма**» прысвяціла падрыхтоўцы да з'езда некалькі падборак з заміткамі селькораў. У нумары за 7-е верасня газета надрукавала пісьмо селькора тав. **Лапіцкага К.** з калгаса «**Камуніст**». Ён выступаў са сваімі заміткамі і ў папярэдніх нумарах, а зараз расказвае аб тым, як селькоры выконваюць узятыя на сябе абавязальствы.

Вось яго пісьмо:

«**КАВАЛЁЎ** узяў абавязальства завербаваць 140 падпісчыкаў на газеты. А ўжо завербаваны 160 падпісчыкаў.

КАРПУШЭНКА выканаў сваё абавязальства па падрыхтоўцы сіласнай ямы. Адна яма ўжо засіласавана, другая яма напаянецца зялёнай масай.

Выканаў узятае на сябе абавязальства і **Шпак**. Ён дапамагае выпускаць насценгазету ў калгасе «**Чырвоная зора**».

Далгачоў абавязваўся арганізаваць абмалот у калгаснікаў і аднаасобнікаў. Гэта абавязальства выконваецца. Цяпер гудуць пляц малатарань.

Не адстаю ад маладых і я, старык. Разлічыўся з дзяржавай. Яшчэ пільней ахоўваю калгасную маёмасць.

Мы паставілі сваёй задачай быць перадавой дэлегацыяй на раённым з'ездзе і заваяваць права на мандат для паездкі на ўсебеларускі з'езд рабселькораў. Гэтага мы даб'ёмся».

У чым заслуга данай заміткі? У тым, што яна ўзняла пытанне аб правярцы выканання селькорамі ўзятых імі абавязальстваў. Селькор **Карпушэнка** абавязваўся ў адзнаку падрыхтоўкі да з'езда падрыхтаваць сіласныя ямы. Шпак абавязваўся дапамагчы суседняму калгасу «**Чырвоная зора**» у арганізацыі выпуску насценгазет. Нічога не варты былі-б гэтыя абавязальствы, калі-б селькоры іх не выканалі. І аб гэтым яшчэ раз напамінае селькор **Лапіцкі**. Данай заміткай раённая газета мабілізуе ўвагу селькораў на хутчэйшае выкананне ўзятых абавязальстваў, на праверку іх выканання.

Газета «**Большэвік Барысаўшчыны**» прысвяціла падрыхтоўцы да ўсебеларускага з'езда рабселькораў не адну падборку. Газета надрукавала пісьмо селькораў-ўдарнікаў камбіната «**Комінтэрн**», абвясціла прадз'ездаўскую пераклічку рэдактароў насценгазет і селькораў і т. д.

Аднак, нельга сказаць, што барысаўская раённая газета ўзорна рыхтуецца да з'езда. Падборкі, заміткі, якія змяшчаюцца на старонках «**Большэвіка Барысаўшчыны**» выпадковыя. Яны не сыментаваны ў яркія баявыя падзеі па аднаму якому-небудзь пытанню.

У Барысаве ёсць рад буйных прадпрыемстваў, у цэхах якіх выходзяць надрукаваныя насценгазеты. І раённая газета можа і павінна была паказаць сваёасаблівы «рабочы дзень» 2—3-х такіх рэдкалегій лепшых насценгазет. Гэта будзе адной з форм папулярызацыі лепшых узораў работы. Газета можа, напрыклад, расказаць, як такая рэдкалегія праводзіць рэйд, як яна афармляе сваю газету.

Адзін з важнейшых участкаў у падрыхтоўцы да з'езда—штодзённае ўмацаванне партыйнага кіраўніцтва друкам і рабселькорамі. Але аб гэтым «**Большэвік Барысаўшчыны**» амаль нічога не піша.

І, урэшце, аб жывых людзях: аб ударніках друку, аб рабкорах і селькорах. Іх вопыт даўно просіцца на старонкі раён-

нага друку. Папулярываць гэты вопыт, паказаць усяму раёну будні 3—5 лепшых селькораў, падаць яркія прыклады іх канкрэтнай работы—танаровая задача газеты.

Усебеларускі з'езд рабселькораў набліжаецца. Час, які астаўся да адкрыцця з'езда, трэба максімальна выкарыстаць для паглыбленай работы па аг-

ляду нізавога друку і папулярываць лепшых узораў яго работы;

для разгортвання соцсаборніцтва паміж рабселькорамі і рэдактарамі насценгазет на права ўдзелу ва ўсебеларускім з'ездзе рабселькораў;

для арганізацыі сістэматычнай вучобы рабселькораў у гуртках і семінарах, для карэннага палепшэння ўсёй справы рэагавання на заўважкі рабселькораў.

На нарадзе пры журнале „Большэвіцкі друк“

ПРА АДЗІН ПАМЯТНЫ ДЗЕНЬ

18 чэрвеня—памятны дзень на менскай абутковай фабрыцы імя Кагановіча. У гэты дзень вышаў апошні нумар фабрычнай шматтыражкі «Чырвоны абутнік».

З гэтага часу не стала больш рэдактара (ён пераведзены быў на іншую работу), не стала шматтыражкі на фабрыцы. Спынілася і ранейшая работа нізавога друку. Рабкоры часта зараз ўспамінаюць гэты дзень. Быў **Гураліс** (рэдактар шматтыражкі), дык ён яшчэ сяк-так кіраваў нізавым друкам і рабкорамі, не стала яго (перавілі з фабрыкі на іншую работу), і прыціхла ўся справа. У пасобных адказных работнікаў фабрыкі, нават членаў парткома (у пмыватнасці, у сакратара камітэта ЛКСМБ) існуе такая думка: «Калі няма рэдактара шматтыражкі, то, зразумела, і кіраўніцтва рабкорамі быць не можа». Паўстае пытанне, дзе-ж партком? Хто змог зняць з яго адказнасць за работу з рабкорамі, за работу друку на фабрыцы. Ніхто, хіба сам партком палічыў неабходным аслабавіцца ад гэтай «нагрузкі». Бо факты гавораць аб тым, што кіраўніцтва рабкорамі і нізавым друкам на фабрыцы зусім няма.

Старыя рабкоры і члены рэдкалегіі **Радашковіч** і **Рояк** сёння ўспамінаюць мінулыя дні, калі нізавы друк фабрыкі працаваў:

— Нядрэнна, — гавораць яны, — працавалі нашы нізавыя газеты яшчэ паўгода назад. І партком тады нядрэнна кіраваў намі, а зараз прыціхлі газеты. Ніхто намі не кіруе, ніхто не дапамагае.

На фабрыцы не толькі не вядуць ніякай падрыхтоўчай работы да з'езда рабселькораў, а нават парторгі і прафоргі нічога не ведаюць пра пастанову ЦК КП(б)Б аб з'ездзе.

Парторг т. **Шырко** (першая група новага канвеернага цэха), прафорг тав. **Цэйтлін**, работнікі фабкома, члены рэдкалегіі газеты закройнага цэха і т. д. са здзіўленнем сустралі пытанне — ці рыхтуецца вы да з'езда рабселькораў...

— А калі ён павінен быць?

— Калі была такая пастанова?.. — вось запытанні гэтых таварышоў.

Усе гэтыя факты выявіліся на агульна-гарадской нарадзе рэдактароў фабрычна-заводскіх газет Менска, якая была склікана 4 верасня журналам «Большэвіцкі друк», гаркомам КП(б)Б і газетай «Рабочий».

На гэтай нарадзе прымалі ўдзел 35 рэдактароў фабрычна-заводскіх газет. Папярэднія вынікі падрыхтоўкі да з'езда рабселькораў, якія былі падагнуты на нарадзе, паказваюць, што рэд партыйных арганізацый і шматтыражак не зразумелі ўсёй палітычнай важнасці гэтай работы.

Па слядах фабрыкі імя Кагановіча ідуць хлебазавод, завод «Беларусь» і іншыя прадпрыемствы.

Тав. **Васількоў**, удзельнік нарады, заявіў:

— На хлебазаводзе лічаць, што ёсць 24 насценгазеты. На самой-жа справе выходзяць толькі тры насценгазеты. Яны знаходзяцца ў кутках, завешаны і ніхто іх ніколі не бачыць.

Пра падрыхтоўку да з'езда нават не думаюць.

Тав. **Лазакі** (завод «Беларусь») у сваім выступленні сказаў:

— Я ўжо выпусціў 4 нумары газеты, але ніхто не рэагуе на зменчаныя ў іх зметкі. Не раз я зварахаўся ў партком, прасіў нават, каб склікалі нараду рабкораў, але партком зусім не дапамог.

Не лепш справа на электрастанцыі і некаторых іншых прадпрыемствах Менска.

Вусны агляд паасобных шматтыражак, які быў зроблен на парадзе, паказвае, што рад фабрычна-заводскіх газет не зразумелі сваёй ролі ў падрыхтоўчай рабоце да з'езда. Возьмем для прыкладу газету «Комунарка» — аб ёй мы гаварылі на парадзе. Гэта шматтыражка толькі 16 жніўня змяшчае план падрыхтоўкі да з'езда. Планам прадугледжана: працягнуць фабрычны конкурс нізавых газет. З 1-га жніўня (з

план друкуецца 16 жніўня) па 1-е верасня правесці ўзаемны агляд газет. Апрача таго ў газеце «Комунарка» паказаць лепшых рабкораў і раз у пяціднёўку праводзіць вучобу рэдактароў і рабкораў. План відаць падрабязны. Але ўся работа газеты па ажыццяўленню гэтага плана ператвараецца ў пустую балбату аб падрыхтоўцы да з'езда. Пасля 16 жніўня вышлі тры нумары газеты. Няма ў іх ні паказу лепшых рабкораў, ні агляду газет, ні паказу таго, як выконваецца падрукаваны план. Не відаць і таго, як паўплывае рэагаванне на матэрыялы нізавога друку фабрыкі. Ці-ж можна так рэзультат падрыхтоўчую работу да з'езда. План добры, але практычнай справы няма.

Кожная шматтыражка, кожная газета павінны не на словах, а апэратыўна і па-бавому кіраваць работай па падрыхтоўцы к з'езду.

КУЁМ ГАЗЕТНЫЯ КАДРЫ

Бюро ЦК КП(б)Б у сваёй настанове аб усебеларускім з'ездзе рабселькораў звярнуў увагу на неабходнасць «...у першыя агляду нізавага друку забяспечыць сістэматычныя заняткі рабселькораў у гуртках і семінарах пры рэдакцыях на прадпрыемствах, у калгасах, саўгасах і тым, каб рабкеры і селькеры-ўдарнікі былі асноўнай крыніцай фармавання кадры газетных работнікаў».

Гэтае ўказанне ЦК партыі на-дзелавому ажыццяўляецца на нязвычайнай фабрыцы «Сцяг індустрыялізацыі».

Па ініцыятыве фабрычнай газеты «Сцяг індустрыялізацыі» на прадпрыемстве арганізаваны курсы рэдактароў штодзенак. Мэта гэтых курсаў — падрыхтаваць дзесяць кваліфікаваных работнікаў для фабрычна-заводскіх газет Віцебска і для рэдакцыі «Віцебскага пролетарыя».

Са старонак газеты «Сцяг індустрыялізацыі» мы даведваемся аб тым, як ідзе работа на курсах. Тав. **Аксельрод**, які выкладае тэхніку набору і вёрткі газеты, піша ў сваім артыкуле, што пасля васьмі заняткаў курсанты ўжо самастойна набіралі, яны падрабязна асвоілі

прыфты, асновы наборнай справы. Курсантка тав. **Кан** піша:

«Перад пачаткам работы курсаў рэдактароў я зусім не разумела, як выпускаецца наша шматтыражка. Але першыя заняткі ўвялі мяне ў курс спра-

ЛУФЕРЧЫК Т. — лепшы рабкор-ударнік саўгаса «Вызваленне», Смаляніцкага раёна. Здаў тэхнімум па «выдатна» і атрымаў значок «ЗОТ».

вы, як вярстаецца газета. Атрыманыя веды ўжо зараз даюць мне магчымасць лепш афармляць сваю брыгадную газету».

Курсанты **Іванова** і **Біндман** расказ-

ваюць на старонках газеты «Сцяг індустрыялізацыі», як яны авалодваюць тэхнічай газетнай справы.

На фабрыцы «Сцяг індустрыялізацыі» ёсць 100 брыгадных газет. Фабрычная газета выходзіць праз дзень. У фабрычным друку прымаюць актыўны ўдзел сотні рабкораў.

У навінах багачэйшыя матэрыялы падрыхтаваць з ліку рэдактароў брыгадных газет, з ліку рабкораў фабрыкі новае нааўвучанне для фабрычна-заводскага і раённага друку.

Газета «Сцяг індустрыялізацыі» практычна і з поспехам выкарыстоўвае гэтыя матэрыялы. І гэта — толькі частка той работы, якую праводзіць «Сцяг індустрыялізацыі» па падрыхтоўцы да ўсебеларускага з'езда рабселькораў.

Пасля пастановы бюро ЦК КП(б)Б аб скліканні ўсебеларускага з'езда рабселькораў газета амаль у кожным нумары змяшчае тыя ці іншыя матэрыялы, прысвечаныя падрыхтоўцы да з'езда.

— Справа падрыхтоўкі да ўсебеларускага з'езда рабселькораў — справа ўсёй партыйнай арганізацыі, усяго рабочага калектыва фабрыкі, — пад гэтым лозунгам «Сцяг індустрыялізацыі»

шырока разгортвае падрыхтоўчую работу.

Газета сістэматычна змяшчае агляды брыгадных штодзенак, паказвае ім, як трэба працаваць. Так, ужо змешчан агляд штодзенак «За гонар фабрычнай маркі» і «За колькасць і якасць» і т. д.

18 жніўня, у дзень выхаду чатырохсотга нумара, выпускаецца спецыяльны нумар газеты. Увесь нумар, кожная записка, кожны артыкул прысвечаны пытанням падрыхтоўкі да ўсебеларускага з'езда рабселькораў.

У гэтым нумары мы знаходзім агляд друку «Чаму рабочыя не пішуць у штодзенку брыгады Двосіна», шырокі наказ работы лепшых рабкораў і, у прыватнасці, паказваецца работа тав. Марозавай як ударніцы-зотаўкі і рэдактара штодзенькі «Сталінец».

У выступленнях нарторгаў і рабкораў адзначаюцца дасягненні і негатыўны газеты «Сцяг індустрыялізацыі», даюцца каштоўныя прапановы, што трэба зрабіць, каб лепш сустрэць з'езд.

На фабрыцы праводзяцца курсы для членаў рэдкалегій. Арганізуецца масавы рэйд па правярцы рэагавання на рабкорскія запискі.

МАЎЧАЛЬНІКІ

Як на чыгуначным транспарце рыхтуюцца да ўсебеларускага з'езда рабселькораў?

Калі меркаваць па камплектах транспартных газет, то адказ на гэта пытанне трэба даць адмоўны.

На самой справе. Многія транспартныя газеты не толькі не разгарнулі масавай перадзездаўскай падрыхтоўкі, але нават не змясцілі пастановы бюро ЦК аб з'ездзе рабселькораў. Гэту пастанову перадрукавала толькі адна жэбінская газета «Ударнік», але і яна, перадрукаваўшы 24 ліпеня пастанову бюро ЦК КП(б)Б аб скліканні з'езда, паставіла на гэтым кропку. Літаральна ніякай канкрэтнай дзелавой падрыхтоўкі да з'езда газета не разгарнула.

Не лепшае становішча і ў газетах «Большзвіцкі сігнал» (Орша) і «Па сацыялістычных рэчках» (Гомель).

Рэдакцыя газеты «Соцыялістычны транспарт» (Віцебск) толькі 4 верасня

змясціла артыкул аб задачах рабкораў у сувязі з надыходзячым з'ездам. У гэтым артыкуле газета пісала:

«За зрывы руху паяздоў, перавозак адказваюць і цэхавыя, станцыйныя насценгазеты, адказваюць і рабкоры».

Аб падрыхтоўцы да з'езда будуць меркаваць па рабоце ўсіх вытворчых участкаў нашага аддзялення.

Лепшым падарункам з'езду будуць поспехі ў рабоце станцыі, дыстанцыі, шляху, паравозных дэпо, змазчыкаў і вагонных участкаў. І гэты падарунак павінны рыхтаваць нашы рэдкалегіі насценгазет і рабкоры».

Паставіўшы гэту задачу, «Соцыялістычны транспарт» раптам суціхае. Да 10 верасня газета выходзіць штодзённа, рэдакцыя не змясціла ніводнага радка аб ходзе падрыхтоўкі да з'езда.

Дзіўнае, зусім незразумелае маўчанне таварышы рэдактары транспартных газет.

ТРИБУНА ПРАЗ'ЕЗДАЎСКОЙ ПАДРЫХОЎКІ

(ПА СТАРОНКАХ РАЁННАГА ДРУКУ).

«Арганізаваць асвятленне на старонках друку лепшых рабсель-
кораў-ударнікаў, лепшых пісавых газет як на сваёй рабоце, так
і на падрыхтоўцы да падыходзячага з'езда».

(З паставы бюро ЦК КП(б)Б).

ВІЦЕБСК.

Газета «Віцебскі пролетарый» і рад за-
водскіх газет Віцебска разгарнулі капі-
кретную, дэлавую падрыхтоўку да 3-га
ўсебеларускага з'езда рабселькораў. Пра-
ведзены кароткатэрміновыя курсы для
селькораў, на буйнейшых фабрыках і за-
водах працуюць рабкораўскія семінары.
«Віцебскі пролетарый» сумесна з паліт-
аддзельскай газетай правёў рэйд правер-
кі разгавання на матэрыялы друку.

Шматтыражка «Чырвоная Дзвіна», га-
зета ільняпрадзільнай фабрыкі «Дзвіна»,
абвясціла і праводзіць конкурс на леп-
шую штодаенку.

Абутковая фабрыка імя Лекерта ў ад-
знаку выхаду пяцітысячнага нумару «Ві-
цебскага пролетарыя» выпускам 500 пар
абутку звыш плана. Калгаснікі Замасточ-
ча ў адзнаку падрыхтоўкі да рабселько-
раўскага з'езда і раённага злёта сель-
кораў адкрылі хату-лабараторыю.

Рабочыя «Комінтэрна» ў адзнаку вы-
хаду пяцітысячнага нумара сваёй гарад-
ской газеты датэрмінова завяршаюць ра-
монт ратацыйнай машыны для друкаван-
ня «Віцебскага пролетарыя».

ЧЭРВЕНЬ

Райком КП(б)Б і палітаддзел МТС за-
цвердзілі прадстаўлены редакцыяй газе-
ты «Калектывіст» план работы на пад-
рыхтоўцы да ўсебеларускага з'езда раб-
селькораў. Праводзіцца цыклічны арляду
пісавых газет, пяцідзённымі семінары
рабселькораў у 10 пунктах раёна. Выпус-
каецца спецыяльны макет для насценга-
зет.

На старонках раённай газеты «Калек-
тывіст» пачалася перапіска - абмен вопы-
там лепшых рабселькораў раёна. 15 ве-
расня пачаў працаваць семінар, арганіза-
ваны для ўдзельнікаў пісавога друку
прамярцелей горада Чэрвеня.

Настаўнікі раваніцкай школы звярну-
ліся праз раённую газету да ўсіх настаў-

«За месца на ўсебеларускім з'ездзе
рабселькораў» — друкаваны бюлетэнь
выдае буда-кашальцкая раённая і па-
літаддзельская газеты.

нікаў з заклікам дапамагчы ў арганіза-
цыі работы селькораўскіх семінараў і аба-
візаліся арганізаваць і правесці семінары
ў саўтасе «Раванічы» і калгасе «Перша-
майок».

«Ударнік леса» — шматтыражка Чэр-
веньскага леспраггаса — праводзіць
4-дзённымі курсы - семінар для рабко-
раў лесарубаў і сплаўшчыкаў. На час за-
няткаў на курсах рабкоры будуць вызва-
лены ад работы на вытворчасці. Побач з
іншымі пытаннямі яны прапрацуюць пы-
танні эксплуатацыі лесу, падсочкі, спла-
ву.

МАЗЫР.

Мазырская раённая газета «Калгаснік
Мазыршчыны» ўключылася ў падрыхтоў-
ку да з'езда яшчэ ў пачатку жніўня. 6-га
жніўня газета мабілізуе селькораў раёна
«большэвіцкай работай заяваваць права
на ўдзел у рабселькораўскім з'ездзе». Пад
гэтым аншлагам ідзе перадавы артыкул
«За аператыўную насценгазету».

Бюро РК КП(б)Б заслухала інфармацыю
рэдактара раённай газеты аб ходзе пад-

Адзіны партдзень па пытанню падрыхтоўкі да з'езда, куставыя злёты селькораў, папулярызаваны праз старонкі раённай газеты лепшага вопыта работы насценгазет і селькораў—частка з мерапрыемстваў па падрыхтоўцы да з'езда, намечаных райкомам партыі і палітадзелам МТС.

Настаўнікі раёна, сабраўшыся на сваю раённую канферэнцыю, абавязаліся дапамагчы рэдакцыям калгасных насценгазет перадаць праз старонкі раённай, палітадзельскай і цэнтральных газет увесць вопыт штодзённай практычнай работы нізавога калгаснага друку раёна.

КАПЫЛЬ.

Рэдакцыя раённай газеты, «Калгаснік Капыльшчыны» і газета палітадзела «За большэвіцкі калгас» арганізавалі раённым «дзень селькора» прысвечаны падрыхтоўцы да 3-га ўсебеларускага з'езда рабселькораў. На злёце рабселькораў, які адбудзецца ў тэты дзень у Капылі, рэдактары лепшых калгасных насценгазет раскажуць аб вопыце сваёй работы. Будзе арганізавана выстаўка лепшых і горшых калгасных насценгазет з тлумачэннямі, у чым перавагі або недахопы той ці іншай газеты.

СТАРЫЯ ДАРОГІ.

Бюро РК КП(б)Б і палітадзел МТС вылучылі групу работнікаў са складу кіруючага партыйнага актыва для дапамогі нізавым калгасным газетам у разгортванні падрыхтоўкі да з'езда рабселькораў. Вылучаныя таварышы накіраваны ў сельсоветы для правядзення работы з селькорамі. Раённая газета «За калектывізацыю» пачынае агляд работы нізавых калгасных газет.

БАРЫСАЎ.

Рэдакцыя раённай газеты «Большэвік Барысаўшчыны» 30-га жніўня пачала праз з'ездаўскую пераклічку рэдактароў заводскіх і калгасных насценгазет, членаў рэдакцый і рабселькораў.

Палітадзельская газета Барысаўскай МТС «Ленінскі шлях» у парадку падрыхтоўкі да ўсебеларускага з'езда правяла па сельсоветах «дзень селькора».

АСІПАВІЧЫ.

Рабкоры-ўдарнікі і рэдакцыі заводскіх газет торфазавода «Свабода» звярнуліся праз раённую газету «Калгасная праўда» да ўсіх рабселькораў і рэдакцый насценгазет Асіпавіцкага раёна з заклікам уключыцца ў правадзімы раённай газетай масавы агляд нізавога друку і партыйнага кіраўніцтва ім.

Для палепшэння якасці выпускаемых насценгазет рэдакцыі абавязаліся не радзей аднаго разу ў дэкаду прыводзіць у брыгадах вусны разбор вышаўшых нумароў брыгаднай газеты.

УШАЧЫ.

Калгас «Новы шлях» адным з першых уключыўся ў падрыхтоўку да з'езда рабселькораў. Пад лозунгам барацьбы за права пасылкі свайго дэлегата на ўсебеларускі з'езд рабселькораў у калгасных брыгадах і звеннях разгорнута соцнаборніцтва на хутчэйшае завяршэнне сельска-гаспадарчых работ і выкананне абавязкаў перад дзяржавай.

20 жніўня калгас скончыў уборку зернявых на плошчы 606 гектараў, у тым ліку 55 гектараў ільну. 23-га жніўня ў гонар усебеларускага з'езда **па ініцыятыве селькораў арганізаван чырвоны абоз з зярном.** Здана дзяржаве 227 цэнтнераў зярна лепшай якасці і 140 цэнтнераў натуранлаты МТС.

Селькоры і ўвесь калгасны актыв калгаса «3-ці рапашчы» паставілі задачу своечасовай уборкай і адгрузкай бульбы дзяржаве, завяршэннем зябліва і падрыхтоўкай жывёлы да зімоўкі заваляць права на пасылку ў Менск на з'езд свайго дэлегата.

АСВЕЯ.

16 жніўня вышаў першы нумар палітадзельскай газеты Асвейскай МТС «Палітадзельская праўда». Першы нумар прысвечан усебеларускаму з'езду рабселькораў. Праз палітадзельскую газету парторг і рэдакцыя калгаса «Большэвік» выклікаюць на соцнаборніцтва па падрыхтоўцы да з'езда парторгаў і рэдакцый насценгазет усіх калгасаў МТС.

Бюро райкома КП(б)Б і палітаддзел МТС ухвалілі ініцыятыву раённай і палітаддзельскай газеты аб правядзенні конкурсу на лепшую калгасную насценгазету. Адна-часова райком партыі і палітаддзел МТС абавязалі раённую і палітаддзельскую газеты **наладзіць у 3-4 буйнейшых калгасах або сельсоветах семінары для селькораў.** З 20 па 30 верасня будуць працаваць дзесяцідзённыя курсы рэдактароў калгасных насценгазет. Курсы разлічаны на 40-45 чалавек.

ГОРКІ.

Калгаснікі калгаса «**Комінтэрн**», **Маспа-ноўскага сельсовета**, селькоры і рэдаклегіі калгаснай і брыгадных насценгазет звярнуліся праз раённую газету з прапановай адкрыць у раёне на ародкі калгаснікаў дом адпачынку імя **3-га ўсебеларускага з'езда рабселькораў.** Калгас «Комінтэрн»

першым уносіць у фонд будучага дома адпачынку для калгаснікаў-ударнікаў 50 кілограм мяса, 30 пудоў бульбы, 50 кілограм круп, 80 кілограм мукі і 100 рублёў грашымі.

Першымі адгукнуліся на заклік селькораў і калгаснікаў «Комінтэрна» калгас «**Чырвоная горка**» і «**Новы свет**», якія ўносяць у фонд калгаснага дома адпачынку бульбу, муку, масла.

Раённая газета «**Ленінскі шлях**» і газета палітаддзела «**За большэвіцкія калгасы**» сустракаюць усебеларускі з'езд рабселькораў наладжаннем **вучобы селькораў.** Вызначана 6 сельсоветаў (на ўсяму раёну), у якіх адкрываюцца куставыя **трохмесячныя семінары для селькораў і членаў рэдаклегій калгасных насценгазет.** Заняткі ў семінарах будуць праводзіцца раз у дэкаду.

РАБКОРЫ ФАБРЫКІ „ПРАЦА“ ДА З'ЕЗДА

Рабкоры **гомельскай абутковай фабрыкі «Праца»** рыхтуюцца да свайго **Усебеларускага з'езда.** Пытанні падрыхтоўкі і надыходзячаму з'езду рабселькораў падрабязна прапрацаваны на сходах рабочых, а таксама на нарадзе рэдактароў цэхавых і брыгадных насценгазет. Зараз на фабрыцы разгортваецца **спарбніцтва паміж цэхавымі і брыгаднымі газетамі на лепшую работу па выкананню промфінплана, на лепшую падрыхтоўку да з'езда.**

Рабкоры-ударнікі бяруць на сябе канкрэтныя абавязальствы. Напрыклад, рабкоры **закройнага цэха тт. Рубінштэйн і Хіной** абавязаліся даць **найлепшую якасць прадукцыі і выканаць промфінплан: Хіной — на 118 проц., Рубінштэйн — на 105 проц. і зэканоміць 2.500 дэцыметраў мастаў.**

Рэдаклегіі абавязваюцца **паляпшыць якасць насценгазет, зрабіць іх больш аператыўнымі і масавымі, павялічыць лік рабкораў — удзельнікаў насценгазет.**

Шматтыражка «**Ударнік**» арганізавала **фабрычную дошку, адбіваючую ход спа-**

борніцтва насценгазет і цэхаў на падрыхтоўцы да з'езда.

Арганізаван семінар для рэдактароў насценгазет і рабкораў-ударнікаў фабры-

За чыткай насценгазеты (калгас «**Чырвоны партызан**», Менскага раёна).

кі. Семінар будзе прадаваць **рэгулярна два разы ў месяц.**

Гэтымі днямі праводзім фабрычны **злет рабкораў на пытанні падрыхтоўкі да з'езда.**

ЯХНОВІЧ.

— **рэдактар шматтыражкі «Ударнік», Гомель.**

Ц. ДЗЕРАХ

АРГАНІЗАТАРЫ КАЛГАСНАГА ПРЫЛІВУ

Стасеўка — вёска вялікая: 198 двароў. У першыя гады калектывізацыі тут быў арганізаван калгас «На варце» з 17 гаспадарак. На гэтым і застыла ў Стасеўцы справа далейшай калектывізацыі. У калгасе жылі самі па сабе, ад-

мі, на ёй датаварыліся, як прыступіць да справы. Рашылі: ісці селькорам на дом да аднаасобнікаў і там ім раска-заць пра калгаснае жыццё, як калгас-нікі становяцца заможнымі, што яны атрымліваюць у калгасе і якія ідэалы

Лепшыя селькоры-ударнікі, члены рэдкалегіі калгаснай насяценнага газеты «На варце». Злева — Калінік Палюта; пасярэдзіне — Винакур Міхаіл (рэдактар насяценнага газеты); справа — Горбун Васіль — актыўны селькор, завербаваў у калгас 27 працоўных аднаасобнікаў.

наасобнікі таксама. У адной вёсцы, а сувязі паміж імі не было. Калгаснікі не хацелі лічыцца з аднаасобнікамі. Аднаасобнікі трымаліся ў баку, глядзелі, што выйдзе з калгаса.

«Раней мы толькі і ведалі, што сварыцца з аднаасобнікам. Забылі, што ён з'яўляецца заўтрашнім калгаснікам», — так адзначала ў адным са сваіх нумароў калгасная газета.

Магчыма прадаўжалася б гэта далей, калі б не ўзяліся за справу калектывізацыі селькоры і калгасная насяценная газета «На варце».

«ШТОДЗЕННА ПРАЦАВАЦЬ СЯРОД АДНААСОБНІКАЎ».

«ДАПАМОЖАМ ПРАЦОЎНАМУ АДНААСОБНІКУ СТАЦЬ НА КАЛГАСНЫ ШЛЯХ».

Так паставіла пытанне насяценная газета. А каб словы не разышліся са справай, узяліся за практычную работу. Рэдактар газеты тав. М. Винакур склікаў нараду рэдкалегіі разам з селькора-

атрымае працоўны аднаасобнік, уступіўшы ў калгас.

Першым накіраваўся да аднаасобнікаў лепшы актывіст калгаса, селькор, член рэдкалегіі Васіль Бордун. Бопыт удаўся. Праз невялікі час тав. Бордун у спецыяльна выпушчанай лістоўцы, прысвечанай калгаснаму прыліву, раска-зваў:

«Я змяніў свой погляд на аднаасоб-ніка. Ён стаў маім другом. У вольны час ад работы я пачаў хадзіць да сваіх суседзяў аднаасобнікаў, маючы на мэце адну задачу: дапамагчы ім стаць на калгасны шлях, парваць з аднаасобным жыццём.

Я іх не агітаваў агульнымі словамі — раска-звае далей тав. Бордун, — проста раска-заў ім, як я жыў у калгасе і што яны выйграюць, калі пойдучь у калгас. Усе падлікі я ім рабіў тут-жа з алоўкам у руках, выкладваў на паперы».

Не прайшоў марна час, адданы селькорам Бордунам на работу з аднаасоб-нікамі. Яны сталі падаваць заявы аб

уступленні ў калгас. За месяц Васіль дапамог 27 аднаасобнікам уступіць у калгас.

Не адставалі ад Бордута і іншыя селькоры — Каленік П., Дрык, Каленік Ігнат. Яны таксама з поспехам праводзілі работу сярод аднаасобнікаў.

Рэдкалегія газеты «На варце» інтэлектуальна выдавала ў некалькіх экзэмплярах спецыяльны бюлетэнь. У ім наведваліся імёны лепшых аднаасобнікаў, уступаючых у калгас. Уся вёска ведае, хто ўступіў у калгас, хто збіраецца ўступаць.

У гэтых лістоўках газета адначасова выкрывала кулацкіх агентаў і паднявал, якія імзнуцца тармазіць, затрыманы далейшую калектывізацыю.

Падкулачнік Лунчык Фёдар агітаваў аднаасобнікаў, каб яны не ўступалі ў калгас.

«Не ідзіце ў калгас, — гаварыў ён, — там не будзе чаго есці».

Гэту кулацкую агітацыю рэдкалегія адразу-ж выкрыла, выпусціўшы «маланку» ў 5 экзэмплярах і паслаўшы спецыяльную брыгаду селькораў для правядзення гутарак з аднаасобнікамі.

Пасля актыўнай работы селькораў і газеты вёска Стасеўка на большую палову стала калгаснай, у калгас уступіла звыш 120 гаспадарак. Калгасная газета вядзе далейшую работу.

Калгаснікі калгаса «На варце» звярнуліся праз сваю газету з пісьмом да калгасоў «Ударнік» і «Совецкая Беларусь». У гэтым пісьме, расказваючы пра свае поспехі, яны заяўляюць:

«Мы моцна пасябравалі з аднаасобнікамі. Сталі іх запрашаць на нашы пасяджэнні і агульныя сходы. Мы сталі іх шырока знаёміць з работай калгаса і калгасным жыццём. Мы арганізавалі тры брыгады, якія пачалі ў вольны час хадзіць па хатах аднаасобнікаў і растлумачваць ім перавагі калгаснага жыцця».

Тут-жа Булава Іван — учарашні аднаасобнік — піша, як ён рашыў уступіць у калгас.

«Жыў я да гэтага часу аднаасобнікам. Адчуваў, што гаспадарка ідзе мая на ўпад. І ў той-жа час я бачу, што мой сусед — калгаснік Каленік Ігнат, які раней жыў куды слабей за мяне, зараз стаў жыць у калгасе як чалавек, у яго хапае і хлеба, і бульбы, яго

дзеці сталі апранацца куды лепш за мяне... Парашыў і я першаць з аднаасобным жыццём, пайсці ў калгас будаваць сваё жыццё, разам з Каленікам».

Так калгасная газета «На варце» стала лепшым агітатарам за калгаснае жыццё. Яна сапраўды стала са сваімі селькорамі арганізатарам новага калгаснага прыліву.

Варта спыніцца і на арганізацыі работы ў газеце «На варце». На-першае, у рэдкалегіі знішчана абязлічка. Кожны член рэдкалегіі нясе пэўную нагрузку. Бордута Васіль адказвае за работу сярод аднаасобнікаў, Буглак — за стан работы ў паляводчай брыгадзе, П. Каленік прымацавана да скотнага двара. Ёсць сакратар рэдкалегіі.

Нарады рэдкалегіі разам з селькораўскім актывам праводзяцца пастаянна.

Перад правядзеннем кожнага масавага мерапрыемства склікаюцца ўсе селькоры разам з калгасным актывам. Усіх селькораў — 18. Гэта лепшыя ўдарнікі-калгаснікі. Сярод іх зусім няграматыны стары калгаснік Каленік Ігнат, які дае матэрыялы вусным парадкам.

Апрача рэгулярна выходзячай трохднёўкі «На варце» рэдкалегія радаткова яшчэ выдае лістоўкі-бюлетэні і «маланкі», якія пішуцца ў некалькіх экзэмплярах і распаўсюджваюцца па ўсёй вёсцы.

Арганізавана выданне насценнай газеты «Юныя калгаснікі». Гэта — газета калгасных дзяцей. На старонках яе можна знайсці ўсебаковыя матэрыялы пра калгасныя справы і пра школыныя.

Дзеці ў сваёй газеце пішуць, як пачаўся навучальны год: «Не ўсе яшчэ вучні з'явіліся ў школу. З другога боку — школа не гатова да заняткаў. Не закончан рамонт, дзверы шчыльна не зачыняюцца, а ў падлозе дзіркі, што можна згубіць аловак».

Тут-жа І. Верабей расказвае, як ён атрымаў матчымасць вучыцца:

«Памёр бацька. Было пяцёра дзяцей. Маці не ведала, што рабіць. Пашоў пастушком. Чатыры гады працаваў у кулака. Цяжка жылося, хацелася вучыцца. Шлях мне адкрыў калгас. Зараз я вучуся і буду вучыцца, а матка радасна жыве ў калгасе».

«Юныя калгаснікі» пішучь і пра калгасныя справы. «Я сустрэў калгасніка Мароза Якава, які вёў каня, а конь быў абмуляны да крыві... Мароз, дзе былі твае вочы. Мабыць, ты аслеп і забыўся, якое значэнне мае конь у сацыялістычнай гаспадарцы» — піша дзяткор пісьмо ў сваю газету.

Сіла калгаснай трохлінейкі «На варце» паміма арганізатарскай масавай работы крыецца яшчэ і ў дзейным рэагаванні на яе матэрыялы.

Няма такіх выпадкаў, каб матэрыялы газеты асталіся бяспладнымі. На іх адразу-ж рэагуюць праўленне калгаса, пытанне выносіцца і на агульны сход.

Вось брыгадзір **Прановіч** замест работы пашоў п'янстваваць. Прапісалі ў газеце, а вечарам праўленне абгаварыла і наладжыла на Прановіча спаненне.

У калгасе не забылі яшчэ пра такі выпадак. Вясной калгаснікі Борбук Рыгор, Дрык Іван, Булік Сцяпан зарэзалі сваіх цялят. Пра гэты факт напісала наспевная газета. На калгасным сходзе яны прызналі сваю памылку, раскаялі-

ся, а потым купілі і сталі гадаваць цялят.

Можна прывесці шмат прыкладаў, як пад удзеяннем газеты мяняюць свае адносіны да калгаснай працы адсталыя калгаснікі, як яны ператвараюцца ў добрых калгаснікаў-ударнікаў.

Так маленькая газета робіць у калгасе вялікую справу па сацыялістычнаму перавыхаванню калгаснікаў — учараўшых аднаасобнікаў. За гэта і любяць у калгасе сваю газету, паважаюць яе рэдактара і селькораў.

Рэдактар газеты тав. Вінакур трымае моцную сувязь з інструктарам райкома. Ад яго ён атрымлівае ўказанні і дапамогу ў сваёй рабоце.

Калгасная газета «На варце» зусім правільна лічыцца лепшай у Бабруйскім раёне, а яе рэдактар залічан першым кандыдатам на ўсебеларускі з'езд рабселькораў, які селькоры калгаса «На варце» сустракаюць большэвіцкімі справамі.

БАБРУЙСК. КАЛГАС «НА ВАРЦЕ».

САРОКІН

Гісторыя калгаса імя Дзяржынскага 1-ай Менскай МТС.

НАДЗЕЙНЫЯ ПАМОЧНІКІ

Я працую ў якасці парторга ў калгасе імя **Дзяржынскага**, зоны дзейнасці **1-й Менскай МТС**.

Калгас увесь час адставаў. Я адразу паставіў пытанне — чаму? Ёсць рабочая сіла, ёсць машыны, інвентар і зямля добрая, а калгас знаходзіцца ў ліку адстаючых.

Пачаў вывучаць прычыны, вывучаць жывых людзей. Мне дапамаглі палітдзел і яго газета «Ударнік калгасных палёў». Я добра разумеў, што ў самім калгасе, у калгасных брыгадах трэба арганізаваць селькоравыя актыў, наладзіць работу нізавога друку.

У нашым калгасе нізавы друк, асабліва брыгадны, раней зусім не працаваў. У калгасе моцна адчуваліся настроі «не пакрыўдзіць» суседа, хоць-бы ён і рабіў антыкалгасную справу.

Спачатку я рашыў сабраць агульны сход усіх калгаснікаў. Але многія на сход не прышлі і ён не адбыўся. Калі я пагутарыў з паасобнымі калгаснікамі, то выявілася, што ў калгасе заціснута

самакрытыка, калгаснікі не хочуць выступаць, выкрываць недахопы, бо «ўсё роўна нічога не дапаможа», а ў рэшце выпадкаў на калгасніка, які выступае з крытыкай, «глядзяць, як кажуць, воўкам».

Мы ўзяліся за выпуск штодзенак у кожнай вытворчай брыгадзе. Выбралі лепшых калгаснікаў у рэдкалегіі брыгадных штодзенак і агульна-калгаснай газеты.

Кожны дзень, калі пачалася ўборка, выходзілі свежыя нумары штодзенак. Калгаснікі вельмі ахвотна чыталі матэрыялы, якія змяшчаліся ў брыгадных газетах. Аўтарытэт штодзенак рос. Яны выкрывалі лодыраў і бракаробаў, паказвалі лепшых ударнікаў на рабоце.

Штодзёныя падагульвалі вынікі работы за дзень, вынікі спаборніцтва паміж брыгадамі, звеннямі, машыністамі і асобнымі калгаснікамі.

Вакол брыгадных газет рос калгасны актыў. У першыя дні, сказаць па праўдзе, газеты ў большасці выпадкаў рабі-

ліся аднымі членамі рэдкалегій. Актыва спачатку не было.

Зразумела, пры такім становішчы штодзёнка не маглі заваяваць аўтарытэт. Мы правялі значную работу па згуртаванні актыва вакол кожнай рэдкалегіі брыгаднай газеты. Члены рэдкалегіі гутарылі ў брыгадах з калгаснікамі, прыцягвалі лепшых ударнікаў да неадкладнага выпуску штодзёнак.

Калгаснік першы раз не адважваўся пісаць у газету. Ён заяўляў, што не можа, што нічога не выйдзе. З ім бярэцца за справу член рэдкалегіі, а часта і я сам. Па-першае, мы разбіраем факты, а потым разам пішам у газету. Такім чынам нашы лепшыя калгаснікі-ўдарнікі ўцягваліся ў рады селькораў.

Ёсць паасобныя калгаснікі, якія прыходзяць у рэдкалегію і расказваюць аб факце, просячы напісаць заветку. Мы ім прыходзім на дапамогу.

Выключна вялікую ролю адыграў наш нізавы друк у разгортванні спаборніцтва паміж брыгадамі.

Перад уборкай паміж брыгадамі, звеннямі, машыністамі былі заключаны дагавары па сацыялістычнаму спаборніцтву на лепшае правядзенне ўборкі, на добраахвотнае і датэрміновае выкананне паставак дзяржаве.

Аднак, першы-ж дзень жніва паказаў, што брыгады нездавальняюча падрыхтаваліся да ўборкі. Жніўкі былі дрэнна адрамантаваны. Гэты дзень паслужыў урокам на ўвесь час уборачных работ.

На кароткіх вытворча-тэхнічных нарадах мы абгаварылі вынік работы за дзень. Выкрылі недахопы праз насценныя газеты. Назаўтра лепш былі расставлены людзі, лепш была арганізавана работа.

Аднак, брыгадны друк не супакоіўся на дасягнутым. Газеты выявілі яшчэ рад недахопаў, дабіваліся лепшай бездакорнай арганізацыі ўборкі. Брыгадны друк паказваў звенні і паасобным калгаснікам, якія адставалі ў спаборніцтве. Ён заявіўся сапраўдным арганізатарам спаборніцтва ў брыгадах.

Нашы брыгадныя газеты аказалі нам вялікую дапамогу ў своечасовай уборцы ўвяджаю. З уборкай мы справіліся добра. Ураджай звылі з поля, згрэблі і сабралі ўсе каласы. Наступіла малацьба.

За некалькі дзён да пачатку малацьбы мы правялі сход брыгадзіраў і машыністаў пры малатарнях і абмеркавалі задачы малацьбы і хлебаздачы. Я спецыяльна гутарыў таксама з членамі рэдкалегій брыгадных газет і з селькорамі.

Як у часе ўборачнай, так і ў перыяд малацьбы і хлебапаставак рэгулярна выпускаліся брыгадныя штодзёны. Кожны дзень насценгазеты шырока асвятлялі ход малацьбы. Штодзёны вывешваліся пры малатарнях, на таку. У часе абдзёнага перапынку мы праводзілі гутаркі і галоснае чытанне газет сярод калгаснікаў зводнай брыгады па малацьбе.

Малатарні працавалі без перабоў. Гэта дало нам магчымасць своечасова і добраахвотна разлічыцца з дзяржавай. Наш калгас адным з першых у сельсавеце выканаў свае абавязальствы перад дзяржавай па хлебапастаўках і поўнасцю разлічыўся па натуроплаце МТС.

Так, наш калгас, дзякуючы шырокай масавай рабоце, выйшаў з адстаючых у лік перадавых не толькі па сельсавеце, але і па зоне дзейнасці МТС.

Барацьба за прышывства не скончылася, яна прадаўжаецца. Асаблівай увагі, асаблівай энергіі патрабуе справа своечасовай і добраахвотнай ўборкі бульбы, справа перапрацоўкі выканання абавязальстваў перад дзяржавай па пастаўках бульбы. Наперадзе яшчэ далейшая барацьба за высокі ўраджэй 1935 г.

Сяўбу азімых мы скончылі своечасова, але яшчэ не правялі зябліва і некаторых іншых работ. З гэтай задачай мы, безумоўна, справімся, калі і надалей пад кіраўніцтвам партарганізацыі будзем добра працаваць, працаваць сапраўды па-калгаснаму.

Наша палітэдзельская газета «Ударнік калгасных палёў» разгарнула падрыхтоўку да ўсебеларускага з'езда селькораў. На яе старонках актыўна выступаюць селькоры па розных пытан-

Адзін з лепшых селькораў-ударнікаў Чэрвеньшчыны т. Манулік Васіль. Калгас «Чырвоны сцяг», дзевят. Манулік быў адказным за хлебапастаўкі, адным з першых у раёне выканаў план паставак зярна дзяржаве.

нях. Падрыхтоўцы да з'езда рабселькораў мы ў нашым калгасе аддалі сур'ёзную ўвагу. Абмеркаваўшы пытанне аб падрыхтоўцы да з'езда рабселькораў, мы ўзяліся за канкрэтныя мерапрыемствы, узмацнілі работу з селькорамі.

За гэты час наш калгасны селькораўскі актыў папоўніўся новымі селькорамі, якія прымаюць непасрэдны ўдзел у рабоце брыгадных газет.

Вось, напрыклад, Будай Воляка, актыўная калгасніца, да апошняга часу зусім не пісала ў штодзёнку. Зараз яна дае матэрыялы амаль у кожны нумар штодзёнка, актыўна дапамагае нам дабівацца неадкладнага рэагавання на заметкі селькораў. Такіх прыкладаў мы маем нямала.

Што яшчэ мы робім у справе практычнай падрыхтоўкі да ўсебеларускага з'езда рабселькораў?

У нашым калгасе арганізуецца масавы рэйд селькораў разам з «лёгкай кавалерыяй» па праверцы гатоўнасці калгаса да зімоўкі жывёлы. Члены рэдкалегій, селькоры і «лёгкая кавалерыя» адной брыгады правяраюць другую бры-

гаду. Пасля правэркі, калі будуць падгулены вынікі рэйда, мы выпусцім спецыяльныя нумары штодзёнак, прысвечаныя гэтаму пытанню.

Цяпер рыхтуемся да нарады селькораў, дзе ставім пытанне аб ролі і задачах селькораў у барацьбе за правільнае размеркаванне ўраджаю, за культурнае жыццё ў калгасе.

Партарганізацыя зараз распрацавала рад мерапрыемстваў па падрыхтоўцы хат саміх калгаснікаў да зімы. Калгас можа і павінен штодзённа клапаціцца аб бытавым становішчы калгасніка. Ремонт стрэх, падлог, новае будаўніцтва хат для калгаснікаў — гэта справа калгаса. Наш абавязак — дабіцца таго, каб хаты калгаснікаў былі адрамантаваны, тэловы да зімы, каб зрабіць іх чыстымі, культурнымі. Гэта справа зараз паднямаецца праз наш нізавы калгасны друк.

Я, як партыйны арганізатар калгаса, знайшоў у брыгадных штодзёнках, у нізавым калгасным друку надзейных баявых памочнікаў, на якіх смела апіраюся ў сваёй штодзённай практычнай рабоце.

М. ОСІПАЎ

Рэдактар насценгазеты «За ўздым жывёлагадоўлі» калгаса імя Молатава, зоны дзейнасці Рагачоўскай МТС.

ГАЗЕТА ВЫХОДЗІЦЬ НА ФЕРМЕ

У нас у калгасе дзве фермы: свінагадоўчая і малочна-таварная. Агульнакалгаснай насценгазёце вельмі трудна поўнасцю ахапіць усю работу двух ферм. Мы рашылі арганізаваць на фермах спецыяльную насценгазету.

Сабралі ўсіх работнікаў нашых ферм. Не сходяе расказалі аб значэнні нізавога друку. Наша прапанова выпускаць насценгазету на фермах сустрэла гарачае падтрыманне з боку ўсіх работнікаў ферм. На сходяе-ж выбралі рэдкалегію і потым прыступілі да непасрэднай работы па выпуску насценгазеты.

Так нарадзілася наша газета «За ўздым жывёлагадоўлі». Рэдактарам выбралі мяне.

Гэта было ў ліпені. Прайшло зусім мала часу, але наша малая насценгазета ўжо дабілася некаторых поспехаў. Яна па-дзелаваму ўваходзіць ва ўсе «дробязі» работы ферм, змагаецца

за ўзорны догляд жывёлы, за моцную працоўную дысцыпліну на фермах.

Наша газета і яе селькоры рыхтуюцца да з'езда рабселькораў БССР. Як толькі была апублікавана пастанова бюро ЦК КП(б)Б аб з'ездзе, рэдкалегія і селькоры ўзялі на сябе практычныя абавязацельствы па падрыхтоўцы да з'езда. Галоўныя з іх — забяспечыць выкананне плана сіласавання, плана развіцця пагалоўя і т. д.

Як мы выконваем свае абавязацельствы?

Насценгазета правяла сур'ёзную работу па барацьбе за сілас. У кожным нумары яна паказвала, як ідзе сіласаванне.

У нашым калгасе была толькі адна сіласная яма на 50 тон. Гэту яму мы запоўнілі сіласам яшчэ ў пачатку жніўня. Па плану-ж нашаму калгасу трэба засіласаваць 95 тон. Праўленне калгаса аднеслася да гэтай справы з халад-

ком. Апраўдваліся тым, што няма дзе сіласаваць. Насценгазета рашуча выступіла з патрабаваннем неадкладна падрыхтаваць другую сіласную яму. І газета дабілася таго, што другая яма была падрыхтавана і запоўнена сіласам.

Наша насценгазета настойліва змагалася за ўвядзенне новай сістэмы здзелчычынны. На старонках газеты былі змешчаны расцэнкі ў працадзень на ўсіх работах на фермах. Мы шырока растлумачылі праз газету новую сістэму налічэння працадзён, а таксама значэнне здзелчычынны ў развіцці жывёлагадоўлі. Дзякуючы насценгазете кожны калгаснік і калгасніца, якія працуюць на нашых фермах, добра ведаюць, як аплатавацца іх праца. А гэта вялікая справа. Цяпер мы ясна бачым яе карысць, бо дысцыпліна і зацікаўленасць у лепшым доглядзе пагалоўя з боку работнікаў ферм значна ўзнялася.

Наша газета «За ўздым жывёлагадоўлі» неаслабіла змагаецца за тое, каб замацаваць на калгасных фермах настаянныя кадры работнікаў.

Характэрны факт, адбыўся з калгасніцай **Фядорай Осіпавай**. Яна працавала на ферме амаль з таго дня, калі ферма была арганізавана. Але ў пачатку гэтага года Осіпава пайшла з фермы на іншую калгасную работу. Тлумачыла яна гэта тым, што на даглядачы жывёлы кіраўнікі ферм зусім не звяртаюць увагі. «Як ні працуй, — гаварыла яна, — усё роўна менш заробіш, чым на полі». А Осіпава сумленная, працавітая калгасніца, перабіраць работу не любіць.

Рэдкалегія насценгазеты рашыла дабіцца таго, каб Фядора Осіпава вярнулася назад на ферму і адначасова каб лепшыя калгаснікі і калгасніцы прыйшлі працаваць на ферму.

Вось што зрабіла рэдкалегія: у канцы ліпеня ў адным з нумароў насценгазеты з'яўляецца артыкул, у якім было напісана колькі заробілі работнікі нашых ферм за месяц. Насценгазета зрабіла параўнанне колькасці працадзён, выпрацаваных ударнікамі і тымі,

хто абыхаў адносіцца да работы. З гэтага артыкула кожны калгаснік даведаўся, што даход сумленнага работніка фермы не меншы за даход калгасніка-ўдарніка, працуючага на палявых і іншых калгасных работах.

Прачытала гэты артыкул і Фядора Осіпава. Добра абмеркавала яго і назаўтра прыйшла ў праўленне калгаса і заявіла аб жаданні пайсці зноў працаваць на ферму. Цяпер т. Осіпава адна з лепшых работніц нашай МТФ, яна ўжо не думае аб тым, каб калі-небудзь пакінуць ферму.

Можна многа напісаць пра вялікую ролю насценгазеты, у барацьбе за дысцыпліну. Вострымі заметкамі, якія часта данаўняюцца карыкатурамі, насценгазета б'е па гультаях, па тых работніках, хто нядбайна даглядае жывёлу.

Падпаўшыя пад агонь крытыкі калгаснікі і калгасніцы, як правіла, адразу-ж выпраўляюць свае памылкі. Даволі адзначыць, што такія ў мінулым зямляны прагульшчыцы, як А. Рабцава і К. Лізунова пасля крытыкі іх учынкаў праз насценгазету сталі зусім іншымі людзьмі. Ні аднаго спазнення па работу ні то што прагулу цяпер за імі не лічыцца.

Так разгортвае сваю работу насценгазета на фермах нашчага калгаса. На яе прыкладзе мы пераканаліся, што вопыт стварэння спецыяльных насценгазет на фермах сябе цалкам апраўдвае. Трэба толькі пажадаць, каб кожная калгасная ферма мела такую баявую насценгазету, як наша.

Сустрэць зімоўку жывёлы цёплымі агляджанымі хлявамі.

РЭДАКТАР 25 ГАЗЕТ...

38 брыгадных газет выходзілі рапэй на Бярэзінскім камбінаце (Барысаў). А цяпер на камбінаце няма ні адной брыгаднай газеты. Ужо адзін гэты факт прымусіла настаражыцца і ўважліва вывучыць формы і метады работы «Чырвонага бярэзінца» (друкаваная газета камбіната).

На камбінаце выпускаюцца 25 цэхавых і зменных газет. Як «Чырвоны бя-

рыс А. Малевіча.

«Аперацыйнае» тав. Сімкаўскага — рэдактара 25 газет.

рэзнец» кіруе гэтымі газетамі, дапамагае ім у рабоце, выходзіць рабкораў?

Рэдакцыя «Чырвонага бярэзінца» мае трох пастаянных работнікаў. Рэдактар газеты тав. Фрумін заняты выключна выпускам «Чырвонага бярэзінца».

Намеснік рэдактара тав. Сімкаўскі кіруе ўсім піравым друкам на камбінаце. Фактычна гэта рэдактар 25 цэхавых і зменных газет.

Трэці работнік — машыністка.

Заходзім у рэдакцыю «Чырвонага бярэзінца». На сталах — цэхавыя нацен-газеты «Чырвоны аўтамат», «Лішчыльшчык», «За тэхніку», «Прэс», «За большэвіцкія тэмпы» і т. д. У некаторыя газеты ўжо ўстаўлены перадавы артыкул аб падрыхтоўцы да Міжнароднага юнацкага дня. Артыкул аднолькавага зместу для ўсіх газет.

Для іншых цэхавых і зменных на-сценгазет машыністка перадрукоўвае гэты-ж напісаны перадавы артыкул. Ва ўсе газеты ўклеіваецца таксама заметка аб мопраўскай рабоце. Змест адзін і той-жа. Проста можна падумаць, што выпускаецца адна газета толькі ў не-калькіх экзэмплярах.

Сімкаўскі атрымлівае ад машыністкі перадрукаваныя заметкі, пінпа стандартныя загаловкі і запаўняе такім чынам усе 25 цэхавых і зменных газет. Ад-ным словам — рэдактар-універсал, які замяняе сабой і рэдактары, і рэдактароў цэхавых газет, і саміх рабкораў.

Што-ж робяць рэдактары і члены рэдакцый цэхавых газет?

— Яны збіраюць матэрыялы, — ад-казвае тав. Сімкаўскі.

І так рэдактар цэхавай газеты, члены рэдакцый — толькі зборшчыкі матэ-рыялаў. Яны, сабраўшы па цэхах заметкі, аддаюць іх Сімкаўскаму, а той ужо адзін рэдагуе і выпускае ўсе 25 газет.

Рэдакцыя, рабкоры не прыцягнуты да непасрэднай работы па выпуску га-зет. Рабкораўская ініцыятыва звязваецца, заганыецца ў бюракратычныя рамкі. Сярод рабкораў не праводзіцца ніякай масава-выхаваўчай і арганізатарскай ра-боты.

Не дзіва, што цэхавыя газеты выхо-дзяць нерэгулярна, ад выпадку да вы-падку, у цеснай залежнасці ад актыў-насці зборшчыкаў заметак. Толькі па-асобныя газеты, як «Лішчыльшчык», «Прэс», і т. д., выходзяць пяць разоў у месяц. Іх рэдактары больш збіраюць за-метак для Сімкаўскага. Усе іншыя газе-ты выходзяць не больш як два, максі-мум тры разы ў месяц.

Становіцца зразумелым, чаму на кам-бінаце спынілі сваё існаванне 38 бры-гадных газет. Сімкаўскі, гэты універ-сальны рэдактар, відаць, зразумеў, што ніяк не зможа рэдагаваць яшчэ 38 га-зет. Хопіць і дваццаці пяці...

Многія рэдакцыі зусім не выбіраліся на агульных цэхавых сходах рабочых. Рэдактароў і членаў рэдакцый, як пра-віла, проста назначалі. Так былі, на-прыклад, назначаны т. Налейка — рэдактарам газеты «За якасць» (збо-рачны цэх), Прадзедовіч — рэдактарам газеты аўтаматнага цэха, Крывіч — рэдактарам газеты «За большэвіцкія тэмпы» (другая змена аўтаматнага цэ-ха) і т. д.

Яшчэ ў пачатку жніўня лепшыя раб-
коры-ўдарнікі фабрыкі «Пролетарская
перамога» (асноўнае прадпрыемства
Бярэзінскага камбіната) выступілі з ад-
крытым пісьмом на старонках газеты
«Рабочий». Рабкоры зусім правільна пі-
салі, што на камбінаце няма сапраўдна-
га кіраўніцтва нізавым друкам, што ім
не дапамагаюць у рабоце.

Яны прапанавалі арганізаваць усебе-
ларускае сацыялістычнае спаборніцтва
на лепшую падрыхтоўку да зезда раб-
селькораў БССР. Але партыйныя, комса-
мольскія і профсаюзныя арганізацыі
камбіната і, перш за ўсё, «Чырвоны бя-
рэзінец» не зрабілі адсюль ніякіх вы-
вадаў. Становіцца астаецца ранейшым.

Раённая газета «Большэвік Барысаў-
шчыны» таксама не бачыць, што на та-
кім буйным прадпрыемстве, як Бярэзін-
скі камбінат, апашляюцца і аказыва-
юцца асноўныя прынцыпы работы ніза-
вога друку, што там прыглушаецца іні-
цыятыва рабкораў, што там няма пра-
вільнага кіраўніцтва, штодзённай дана-
моргі ў рабоце нізавога друку.

Рэдактар адной з цэхавых газет тав.
Шпац гаворыць:

— У нас на камбінаце няма сістэма-
тычнай работы з рэдактарамі цэхавых
газет і рабкорамі.

Нам, рэдактарам, трэба вучыцца, але
вучобу ў нас не арганізуюць. Рэдактар
«Большэвіка Барысаўшчыны» тав. Мят-
ла абяцаў арганізаваць семінар для рэ-
дактароў цэхавых газет. Але гэта так і
асталося толькі абяцаннем. Рэдактароў
на камбінаце вельмі часта мяняюць. Не

паспее чалавек узяцца за работу, як
рэдактарам ужо назначан другі.

Трэба прама сказаць, што і партый-
ная арганізацыя і «Чырвоны бярэзінец»,
«Большэвік Барысаўшчыны» намі
дрэнна кіруюць.

У чым памылка партыйнай арганіза-
цыі і шматтыражкі камбіната. Тут не
зразумелі, або не хочуць зразумець, што
друк, газета павінны рабіцца самімі ма-
самі, што трэба ўсямерна спрыяць са-
мадзейнасці, ініцыятыве рабкора, ву-
чыць яго кіраваць ім, даючы шырокі
размах яго творчым і арганізатарскім
здольнасцям.

Большэвіцкая газета — газета саміх
мас, а не газета для мас. «Чырвоны бя-
рэзінец» заглушае ініцыятыву нізавых
рэдкалегій, ператварыўшы іх толькі ў
настаўнічыкаў заметак. Таму ўсе газе-
ты запоўнены адным і тым-жа матэрыя-
лам, аформлены па аднаму і таму-ж
стандарту. Не будзе перацвярджэннем
сказаць, што «Чырвоны бярэзінец»
проста выпускае своеасаблівы прэсбюле-
тэнь размножаны ў 25 экзэмплярах.

Многія ўдарнікі Бярэзінскага камбіна-
та — актыўныя рабкоры не толькі раён-
нага, але і цэнтральнага друку. Пры
жаданні «Чырвоны бярэзінец» можа
згуртаваць вакол сябе моцны рабкораў-
скі актыв, здольны працаваць з усім рабо-
чым калектывам рабіць баязныя поўна-
кроўныя газеты.

Але «Чырвоны бярэзінец» не бачыць
жывых людзей. Іх засланила фігура рэ-
дактара 25 газет...

Вялікія справы невяліччай газеты

Іван Тарасевіч — рэдактар шасцен-
газеты брыгады Лявоненка — стаіць
перад новым нумарам брыгаднай газеты.
Падыходжу. Пытаюся, у чым справа.

Усміхнуўшыся, Іван паказвае на
толькі што вывешаную газету «У бой
за торф» — глядзі.

— Сезонны план ёсць. Выканалі на
101 проц., выканалі да 15 ліпеня —
на цэлы месяц раней тэрміну.

Прыглядаюся:

Сапраўды ў газеце, у прыгожай чыр-
вонай рамцы змешчан рапарт аб датэр-
міновым выкананні сезоннага плана.

Побач з рапартам гадаровая дошка

лепшых ударнікаў брыгады. Яны-ж і
актыўныя рабкоры брыгаднай газеты:
т.т. Трубачова П., Хайдзеева У., Таў-
стыкін, Лявоненка.

Тут-жа ў газеце змешчана самааба-
вязацельства брыгады — даць 1.000.000
шт. торфацаглін звыш плана да канца
сезона.

Работа сур'ёзная. Мільён цаглін —
гэта вялікая справа, гэта яшчэ сотні
тон паліва для нашай прамысловасці.

Вось чаму Іван Тарасевіч з асаблівым
хваляваннем стаіць каля газеты і ду-
мае: часу асталася мала, але мільён

цаглія трэба даць, не гледзячы ні на што.

Тарасевіч з лепшымі рабкорамі-ўдарнікамі брыгады пачынае праз брыгадную штодзёнку змагацца за тое, каб слова «сваё брыгада стрымала».

«50.000 цаглін за змену!»

Пад гэтым лозунгам штодзёнка пачынае работу.

Зводкі, якія кожны дзень змяняліся ў насценгазеце, паказвалі, як брыгада выконвае сваё слова: 40, 45, 50, 55 тысяч торфацаглін за змену.

Ямпчык тав. **Сцібуноў** пачаў адтэаваць, спасаваў. Ён гаварыў:

«Свой план мы выканалі, зараз можна адпачыць».

Газета ставіць гэта пытанне на сваіх старонках. Склікаецца агульны сход брыгады. Іван Тарасевіч, як рэдактар брыгаднай газеты, выступае і таворыць, што сорам брыгадзе не выканаць данага слова. Уся брыгада тутарыла з Сцібуноўым. Тав. Сцібуноў сваю памылку выправіў і стаў працаваць не горш за іншых.

Даць 40-45 тысяч цаглін за змену (норма планавая 32.000) было ўжо справай дасягнутай. Брыгада давала па

50 тысяч цаглін і пават больш.

Так з нумара ў шумар газета змагалася за гонар брыгады, згуртоўвала брыгаду, патхняла яе воляй да канчатковай перамогі.

Уключыўшыся ў пошод імя тав. Гікало, газета дапамагала разгарнуць снаборніцтва паміж ямпчыкамі, сцільчыкамі, рабочымі. ролевага стала на лепшую работу.

— Шмат нам дапамагла газета ў справе выканання плана, — гаворыць начальнік агрэгата тав. **Бароўскі**.

— Іван Тарасевіч, — прадаўжае тав. Бароўскі, — не толькі добры рэдактар газеты, ён таксама лепшы ўдарнік у брыгадзе, ізотавец тарфяной прамысловасці.

Скончан сезон. Брыгада тав. Лявоненкі падагульвае вынікі — 138 проц. плана. Узятая самаабавязальства поўнаасцю выканана. Брыгада дала звыш плана 1.000.000 торфацаглін. І ў гэтым вялікая заслуга газеты «У бой за тэхніку», яе рэдактара Івана Тарасевіча.

Тав. Тарасевіч прэміроўваў.

ЗС.

АСІНТОРФ.

ЯШЧЭ ЛЕПШ БУДЗЕМ ПРАЦАВАЦЬ

Пішу вам з калгаса «**Чырвоны пучілавец**», **Чырвона-слабодскага** раёна. Сам я радавы калгаснік гэтага калгаса. На грамадскай рабоце маю напружку рэдактара калгаснай насценгазеты «**Ударнік**».

Наш калгас мае 3 брыгады, вялікі калгас. Адна калгасная насценгазета не можа ахапіць работу ўсіх брыгад, асабліва ў часе палівых работ. Таму мы рашылі арганізаваць невялікія насценгазеты ў кожнай брыгадзе. І ў сёлетнюю ўборачную кампанію гэтыя брыгадныя штодзёны вельмі дапамаглі агульнакалгаснай насценгазеце змагацца за своєчасную ўборку без страт, за моцную працоўную дысцыпліну.

Рэдкаленія насценгазеты «**Ударнік**» складаецца з 4 чалавек: рэдактара насценгазеты і трох членаў рэдкалегіі. Члены рэдкалегіі агульнакалгаснай насценгазеты тт. **Канаплянік Пятро, Даўгалевец Мікола і Наумовіч Аляксей** ад-

начасова з'яўляюцца рэдактарамі брыгадных насценгазет. Такое сумяшчэнне добра тым, што рэдкалегіі агульнакалгаснай насценгазеты лятчэй кіраваць работай брыгадных насценгазет. На пасяджэнні агульнакалгаснай рэдкалегіі мы абгаварваем не толькі работу агульнакалгаснай насценгазеты «**Ударнік**», але і работу і планы кожнай нашай брыгаднай насценгазеты.

У калгасе нашым належната парадку яшчэ няма. Кіраўніцтва калгаса — старшыня **Зянкевіч** і члены праўлення часта п'янятуюць, махнуўшы рукой на работу. Не толькі дапамогі нам не аказваюць ніякай, але і не рэагуюць на тыя заметкі, што друкуюцца ў нашых насценгазетах.

Прыкладу праўлення следуюць і некаторыя іншыя работнікі калгаса. Рахункавод і дзелавод калгаса маглі б дапамагчы нам тэхнічна аформіць насценгазеты, але яны і не думаюць пра гэта.

Цяжка прыходзіцца працаваць над
выпускам насценгазет. Часцей за ўсё
выпускаем іх ноччу, вярнуўшыся з кал-
гаснай работы. К таму-ж усе мы —
члены рэдкалегіі — як шалітычна, так і
на частцы граматычнасці слаба падкава-
ны.

Але ўсё гэта ні на хвіліну не асла-
біць нашай работы, бо мы ведаем, што
выпускаючы насценгазеты, мы робім
карысную і патрэбную справу. К усебе-

ларускаму з'ездзе рабселькораў яшчэ
лепш возьмемся за палітычныя работы
нашых насценгазет. Будзем бязлітасна
бітаваць кожнага гультая, прагульчы-
ка, лядбайніка ці ён будзе радавы кал-
гаснік, ці сам старшыня калгаса.

Владзімір ШАДУРКА.

Калгас «Чырвоны пуцілавец» — рэ-
дактар насценгазеты «Ударнік», Чырво-
на-слабодскага раёна.

АД РЕДАКЦЫІ: Атрымаўшы пісьмо тав. Шадурка В., рэдакцыя журнала
«Большэвіцкі друк» выслала рэдакалегіі насценгазеты «Ударнік» кнігі і журналы
па пытаннях рабселькорскай работы.

Адначасова настойліва просім рэдакцыі раённай і палітаддзельскай газет:
«КАЛГАСНІК» (т. САКАЛОЎСКАГА) і «ЗА БОЛЬШЭВІЦКІЯ ТЭМПЫ» (т. КАНТА-
РОВІЧА) паслаць у калгас «Чырвоны пуцілавец» сваіх прадстаўнікоў для аказання
практычнай дапамогі насценгазетам і селькорам калгаса. Праверце рэзугаванне на зэ-
меткі калгаснай і брыгадных насценгазет. Пастаўце пытанне аб ПРЫЦЯГНЕННІ
ДА АДКАЗНАСЦІ тых кіруючых работнікаў калгаса, якія ігнаруюць сігналы сель-
кораў. Акажыце патрэбную дапамогу ў вучобе рэдактароў насценгазет і селькораў
калгаса. Аб прынятых вамі мерах просьба паведаміць рэдакцыі журнала.

НАШЫ ПРАГЛАНОВЫ

НЕАБХОДНА СТВАРЫЦЬ БЕЛФОТО

Саюзфота рассылае раённым і палітад-
дзельскім газетам клішэ. Гэта вельмі доб-
рая справа. Змешчаны ў газеце зды-
мак ажыўляе газету. Газета наглядна па-
казвае рабочаму і калгасніку нашы да-
сягненні на фронце сацыялістычнага бу-
даўніцтва, паказвае знатных людзей —
ударнікаў нашых прадпрыемстваў і са-
цыялістычных палёў.

Але фотаздымкаў, якія-б адлюстроўвалі
сацыялістычнае будаўніцтва БССР, жыц-
цё заводаў, фабрык, калгасаў нашай
рэспублікі, паказвалі знатных людзей Со-
ветскай Беларусі, — у раённым і палітад-
дзельскім друку амаль няма. Гэ-
та з'яўляецца значным недахопам нашых
раённых і палітаддзельскіх газет.

Я, напрыклад, часта змяшчаю фота-

здымкі прадпрыемстваў, саўгасаў і кал-
гасаў з Масквы, Украіны і іншых краёў
Савецкага Саюза. Гэта безумоўна неабход-
на і вельмі добра, але дрэнна тое, што
наша газета не мае ні аднаго клішэ аб
работе прадпрыемстваў, саўгасаў і кал-
гасаў БССР.

Таму лічу, што неабходна стварыць у
БССР арганізацыю тыпу Саюзфота,
якая-б снабжала друк Беларусі клішэ,
з зробленымі на мясцовым матэрыяле. Та-
ды нашы газеты будуць мець магчымасць
наглядна паказваць сваім чытачам рост і
дасягненні сацыялістычнага будаўніцтва
БССР. Гэтага настойліва патрабуюць чы-
тачы палітаддзельскага друку.

ДУБІЦКІ

рэдактар газеты «Палітаддзельская
звязда».

А. МАТУСЕВІЧ

Гавораць знатныя людзі прамысловасці і сельскай гаспадаркі

Па ініцыятыве «Крестьянской газеты» знатныя людзі Савецкага Саюза пачалі перапіску. Ленныя ўдарнікі сацыялістычных заводаў, фабрык, калгаснай бёскі праз пісьмы, якія друкуюцца на старонках цэнтральнага, раённага і палітадзельскага друку, пачалі абменьвацца вопытам сваёй работы.

У перапіску знатных людзей прамысловасці і сельскай гаспадаркі ўключыліся і наасобныя газеты Савецкай Беларусі. Першай узялася за гэту справу газета «Калгаснік Беларусі», на старонках якой ужо змешчана некалькі пісем ленных калгаснікаў-ударнікаў, ударнікаў Гомсельмаша і іншых прадпрыемстваў.

«Большэвік Барысаўшчыны» 5 жніўня абвясціў раённую перапіску знатных людзей. На старонках раённай газеты выступілі ленны ўдарнік і брыгадзёр гаспадарча-разраўнаковай брыгады барысаўскага фанернага завода тав. Сухачэўскі і ленны брыгадзёр калгаса «Чырвоная ноў» Бык Сцяпан. Выступілі на старонках раённай газеты таксама старшыні перадавых калгасаў і ленная ўдарніца МТФ тав. Гардзеева Антаніна.

«Дарагі таварыш Сухачэўскі! Я прачытаў у раённай газеце «Большэвік Барысаўшчыны» тваё пісьмо. Ты, тав. Сухачэўскі, працуеш брыгадзірам гаспадарча-разраўнаковай брыгады, перавыконваеш свой промфінплан, даеш не дрэнную якасць. Мяне гэта вельмі радуе. Я працую брыгадзірам у калгасе...»

так пачынае сваё пісьмо ленны брыгадзёр калгаса «Чырвоная ноў» да брыгадзіра фанернага завода тав. Сухачэўскага.

Калгасны брыгадзёр раскажаў брыгадзіру з фанернага завода, як ён навучаўся вімой на курсах і як потым, пры-

ехаўшы з гэтых курсаў, узяўся за ліквідацию абязлічкі ў сваёй брыгадзе, за наладжанне работы на канюшні, за ўкараненне ў калгас здабытых ведаў на апрацоўшчыцы.

Прайшлі парачыя дні сяўбы, набліжалася ўборка. Бык Сцяпан сумесна з старшынёй калгаса т. Швайбовічам абмяркоўваюць пытанні арганізацыі работы на ўборцы, уводзяць індывідуальную эдзельшчыну, дабіваюцца і высокіх тэмпаў і высокай якасці работы.

Брыгадзёр раскажае: 5 жніўня — на 16 дзён раней — як у мінулым годзе калгас скончыў уборку і датэрмінова завяршыў хлебапастаўкі. У заключэнне свайго пісьма Бык Сцяпан піша:

«Дарагі тав. Сухачэўскі! З твайго пісьма я бачу, якая моцная дысцыпліна ў вас, на фабрыцы, як вы пабаяво-му змагаецеся за выкананне промфінплана. Гэту пролетарскую дысцыпліну я буду імкнуцца ўвесці ў сваёй калгаснай брыгадзе...»

Вось закончым хлебапастаўкі, засеем насенны і фуражны фонды, засеём азімы клін, убярэм і разлічымся з дзяржавай па бульбе, па ільну і тады я запрашаю цябе, тав. Сухачэўскі, з лепшымі ўдарнікамі тваёй брыгады да нас, на наша калгаснае свята, свята ўраджаю і калектывізацыі. Давай будзем спаборнічаць: ты — на лепшае выкананне промфінплана, а я — на лепшае правядзенне асенніх папавых работ і дзяржаўных паставак...»

13-га жніўня «Большэвік Барысаўшчыны» друкуе пісьмо брыгадзіра паляводчай брыгады калгаса «Комінтэрн», Карсакоўскага сельсавета, тав. Усоскага Лукаша да брыгадзіра паляводчай брыгады калгаса «Чырвоная зорка» Дакуні Івана. Тав. Усоскі піша аб поспехах калгаса:

«У гэтым годзе калгаснікі за сваю ўдарную работу атрымаюць на працадзень значна больш, чым у мінулым. Калі ў мінулым годзе на адзін працадзень калгаснікі атрымлівалі 1,1 кг. збожжа, то ў гэтым годзе на адзін працадзень выйдзе больш 4 кг. зернавых апрача гародніны, бульбы і грошай».

Як-жа калгас здабываў гэтыя перамогі, якімі пляхамі ішоў да гэтых поспехаў? На гэта падрабязнага адказу Лукаш Усоскі не дае. І ў гэтым істотны недахоп яго пісьма да брыгадзіра паляводчай брыгады калгаса «Чорвоная зорка».

Тав. Дакука будзе падрабязна чытаць гэта пісьмо, ён даведаецца, што ў калгасе «Комінтэрн», які складаецца з 100 гаспадарак і 300 працаздольных калгаснікаў, ёсць 5 добрых жніўтрак, дзве касілі, конныя граблі, машына для пасадкі бульбы, што ў калгасе ёсць свой рухавік магутнасцю ў 18 конскіх сіл, пабудаваны новыя гумны, канюшні, кароўнікі і цялятнікі. Тав. Дакука прачытае ў адрасаваным яму пісьме і пра такіх дасягненні калгасніц «Комінтэрна», як арганізацыя 2 яслей, 1 дзіцячай пляцоўкі. Але за гэтымі яркімі фактамі велізарнага росту калгаса тав. Дакука хоча бачыць будні калгаса «Комінтэрна», хоча ведаць, як у ім працуюць паасобныя ўдарнікі, хоча знаць «са крэт» гэтых перамог.

А падрабязнага адказу на гэта ён не знайдзе.

Тав. Усоскі пералічыў прозвішчы лепшых ударнікаў калгаса: **Несцяровіч Павал, Забалоцкі Іван, Забалоцкая Вера**. Але ён не паказаў у сваім пісьме ніводнага яркага моманта з іх ударнай работы ў калгасе.

Брыгадзір паляводчай брыгады калгаса «Комінтэрн» піша, што «на лодыраў уздзеянні самі калгаснікі, бралі іх на буксір, крытыкавалі ў насценнай газеце».

Але ён ні слова не гаворыць аб формах гэтага ўздзеяння на адстаючых і не перадае таго вопыта работы, які хацелі-б запазычыць у іх брыгадзіры з калгаса «Чырвоная зорка».

Пісьмо тав. Усоскага больш пералічвае поспехі калгаса, чым перадае метады работы. І ў гэтым недахоп пісьма.

23 жніўня «Большэвік Барысаўшчыны» надрукаваў пісьмо ўдарніцы **Гардзеевай Антаніны** да даглядчыцы цялят з калгаса «XIII годзе Окцябрскай рэволюцыі» тав. Анжэ.

«Даведалася я, дарагая Анжэ, што ты ў калгасе лепшая ўдарніца па дагляду цялят. Я таксама працую даглядчыцай цялят у калгасе. І вось рашыла напісаць пісьмо праз газету «Большэвік Барысаўшчыны».

Гардзеева Антаніна ганарыцца вынікамі сваёй ударнай работы ў калгасе. Гардзеева Антаніна даглядае 40 калгасных цялят і ўсе яны ўпітаныя і здаровыя.

Расказаўшы аб сваіх поспехах знатная ў калгасе даглядчыца цялят спыняецца на «дробязях». Яна перадае свой спосаб варыва пойла для цялят.

«Пойла для цялят таксама трэба ўмець варыць. Не давары яго, збо хэй крыху падгарыць, ці што іншае, ужо даваць цяляці яго нельга... Я падрыхтоўваю пойла такім парадкам: наліўшы вялікі кацёл вады, загатую яго і потым у гэту загатаваную ваду стэўлю другі кацёл, ужо з пойлам. Так яно ніколі не падгарыць. І пойла выходзіць добракаснае, чыстае і спажывнае для цяляці».

Добрым варывам пойла, своєчасовым паеннем цялят лепшая ўдарніца Гардзеева палярэджвае захворванне. На ферме зараз няма адыходу маладняка.

31 жніўня «Большэвік Барысаўшчыны» надрукаваў адказ старшыні калгаса імя **Варашылава** тав. **Шыкаўца** на пісьмо старшыні калгаса «Чырвоная Трасцяніца» тав. **Валчаніна**.

Калгаснікі калгаса імя Варашылава ўжо ў гэтым годзе стануць заможнымі. Многія сем'і атрымаюць звыш 200 пуд. хлеба і па 400 пудоў бульбы. Калгас адным з першых у раёне завяршыў уборку і выканаў план хлебапаставак. Калгаснікі авалодваюць тэхнікай сацыялістычнага земляробства. 8 раз у месяц праводзяцца заняткі ў апрачэгурутах калгаса. А ў выніку ўзняўся ўраджай калгасных палёў, расце матэрыялы добрабыт калгаснікаў.

Зараз у калгас імя Варашылава ўлілося яшчэ 11 аднаасобных гаспадарак. Усё гэта яркія поспехі калгаса. Але ў пісьме старшыні калгаса тав. Шыкаўца, які ў радзе папярэдніх пісем, змешчаных на старонках раённай газеты, усё-ж мала расказваецца, якім чынам калгас дасягаў гэтых поспехаў. У пісьме не гаворыцца ні аб метадах арганізацыі працы ў брыгадах, ні аб асобных героях калгаса, няма і паказу штодзёнай работы жывых людзей. А калгаснікі «Чырвонай Трасцяніцы» прагнуць чаму небудзь навучыцца ў варашылаўцаў, запазычыць што-коlechы для сябе, пераняць лепшыя ўзоры работы знатных людзей з калгаса імя Варашылава.

Аб гэтым выхаваўчым значэнні пераніскі ні на мінуту не павінна забываць рэдакцыя раённай газеты.

Зараз у перапіску знатных людзей Савецкага Саюза ўключыліся і асобныя палітадзельскія газеты. 15 жніўня газета палітадзела Капыльскай МТС «За большэвіцкі калгас» надрукавала пісьмо старшыні калгаса імя Молатава тав. Сабалеўскага знатнаму чалавеку Савецкага Саюза тав. Фандзюшыну — майстру надрыхтоўчай змены кавальскага цэха сталінградскага трактарнага завода.

«За тэмпы і якасць» — газета палітадзела Слуцкай МТС — друкуе спіс знатных людзей калгасных палёў Слуцкіх, занесеных палітадзелам МТС у чырвоную кнігу.

«Рэчыцкая праўда» паведамляе аб раённым злёце знатных людзей і старшын калгасаў Рэчыцкага раёна. Але ўсё гэта толькі пачатак вялікай справы папулярызацыі лепшых узораў работы ўдарнікаў і герояў працы сацыялістычных фабрык і калгасных палёў.

Аддзел культуры і прапаганды ленінізма ЦК КП(б)Б рэкамендаваў цэнтральным, раённым, палітадзельскім і фабрычна-заводскім газетам БССР арганізаваць на сваіх старонках пераклічку знатных людзей прамысловасці і сель-

скай гаспадаркі. Арганізацыя такога жыццёва абмену вопытам, скліканне пры рэдакцыйных спецыяльных злётах знатных людзей — усё гэта дзейсныя формы распаўсюджвання лепшых узораў барацьбы ў калгасе — за ўраджай, на заводзе — за промфінплан.

Шырокім разгортваннем масавай работы вакол перапіскі і склікаемых злётаў знатных людзей, уцягваннем лепшых ударнікаў у работу цэнтральнага, раённага, палітадзельскага і фабрычна-заводскага друку дапаможам мільённым масам рабочых і калгаснікаў аўладаць метадамі ўдарнай работы знатных людзей Савецкага Саюза.

Пераклічка знатных людзей пачалася. Жывая крыніца накопленага вопыта і ініцыятывы б'ецца на паверхню. Калгасны брыгадзір Бык Ціянган выклікае лепшага брыгадзіра фанернага завода Сухачэўскага па спабарніцтва: «**Давай будзем спаборнічаць: ты — на лепшае выкананне промфінплана, а я на лепшае сканчэнне асенніх палявых работ і дзяржаўных паставак.**»

Задача раённых, палітадзельскіх, фабрычна-заводскіх газет падхапіць гэту жывую ініцыятыву мас і зрабіць лепшыя ўзоры работы ўдарнікаў сацыялістычнай будоўлі здабыткам кожнай фабрыкі і завода, кожнай калгаснай брыгады і фермы.

Рабкоры-ударнікі, трактарысты саўгаса «Вызваленне», Смалявіцкага раёна здалі тэхмінімум на «выдатна» і атрымалі значок «ЗОТ».

КАРЭСПАНДЭНТЫ-РЭГІСТРАТАРЫ

Якасць работы карэспандэнцкай сеткі Белта вызначае якасць работы ўсяго агенцтва. Работа карэспандэнта Белта з'яўляецца выключна адказнай, паколькі Белта асвятляе ў друку БССР і ўсяго Саюза сацыялістычнае будаўніцтва Савецкай Беларусі.

ЦК КП(б)Б у сваім апошнім рашэнні аб рабоце Белта адзначае **нездавальняючы** стан карэспандэнцкай сеткі, **нездавальняючае** кіраўніцтва ёю з боку Белта, а таксама мясцовых партыйных арганізацый.

Гэта рэзка адбіваецца як на паступленні інфармацыі, так і на яе якасці. Белта яшчэ зусім недастаткова і слаба асвятляе пэўныя сацыялістычнага будаўніцтва БССР, жыццё раёнаў і прамысловых цэнтраў рэспублікі.

Рад рашаючых пытанняў, як пытанні партыйнага будаўніцтва, нацыянальнай палітыкі, работы прамысловасці і т. д. зусім выпадаюць з пад увагі карэспандэнтаў.

ЦК КП(б)Б прапанаваў Белта палепшыць кіраўніцтва карэспандэнтамі, ачысціць карэспандэнцкую сетку ад неперацаздольных людзей, арганізаваць работу карэспандэнтаў так, каб лямі сістэматычна і апэратыўна асвятлялі асноўныя моманты з жыцця сваіх раёнаў, барацьбу за планы сацыялістычнага будаўніцтва.

Трэба прама заявіць, што работа карэспандэнцкай сеткі Белта яшчэ і зараз не забяспечвае выканання задач, пастаўленых ЦК КП(б)Б. З 30-ці раённых карэспандэнтаў Белта мы маем толькі вельмі невялікую групу актыўных карэспандэнтаў, якія працуюць сапраўды апэратыўна. Асноўную ж масу карэспандэнтаў, на жаль, трэба аднесці да ліку працуючых не сістэматычна, з перабоямі, не апэратыўна. Сярод іх даволі вялікая колькасць такіх, якія лічацца карэспандэнтамі толькі па паперы, месцамі не даючы ні адной карэспандэнцыі, не глядзячы на неаднаразовыя напамінанні, прапановы і т. д. Вось гэты «пасіў» нашай карэспандэнцкай сеткі:

Дзесюкевіч (Лепель), Бароўскі (Старобін), Кацюшэнка (Дрыса), Міхалюк (Жлобін), Аўдзюшэнка (Нароўля), Кляцкоў (Камарын), Стасевіч (Лельчыцы), Прахарэнка (Касцюковічы).

А на практыцы гэта азначае, што жыццё ўказаных раёнаў мы зусім не асвятляем. За гэта, безумоўна, нясуць поўную адказнасць пералічаныя таварышы, якія ігнаруюць даручаную ім работу і адносяцца да яе выключна безадказна.

Побач з гэтым мы маем сапраўды актыўных карэспандэнтаў, да ліку якіх можна аднесці **Харытановіча** (Сіроціна), **Лапцева** (Парычы), **Эрдмана** (Полацк), **Мурашка** (Орша), **Шыкун** (Магілёў) і інш. Гэтыя таварышы працуюць апэратыўна, даюць цікавую, арыгінальную інфармацыю, выконваюць заданні і т. д. Яны з'яўляюцца тым карэспандэнцкім актывам, на які можна апаірацца ў рабоце.

Белта дагэтуль нездавальняюча спраўляецца з ускладненымі на яго задачамі. Гэта перш за ўсё адбіваецца на тэматыцы інфармацыі. У матэрыялах карэспандэнтаў пераважае інфармацыя аб сельскай гаспадарцы. Зусім нездавальняюча асвятляюцца работа прамысловасці, пытанні жылёлагадоўлі, пытанні культурнага будаўніцтва і тым больш, пытанні партыйнага будаўніцтва, нацыянальнай палітыкі партыі і т. д.

Але, калі ўзяць пытанні сельскай гаспадаркі, то і ў гэтым асвятленне знаходзіцца таксама на належнай вышыні. Неаднаразовыя патрабаванні Белта да карэспандэнцкай сеткі даць палітычна актуальную, разгорнутую інфармацыю, насычаную **жывымі** прыкладамі, якія правіла, не выконваюцца. Карэспандэнты абмяжоўваліся кароткай зметкай рэгіструючай той ці іншы факт.

Характэрная дэталі. Карэспандэнт Белта па Лоеўскаму раёну **Казлоў** атрымаў заданне Белта прыслаць матэрыял аб рэалізацыі рашэнняў чэрвеньскага пленума ЦК ВКП(б). Казлоў праз 7

дзён тэлеграфуе, што заданне ён выканаць не можа, бо ў раёне па рэалізацыі рашэнняў пленума... нічога не зроблена.

Але і тады, калі карэспандэнты прабавалі даць абагулены вопыт, то яны часта не могуць вырвацца з палону агульных фраз, за якімі губляецца ўсё канкрэтнае, спецыфічнае, уласцівае іменна данаму калгасу, данай брыгадзе і, значыць, канкрэтнасць карэспандэнцый зводзіцца да нуля. Чаго, напрыклад, варта карэспандэнцыя клімавіцкага карэспандэнта **Кагана**, які вопыт работы лепшай калгаснай брыгады (брыгадзір т. Талтонаў) перадае такімі словамі:

«Брыгада Талтонава паказвае ўзоры работы. У гэтай брыгадзе разгорнута соцпаборніцтва і ўдарніцтва, арганізавана праца. Кожны калгаснік і калгасніца ведаюць загадзя, што і дзе трэба рабіць. Широка ўжываецца групова і індывідуальная здэльшчына».

Ясна, што пра работу соцень лепшых брыгад не толькі БССР, але і ўсяго Саюза можна сказаць літаральна гэтымі ж словамі. Дзе жывы вопыт гэтай брыгады, канкрэтныя прычыны яе поспехаў, як яны былі дасягнуты, прозвінчы перадавікоў і т. д.? Нічога гэтага няма.

Або вось пухавіцкі карэспандэнт г. **Жук піша:**

«Дзякуючы шырока разгорнутай рэспублікальнай рабоце старшыні Дрычэнскага сельсовета ў калгас упілося 19 гаспадарак».

Але ў чым-жа заключаецца гэта рэспублікальная работа, карэспандэнт так і не ўдасужыўся сказаць, абмяжоўваючыся агульнай фразай, штампам.

Многія карэспандэнты зусім не працуюць над матэрыялам. Адзінай крыніцай інфармацыі для іх з'яўляецца раённая газета, а не калгас, не брыгада. Яны мала бываюць на прадпрыемстве, у калгасе, у брыгадзе (а калі і бываюць, то налётамі, гастролямі). Адсюль набліенасць, трафарэтнасць і поўная безтапаможнасць іх карэспандэнцый.

Гэтыя карэспандэнты дрэнна звязаны з кіруючымі раённымі арганізацыямі, таму яны слаба знаёмы з агульным становішчам у раёне. Зачастую карэспандэнт не бачыць галоўных, асноўных рашаючых для раёна пытанняў. Адсюль і другая бэда многіх карэспандэнтаў —

адсутнасць пэўнай лініі ў рабоце на асветленню становішча ў раёне. Ён піша аб усім, асветляе пытанні і станючыя і адмоўныя, але інфармацыя яго бесхрыбетна. Пэўнай лініі ў інфармацыі, аналізу падзей, разумення таго, на што трэба ўзяць упор, дзе тое галоўнае звязнае, ухваліўшыся за якое можна выцягнуць увесь ланцуг—у яго няма. Таму інфармацыя часта носіць аналітычны, крохаворніцкі характар, абыходзіць галоўныя пытанні і не паказвае сапраўдны стан рэчаў.

Адсюль вынікае і тое, што такія карэспандэнты знаходзяцца на пазіцыях рэгістратара, не сігналізуюць пра наспяваючыя падзеі.

Недзіва пасля гэтага, што іменна пытанні партыйнага жыцця, пытанні ідэалітычнай партыі, класавай барацьбы і т. д. поўнасцю выпадаюць з тэматыкі многіх карэспандэнтаў.

Тут неабходна глыбокае вывучэнне пытання, палітычная чуласць, класавая пільнасць, тое, чаго яшчэ не хапае нашым карэспандэнтам.

Усё гэта ў вышэйшай ступені сур'ёзна ставіць перад Белта пытанне аб паліпшэнні кіраўніцтва карэспандэнтамі, на што робіць упор рашэнне ЦК КП(б)Б. Але не меншая адказнасць клецца на мясцовыя партарганізацыі. На іх рашэнне ЦК ускладае абавязак кіраваць і кантраляваць, заслухоўваць справаздачы карэспандэнтаў, прыцягваць іх на пасяджэнне райкома і інш. Але гэтага яшчэ няма, дагэтуль карэспандэнт зусім безадказны ў сваёй рабоце і бескантрольны аж да такіх выпадкаў, што рэдакцыя талачынскай райгазеты, ведаючы, што карэспандэнт Белта па Талачынскаму раёну Чарняўскі знят з работы ў рэдакцыі, не паведамляе Белта аб гэтым і Белта даведваецца пра гэта выпадкова. Як гэта расцэньваць, як не выключна лёгкадумнымі адносінамі к той палітычна важнай рабоце, якую выконвае карэспандэнт Белта.

Рашэнне ЦК патрабуе ад нас пакончыць з усімі гэтымі недахопамі і ўзяць работу карэспандэнцкай сеткі Белта і кожнага карэспандэнта на ўзровень, задач, пастаўленых перад намі ЦК КП(б)Б.

АГІТСАМАЛЁТ У СМАЛЯВІЧАХ. Самалёт падняўся над мітынгам, на яго барту атрымлівае павестранае хрышчэнне лешны селькор раёна тав. Кішкурно. Доўгай калонай выстраіліся ўдзельнікі мітынга. Яны сочаць за палётам.

ПЕРАПІСКА З РЭДАКТАРАМ

ЗАЙДЗІЦЕ К РАБОЧАМУ НА КВАТЭРУ

Выконваючаму абавязкі рэдактара газеты «СЦЯГ УДАРНІКА» — органа палітаддзела свінасоўгаса «БАЦЭВІЧЫ» (Клічаўскі раён) тав. ПУЗІКАВУ М.

Пратгляд нумароў вашай газеты «Сцяг ударніка» пакідае добрае ўражанне. Газета моцна ўвайшла ў гаспадарчыя справы соўгаса, стала сапраўднай, **вытворчай** газетай соўгаса. За гэта гаворыць тое, што галоўнаму вядучаму цэху соўгаса — свінагадоўлі вы ўдзяляеце выключную ўвагу. Няма таго нумара, у якім не было-б аддзела (а большай часткай паласы) пра работу свінаферм. Свінагадоўля — галоўная задача вашага соўгаса; з усяго відаць, што вы гэта зусім зразумелі.

Другое дасягненне газеты «Сцяг ударніка» заключаецца ў тым, што ў ёй прымае удзел многа рабочых соўгаса. У кожным нумары друкуецца 10-15 заметак рабочараў, часта змяшчаецца брыгадны матэрыял, заметкі груп «лёгкай кавалерыі». Міркуючы па ваших матэрыялах, рэагаванне на заметкі рабочараў пастаўлена нядрэнна.

Газета «Сцяг ударніка» унікнула тыповага недахопу многіх газет, якія заключаецца ў так званай «раённай абмежаванасці». Амаль у кожным нумары цэлую паласу газеты вы адводзіце выдатным падзеям, якія адбываюцца ў Совецкім Саюзе і за мяжой. Трэба адзначыць добрую якасць ваших аглядаў важнейшых падзей за мяжой (аб кампаніі за вызваленне тав. Тэльмана, арты-

кул «Германскі фашызм па шляху да развалу» і інш.). Яны добрыя тым, што кароткія і талкова і зразумела напісаны. Змяшчэнне такіх невялікіх артыкулаў аб падзеях у Саюзе і за мяжой вы павінны прадаўжаць і ў далейшым. Трэба памятаць, што рабочы соўгаса цікавіцца не толькі тым, што робіцца ў яго соўгасе. Гэту прагнасць рабочага ведаць, што робіцца ва ўсім свеце, вы павінны пры ўсіх невялікіх размерах газеты задаволіць.

Мова газеты «Сцяг ударніка», не лічачы некалькіх няўдалых прыкладаў, жывая, даступная нават малаграмацнаму рабочаму. Вельмі добра робіце, друкуючы асобныя заметкі, напісаныя ў выглядзе фельетона, жывой гутаркі. Яны робяць матэрыял газеты больш цікавым.

Такавыя добрыя бакі вашай газеты, якія заслугоўваюць таго, каб іх пераймалі другія палітадзельскія газеты.

Цяпер укажам на недахопы газеты «Сцяг ударніка». Буйнейшы недахоп у тым, што газета зусім не займаецца пытаннямі быту рабочых соўгаса, не цікавіцца тым, як жыве рабочы, яго матэрыяльнымі і культурнымі запатрабаваннямі. Абыходзячы гэтыя важнейшыя для кожнай нашай газеты пытанні, га-

зета «Сцяг ударніка» дапускае **буйную памылку**.

Многа пісем рабочых друкуе «Сцяг ударніка» па розных пытаннях работы соўгаса, па розных кампаніях, але амаль ніводнага пісьма аб тым, як жы- ве рабочы, на што скардзіцца.

Усё гэта вам трэба ўлічыць, тав. Пузікаў. Не сакрэт, што ў некаторых соўгасах з-за нядабайнасці дырэкцыі бытавыя ўмовы рабочых стаяць не на належнай вышыні. Безумоўна, ёсць недахопы ў гэтай галіне і ў вашым соўгасе. Газета-ж палітадзелу тут мо- жа вельмі многа зрабіць.

Пачаць можна хоць-бы з правярні стану кватэр рабочых. Зайдзіце ў ра- бочую кватэру, пагутарце з рабочым не ў афіцыйнай абстаноўцы, распытай- це рабочага, яго жонку, дзяцей аб тым, як яны жыюць, чаго ў іх не хапае, што-б яны жадалі набыць, якія маюць патрэбы. Напінчыце аб гэтым у вашай газеце, патрабуйце ад дырэкцыі соўгаса дапамогі рабочым у заавалячні іх справядлівых патрабаванняў.

Нядаўна за подпісам тав. Гікала бы- ла апублікавана пастанова ЦК КП(б)Б аб арганізацыі ўзроставай падрыхтоўкі да з'езду кватэр рабочых, рамённяе вярта- кі і абутку рабочых. Гэтым большэн- кім рашэннем ЦК КП(б)Б яшчэ раз на- пехніў усім партарганізацыям БССР, што іх важнейшая задача далей паля- шаць бытавыя ўмовы працоўных, дапа- магаючы рабочым сустрэць зіму ў цёп-

лых, адрамантаваных кватэрах, у цёп- лай вопратцы і абутку. Гэта ўказанне ЦК КП(б)Б датычыць не толькі завод- ских камуністаў, але і партарганізацыі соўгасаў, а значыць і соўгасных газет.

Добра абмяркуйце на сходзе рабкораў гэту пастанову ЦК, выходзячы з яе, наменце практычныя мерапрыемствы, якія газета «Сцяг ударніка» зможа прывесці і прыступайце да справы.

Займіцеся таксама пытаннямі **куль- турнага абслугоўвання рабочых**. У свой час вы нядрэнна пачыналі гэту справу. Добра атрымалася ў газеце за 6 чэрве- ня старонка «**Як вы вучыцеся, што чытаеце**». Вы паказалі, як павышаюць свой культурна-палітычны ўзровень асобныя камуністы і комсамольцы соў- гаса. З усіх матэрыялаў старонкі ві- даць, што вучоба ў соўгасе наладжана **дрэнна**, рабочыя зусім мала чытаюць кніжак і газет.

Але гэту добрую справу вы не давалі да канца. Пасля змяшчэння гэтай ста- ронкі ў газеце «Сцяг ударніка» больш нельга знайсці матэрыялаў аб вучобе рабочых соўгаса, рабоце соўгаснай чы- тальні, бібліятэкі.

Трэба добра памятаць, што культур- на-палітычная работа сярод рабочых соўгаса, работа партыйна-комсамольскіх школ і гурткоў, прасоўванне ў гушчы рабочых кніг і газет — гэта важней- шыя пытанні, якімі ваша газета па- вінна заняцца і весці іх з нумара ў нумар.

НЕ ПРАЦУІЦЕ РЫУКАМІ

Тав. КАЦУ — адказнаму рэдактару шматтыражкі Чэрвеньскага леспрамгаса і райкома саюза лесу і сплава «Ударнік леса»

Тав. Кац! Прагледзеўшы камплект рэдагуемай вамі газеты «Ударнік леса» (орган партарганізацыі Чэрвеньскага леспрамгаса і райкома саюза лесу і сплаву) за май-жнівень, адказваем на вашу просьбу і даем свае заўвагі аб ра- боце газеты.

Наша першая заўвага.

Газета не кіруе нізавым друкам на лесасплаве, не праводзіць сістэматычнай работы з рабкорамі.

Між тым вы самі прызнаеце буйныя недахопы ў рабоце нізавога друку.

«Насценгазеты, якія павінны ады- граць вялікую ролю ў мабілізацыі сплаўных работнікаў і плытагонаў на выкананне плана, не ўлічылі важнас- ці гэтага пытання».

У гэтым — немалая віна газеты «Ударнік леса».

«Ударнік леса» павінен штодзённа дапамагаць нізавым газетам у іх рабо-

це, кіраваць ім, выхоўваць рабкораў, вучыць іх. Гэтай дапамогі нізавыя газеты і рабкоры ад вас яшчэ не атрымалі.

Ні ў чэрвені, ні ў жніўні «Ударнік леса» не змяшчаў матэрыялаў аб рабоце нізавых газет, аб рабоце рабкораў.

Мы атрымалі нумар за 6 верасня, але і ў ім ні слова па гэтых пытаннях.

У ліпені бюро ЦК КП(б)Б вынесла пастанову аб скліканні ўсебеларускага з'езда рабселькораў. Бюро ЦК вызначыла канкрэтныя мерыпрыемствы па падрыхтоўцы да з'езда. Адным з важнейшых звянняў падрыхтоўкі з'яўляецца агляд нізавога друку.

Але і пасля пастановы бюро ЦК мы не знайшлі ў газеце «Ударнік леса», паўтараем, ніякіх матэрыялаў аб рабоце нізавога друку, аб рабоце з рабкораў.

Праўда, іншы раз вы ўспаміналі пра нізавы друк, але іменна толькі ўспаміналі. 7 ліпеня, гаворачы аб Раваніцкім і Хутарскім сплаўных участках, «Ударнік леса» пісаў:

«... РАБАЧКОМЫ ЗУСІМ НЕ КІРУЮЦЬ РАБОТАЙ НАСЦЕНГАЗЕТ. ЗА ЎВЕСЬ ЧАС СПЛАВА БЫЎ ВЫПУШЧАН ТОЛЬКІ АДЗІН НУМАР НАСЦЕНГАЗЕТЫ. На Раваніцкім участку работніцу Мурашка пры садзейнасці рабачкома Свірыдовіча ЗНЯЛІ З РАБОТЫ ЗА КРЫТЫКУ РАБОТЫ загадчыка сталоўкі Крука».

Факту абуральчатага зажыму самакрытыкі газета ўдзяліла ўсяго некалькі слоў. Трэба было не абмежавання бязудельнай прапістрацыяй, а з усёй рашучасцю абрушыцца на зажымшчыкаў самакрытыкі, дабіцца каб яны былі прыцягнуты да адказнасці, дабіцца карэктавага наляпшэння работы насценгазет.

Што канкрэтна павінен зрабіць «Ударнік леса»? Першае, арганізаваць на старонках газеты шырокі абмен вопытам работы лепшых рабкораў сплаву, паказаць рабкора-ударніка, яго практычныя справы.

Другое, наладзіць сапраўднае кіраўніцтва работай нізавых газет, дапамагаць ім. Трэба сістэматычна даваць агляд нізавых газет, паказваць іх работу, выпраўляючы недахопы.

Час, які астаўся да адкрыцця ўсебеларускага з'езда рабселькораў, трэба

максімальна скарыстаць для цэлавой падрыхтоўкі. Вось наша першая заўвага.

Другая заўвага. Па вашай газеце, відаць, што з нумара ў нумар у брыгадах друку прымаюць удзел адны і тыя-ж таварышы, напрыклад, тт. Гехт, Тарасевіч, Старобінец і т. д. Іх матэрыялы займаюць амаль усю газету, за выключэннем рэдакцыйных артыкулаў. Гэта гаворыць аб тым, што ў вас ствараюцца своеасаблівыя пастаянныя брыгады друку.

На вашым участку многа рабочых, а рабкораў у газеце можна палічыць не больш 20. Гэта зноў яшчэ раз паказвае, што з рабкораў вы працуеце слаба, а іменна, рукамі рабкораў, рукамі рабочата калектыва павінна тварыцца газета.

Трэцяя заўвага. «Ударнік леса» не паказвае як рэагуюць на змешчаныя заметкі, на сігналы рабкораў. Толькі ў першых нумарах мы знайшлі адзед: «Па сігналах «Ударніка леса».

Цяпер ужо другі месяц не відаць ні аднаго матэрыяла, які-б паказваў, як газета змагаецца за дзейнасць змешчаных заmetaк.

Былі змешчаны, напрыклад, заметкі: «Чужакі кіруюць сплавам», «Склад не адрамантаваны», «Разбазарваюць пратукты», «Пакараць раскродвальнікаў», «Жулікам раздолілі ў ОРС'е леспрамгаса» і т. д. Кожная записка па свайму зместу патрабавала неадкладных і энергічных мер. Лёс-жа заmetaк аставаўся невядымым.

І апошняя заўвага. У маі і чэрвені падрабэнна асвятлялі пытанне лесу і сплаву. У кожным нумары былі карэспандэнцыі, заметкі аб сплаве. Газета добра перадала вопыт работы брыгады сплаўшчыкаў Бандарыка і т. д.

Аднак, калі надыйшоў рашучы час для выканання гадавога плана па лесу і сплаву — жніўне і потым верасні, газета раптоўна спыхла. Яна фактычна больш не пісала аб лесу і сплаве. Заўчасна тамабілізаваліся з баявога фронту тав. Кац.

Трэба працаваць не рыўкамі, не метадамі штурмаў, а сістэматычна, апэратыўна, даводзячы кожную справу да канца.

Вось каратка тое, што мы вам хацелі сказаць.

А. ВОЛЖЫНАЎ, М. НЕЙМАН

ГАЗЕТНАЯ ГРАВЮРА НА ЛІНОЛЕУМЕ

Ва многіх газетах па раду прычын вельга паставіць **цынкаграфію**, г. зн. фотомеханічны спосаб перадачы рысунка. Тут на дапамогу газеце прыходзіць **ГРАВЮРА НА ЛІНОЛЕУМЕ** — спосаб даўно вядомы, просты і танны. Для правядзення гэтай работы не трэба ніякай спецыяльнай мастацкай асветы; пасля некаторай трэніроўкі яна даступна ўсім, хоць крыху умеючым рысаваць.

Усе нашы нацыянальныя ілюструюцца мастакамі-селькорамі, рысункі якіх часта вобразны па сваёй форме і трапны па зместу. Рысунак у газеце хутка, лёгка, ясна ўсвойваецца, цвёрда запамінаецца. Дзякуючы сваёй канкрэтнасці, ён нярэдка дзейнічае больш пераканаўча, чым літаратурны вобраз.

Лепшых з гэтых мастакоў-самавучак, выяўленых нашымі нацыянальнымі мастакамі, можа і павінна прыцягнуць палітадзельская газета. На іх разлічана гэта гутарка. Такі мастак-гравёр здолее выказаць на лінолеуме не толькі свае рысункі, але і рысункі іншых селькораў.

Лінолеум з'яўляецца пэўна паліграфічным матэрыялам для нізавога друку. У карысць лінолеума гаворыць таннасць, лёгкасць апрацоўкі і вынослівасць. Ліна-гравюра можа вытрымаць 100 і больш тысяч водціскаў.

Уводзячы гравюру на лінолеуме ў практыку нізавога друку, мы несумненна знайдзем у многіх далёкіх мясцах нашага неабдымнага Саюза такія таленты, якія ўнясуць велізарны ўклад у развіццё нашай графікі і наогул савецкага выяўленчага мастацтва.

РЫСУНАК.

Рысунак робіцца адразу па ўказанаму рэдактарам размеру. Мастак павінен ведаць, што ў газеце дораг кожны радок, таму трэба ўкладваць кампазіцыю рысунка ў магчыма меншую плошчу.

Пачынаючы рысаваць, трэба падрыхтаваць калодку пэўнага размеру, на якую потым наб'ецца выразанае клішэ.

Партрэты, выражаныя на контурных лініях.

Адабраную дошку абводзяць алоўкам на паперы і ў атрыманы чатырохкутнік укладваюць малянак так, каб ніводзін штырх не выходзіў з размеру дошкі.

Малянак павінен быць простым, зразумелым, выразным, без лішніх ліній, без лішніх ценяў, каб гравёр не засяджаўся доўга над разьбой.

Пры складанні рысунка трэба памятаць, што ён у друку перавярнецца на адваротны бок, таму на рысунку чалавек павінен здароўкацца, працаваць левай рукой, трактары заворачваюць на левы бок і т. д. Гэта таксама трэба ўлічыць пры пісанні прыфты: словы пельга будзе чытаць у друку, калі іх не вывернеш на рысунку (пры падрыхтоўцы арыгінала для цынкаграфскага выканання рысунак не пераварочваецца).

Партрэты пераварочваць не рэкамендуецца, нават калі натура мае якія-небудзь асаблівасці ў твары, якія парушаюць сіметрыю, напрыклад, прычоска на касы прабор і т. п. Партрэт пры пераварочванні вельмі лёгка траціць падабенства. У партрэце трэба асабліва сачыць за прастотай рысунка: усякая перагружка ў штырхах, ценях таксама дрэнна адаб'ецца на падабенстве.

Гатовы рисунки зацвярджаецца рэдактарам. Гэта — абавязковая ўмова. У алоўку лёгка напіраць усе недахопы: затое вельмі цяжка, часамі нават немагчыма, напіраць тыя-ж недахопы, калі яны ўжо выражаны на лінолеуме.

ГРАВЮРА НА ЛІНОЛЕУМ

Навожны паказ выражання літар.

Закончаны і зацвярджаны рэдактарам, рысункі, пераводзіцца праз капіравальную паперу на кусок лінолеума і абводзіцца чорнай тушшю, каб рысункі не сціскаліся ў працэсе разьбы.

Нож з'яўляецца асноўным інструментам пры разьбе гравюры на лінолеуме. Усе астатнія інструменты можна разглядаць як дапаможныя.

Адным нажом, нават добрым перачынным, можна выканаць найлепшую газетную гравюру. Ножом выразаюцца на лінолеуме ўсе белыя месцы рысунка. Канцом нажа, працарапваючы паверхню лінолеума, наносіць тонкую шэрую штрыхоўку.

Нажом, нарэшце, выкрываюць белыя месцы ў клішэ, перад гэтым працарапваючы контур удаляемага белата месца.

Пры разьбе нож трэба трымаць злёгка, укось, каб пакінуць чорныя месцы мелі баля аснавання ўстойлівую плошчу, якая панярэзіць клішэ ад змянення над ціскам машыны.

Спосаб разьбы нажом. Злева — няправільны, справа — правільны.

Калі лінолеум выдадзены з белых месцаў, нажом згладжваюць няроўнасці, каб унікнуць мазні ў друку. Робяць гэта асцярожна, стараючыся не агаляць тканіны, на якой трымаецца маса лінолеума, інакш клішэ траціць моц.

Вуглавой стамескай наносіць лініі. Яны атрымліваюцца шырокія, або вузкія, у залежнасці ад таго, як глыбока павесці інструмент. Крутая стамеска часцей за ўсё ўжываецца ў гравюрах вялікага памеру, напрыклад, плакат. Гэтым інструментам хутка вымаюцца вялікія плошчы белых месцаў.

Часамі святочныя нумары газет друкуюцца ў дзве фарбы. Рysунак ў гэтым вы-

падку трэба гравіраваць на двух кусках лінолеума. На адным выразаюць рысункі, прызначаны для чорнай фарбы, а на другім — для другога колеру.

Каб атрымалася ў друку поўнае супаданне, трэба спачатку выразаць клішэ для чорнай фарбы. Калі яно гатова, бяруць з яго водцёск на паперу, якую накладваюць (фарбай уніз) на другі лінолеум, прызначаны для другога колеру. Зверху паперу працарапваюць пазногцем, каб перавесціся свежаадбіты водцёск.

Атрымаўшы водцёск, надрысоўваюць і выразаюць усё, што трэба для другога колеру, выдаляючы дэталі першага.

Другі колер нельга пераводзіць праз капіравальную паперу, калі хочаць дабіцца поўнага супадання.

ДОШКІ.

Перш чым пачынаць рысаваць, трэба падрыхтаваць калодку. Ўказаната рэдактарам памеру. Адсутнасць гатовай калодкі затармозіць здачу клішэ ў друкарню.

Да рысунка можна прыступіць, не загатаўляючы зараней дошкі толькі ў тым выпадку, калі заказ не спешны.

Рэкамендуецца мець заўсёды гатовыя калодкі ў адну і дзве газетныя калонкі рознай даўжыні.

Вышыня калодкі з набітым на яе лінолеумам не павінна перавышаць вышыні набору.

Перад адпраўкай у друкарню неабходна правесці вышыню ўсяго клішэ. Дапускаецца клішэ крыху ніжэй устаноўленага памеру, калі-ж яно вышэй — яго раздушыць машына.

ЛІНОЛЕУМ.

Лінолеум трэба браць гладкі, без выпуклага рысунка, не ніжэй $2\frac{1}{2}$ —3 мм. Стары, папярпаны лінолеум неабходна спачатку адшліфаваць. Для гэтага паверхню яго змочваюць вадой і труць кавалкам немзы (торцам), пакуль не знікнуць шурпатасці.

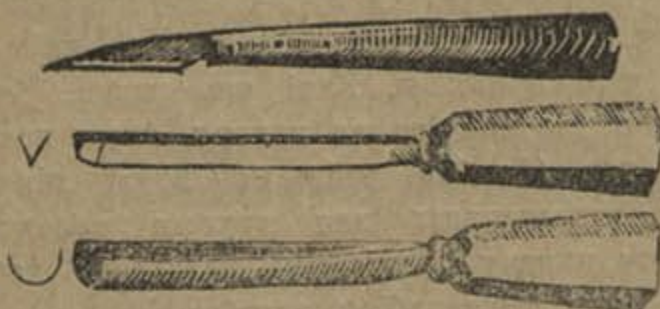
У спешных выпадках папярпаную паверхню націраюць воскам і згладжваюць адваротным бокам перачыннага нажа да люстранага бляску.

Чым цвярдзей лінолеум, тым ён лепш для работы. Між іншым зусім не прыгодны лінолеум перасохлы, які крышыцца пры разьбе.

Прынесены з марозу лінолеум не трэба згінаць да таго часу, пакуль ён не адыдзе, інакш ён патрэскаецца як шкло.

ІНСТРУМЕНТЫ.

Для газетнай гравюры на лінолеуме карыстаюцца трыма інструментамі: нажом, вуглавой і круглай стамескамі.

Інструменты для вырэзання клішэ на лінолеуме. Зверху—нож, далей вуглавая стамеска і ўнізе круглая стамеска.

Інструмент павінен быць заўсёды **ВОСТРЫМ**. Точыцца інструмент на цвёрдым бруску, палітым драўляным маслам.

Пры тачэнні нажа трэба сачыць за тым, каб ён быў не толькі вострым, але і не мяняў указанай на рысунку формы лёза.

Пры тачэнні вуглавой стамескі неабходна асабліва асцярожнасць. Трэба сачыць, каб у кутку лёза не ствараліся завесенцы.

РАЗЬБА.

Інструмент пры разьбе трымаюць заўсёды ў адным становішчы, не паварачваючы, левая рука бесперапынна варочае лінолеум, накіроўваючы яго супроць разца.

Пасля скарыстання клішэ лінолеум з дошкі знімаецца, а дошку пускаюць пад новую гравюру.

Асабліва дакладна трэба правяраць вышыню дошак, якія былі некалькі раз у друку. Ад многага мыцця ў друкарні дошка разбухае і яе трэба час-ад-часу падстругваць.

ВЫПРАЎЛЕННЕ КЛІШЭ — справа цяжкая і не заўсёды магчымая. Існуюць тры спосабы:

ПЕРШЫ СПАСАБ ужываецца ў тых выпадках, калі сапсаваны паасобныя мес-

цы ў клішэ. Гэтыя месцы вырэзваюць кругом па белых частках, не закранаючы рысунка. У выразаных месцы набіваюць такой-жа вышыні лінолеум, на які наосяцца і выразаецца нехапаючы рысунак. Гэты спосаб выпраўлення сустракаецца часцей за ўсё пры разьбе прыфта.

ДРУГІ СПАСАБ ужываецца тады, калі прыходзіцца рэзаць па чорнаму полю. Каб не было прыкметна злучэння, удаляемае на лінолеуме месца рэжуць наўскось па лінейцы. Таксама наўскось па лінейцы адразаюць і залату, якую потым моцна злучаюць з пакінутым на дошцы лінолеумам.

Калі на лісце спалучэння будзе узвышанасць, яе асцярожна згладжваюць кавалкам немзы.

ТРЭЦІ СПАСАБ практыкуюць, калі час не дазваляе доўга спыняцца на выпраўленнях.

У гэтым выпадку сапсаванае месца запаліваюць воскам і зраўноўваюць нажом або друкарскай лінейкай ва ўзровень паверхні лінолеума.

Здаючы такі заказ, напярэдтваюць друкарню аб тым, каб клішэ не мылі і не цёрлі шчоткай да канца друку.

ПРАМЫЎКА КЛІШЭ.

Фарба з клішэ змываецца бензінам.

Звычайна клішэ, завярстае ў набор, па сканчэнні друку мыцца разам з наборам шчотачным растварам. Калі клішэ разлічана на многа выданняў, напрыклад, загаловак газеты, авестка і інш., яго трэба вымаць з набору перад мыццём і прамываць асобна бензінам.

Ад частай прамыўкі шчотачным растварам тканіна лінолеума раз'ядаецца і клішэ развальваецца.

Не рэкамендуецца прамываць клішэ газай, апошняе пакідае тлушчавы палёт, ад чаго на клішэ дрэнна кладзецца фарба.

(з кнігі «Тэхніка афармлення газеты»).

Як мы наладзілі выраб уласных клішэ

Добрая карыкатура ці малюнак у раённай або палітадзельскай газеце—вялікая справа. Малюнак з'яўляецца лепшым, каштоўным

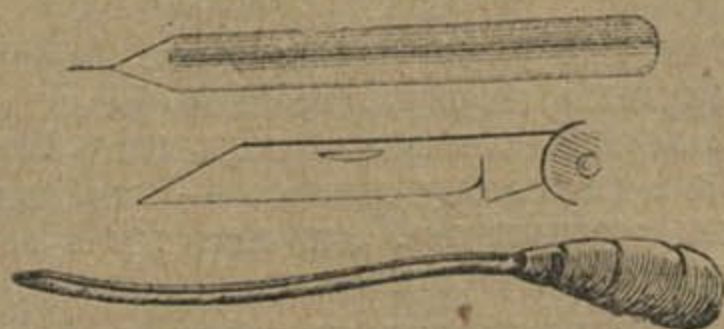
дапаўненнем тэкста, ён дапамагае чытачу лепш успрыняць увесь змест газеты, мабілізуе чытача.

Трашная карыкатура ў раённай або палітадзельскай газеце — дзейсная зброя большавіцкай самакрытыкі. Тэма карыкатуры павінна быць канкрэтнай і надзеянай.

Падам некалькі прыкладаў з вопыта раённай газеты «Калгаснік Мазыршчыны».

Рэдактар раённай газеты паслаў разам са мной, мастаком, літаратурнага работніка, арганізатара на будаўніцтве дарогі. Там мы разгарнулі масавую работу.

На месцы пачалі арганізоўваць матэрыял для газеты. Розныя непаладкі былі

Шлянак, ножык і разец — прылады тт. Герасімовіча для вырэзання клішэ на лінолеуме.

тамай для карыкатур. Пачалі іх рысваць, выразаць на лінолеуме.

У карыкатурах рабочыя ўбачылі таго, хто згаражваў ударнай рабоце на будаўніцтве дарогі. Карыкатура ўздзейнічала. За газету спрачаліся, ёю былі абклеены грузавікі, усюды на сценах вісеў «Калгаснік Мазыршчыны». Рабочыя сабе на памяць вырэзвалі карыкатуры і партрэты ўдарнікаў. Дзякуючы сваёй канкрэтнасці, астраце карыкатура зрабіла сваю справу.

Газета з карыкатурай дапамагла ачысціць будаўніцтва дарогі ад класава-варожых элементаў.

Зараз паўстае пытанне, дзе-ж ў раёне знайсці мастака, рэзчыка клішэ на лінолеуме? Яго можна знайсці ў кожным раёне. Як-жа арганізаваць выраб клішэ? Уявім, што матэрыял падрыхтован, ёсць тама і ёсць малюнак. На кавалку паперы (лепш за ўсё на палуватмале) рыхтуецца малюнак па велічыні роўны вашаму клішэ. Трэба пры гэтым мець на ўвазе, што пераведзены малюнак на клішэ атрымліваецца ў газеце наадварот. Пасля бярыце кавалак лінолеума (больш заданай велічыні) і шліфуйце, ачышчайце ад няроўнасці. Шліфаваць лепш за ўсё пемзай. Пры адсутнасці яе можна шліфаваць мелкай шкляной паперай. Шліфаваць трэба такім чынам, каб шкляная папера церлася не ў адным напрамку, а па розных кірунках, тады не будзе дарожак на лінолеуме ад кавалачкаў шкла.

Калі лінолеум адшліфаван, малюнак пры дапамозе капіроўкі пераводзіцца з паперы на лінолеум. Трэба старацца не націскаць моцна пальцамі на малюнак, інакш будуць чорныя месцы на лінолеуме і малюнак будзе замазванца. Лепш за ўсё малюнак прыкалоць тэпнкамі да лінолеума.

Малюнак пераводзіць не алоўкам, а спецыяльным шпальком. Для гэтага бярыце звычайна іголку і вушкам забіваецца ў палачку. Пахідаецца толькі маленькі востры кончык. Яго трэба прытупіць, інакш ён будзе рэзаць паперу.

Малюнак пераведзены, зараз яго можна вырэзваць. Для вырэзвання ёсць спецыяльныя разцы. Яны бываюць фабрычныя, можна іх зрабіць і самому, скарыстаўшыся для гэтага пружынкай ад парасона. Адрэзаўшы кавалак пружыны даўжынёй у 10-11 сантыметраў адзін канец трэба завастрыць і выпнуць так, як паказана на малюнку. Выгінаць трэба асцярожна, інакш разец можа зламацца ці раскалоцца. Захацеўшы мець танчэйшы разец, трэба адзін канец пружыны распаліць і сплюшчыць малатком, потым завастрыць. Там, дзе патрэбны тонкія лініі, можна карыстацца ножыкам.

Крыху складаней справа з партрэтамі. Тут трэба зрабіць так: на фатаграфію накладваецца калька (калі папера на фатаграфіі тонкая) і прыкладваецца да шкла акна. Лепш калі на фотэ свеціць сонца, тады выразней відаць партрэт. Прасвечаны партрэт пераводзіцца на кальку. Калі перавод зроблен, кладзецца кальку на белую паперу і папраўляецца алоўкам малюнак. Пад малюнак падкладваецца капіравальную паперу і папраўляецца алоўкам малюнак. На адвароце атрымліваецца партрэт. Малюнак на адваротным баку пераводзіцца праз капіравальную паперу на лінолеум і выразаецца. Там, дзе фатаграфія не прасвечваецца (калі фатаграфія прыклеена да картону), партрэт перарысоўваецца на паперу і робіцца тое, што і з малюнкам на кальцы.

Пры вырабе клішэ трэба мець пад рукамі друкарскую фарбу, выразаеце клішэ намазваецца фарбай і адціскаецца. Адціскаеце пакажа, дзе трэба зрабіць папраўку на клішэ.

Такі ў нас спосаб вырабу клішэ на лінолеуме.

П. Н. ГЕРАСИМОВИЧ.

г. Мазыр.

ЗА ХУТКАЕ І ДЗЕЙСНАЕ РЭАГАВАННЕ НА КОЖНУЮ РАБКОРАЎСКУЮ ЗАМЕТКУ

Тав. Постышэў у сваім выступленні на злёце рабселькораў Харкаўшчыны асабліва сур'ёзную ўвагу аддаў пытанню рэагавання на рабселькораўскія заметкі, на матэрыял, які змяшчаецца ў газеце.

«Калі і змяшчаць рабселькораўскія заметкі, — сказаў тав. Постышэў, — ды на іх не рэагаваць, то газетная работа наогул ператвараецца ў пустую балбатню».

21 жніўня журнал «Большэвіцкі друк» разам з журналам ЦК ВКП(б) «Фабрычна-заводская печать» правялі нараду на менскім заводзе «Большэвік» па рэагаванні на заметкі. У гэтай нарадзе прынялі ўдзел сакратар парткома тав. Гефен, дырэктар завода і старшыня фабрычна-заводскага камітэта.

Пасля ўступнага слова прадстаўніка журнала «Фабрычна-заводская печать» тав. Дэмбіцкай выступілі рэдактары газет завода.

Тав. Мінкін, рэдактар заводскай друкаванай газеты «Рабочае вока»:

— Я хачу спыніцца на сутнасці адказаў. У нас гэта работа настаўлена яшчэ дрэнна. Вось прыклад. Былі заметкі ў газеце аб тым, што машыны пасля рамонту працуюць дрэнна, што кузня ніколі не прыбіраецца, што чаны працякаюць і скуры астаюцца сухімі. На гэтых заметках галоўны механік тав. Буры даў адказ: «меры прыняты». Калі-ж мы сёння правярылі, то аказалася, што нічога не зроблена, усё на-старому.

Тав. Люблінерман — рэдактар цэхавай газеты склада сыравіны:

— Раней у нас не адказвалі на заметкі. Гэтым пытаннем заняўся партком. Некаторыя загадчыкі цэхаў за ігнараванне рабкораўскіх матэрыялаў атрымалі вымовы. Пасля гэтага пачалі адказваць. Але як? Толькі-б з рук зобыць. Адзін рабкор напісаў заметку аб

тым, што ў цэху працякае дах. Сыравіна мокне, псуецца. Прайшло больш за 2 месяцы, а начальнік цэха тав. Шэпель на заметку адказвае — «на днях мы адрамантуем». Але гэта так і асталася толькі абяцаннем.

Профарганізацыя не рэагуе на заметкі аб рабоце грамадскіх арганізацый. Зварачаўся я і да парторга, прафорга, падводзіў іх да газеты, паказваў, прымушаў чытаць, а рэагавання няма.

Тав. Каган — рэдактар газеты другога хромавага цэха:

— На многія заметкі цэхавай газеты мы атрымліваем адказы ў той-жа дзень. Але гэта яшчэ не рэагаванне, а толькі фармальны адказ. Прычым не заўсёды мы атрымліваем і адказ на заметкі. У зольным аддзяленні 14 жніўня рабочыя пыталіся праз газету — чаму ім не выдаюць спецвопратку. Начальнік цэха тав. Душацкі не палічыў патрэбным адказаць рабочым.

Зусім інакш абстаіць справа, калі рэагуюць на заметкі рабкораў. Адзін з рабкораў напісаў, што зотаўская работа ў заняпадзе. Сакратар ячэйкі тав. Запольскі на гэту заметку своєчасова адказаў. Ён указаў, што зроблена і што яшчэ патрэбна зрабіць. Прычым учора

За чыткай газеты ў брыгадзе (калгас «Чырвоны спецыяліст», Менскага раёна).

была змешчана записка, а сёння ўжо скліцаецца нарада па пытанню зотаўскай работы. Ці дала гэтая записка штуршок у рабоце? Безумоўна, дала. Гэты факт гаворыць аб тым, што нашы насценгазеты значна дапамагаюць партыйнай і прафесійнай арганізацыям у іх рабоце. Трэба толькі налажыць сапраўднае і хуткае рэагаванне на нашы запискі.

Тав. **Грынапёр** — рэдактар насценгазеты заводскай сталожкі:

— У нашым цэху грамадскага харчавання газета выходзіць вельмі рэдка. На змяшчаемыя запискі не рэагуюць. Рабкоры скардзяцца — раз не рэагуюць, навошта-ж пісаць.

Ткачоў — начальнік клееварнага цэха:

— Я сам прымаю ўдзел у газеце. Дапамагаю ў яе рабоце. Не раз прасіў рэдактара пайсці да рабочых, каб узяць ад іх вусныя запискі, бо рабочыя вельмі хутка рэагуюць на ўсе недахопы цэха. Іх вока ільняе. Наша газета, трэба прама сказаць, працуе слабавата. Выходзіць яна кожныя 3-4 дні. З рэагаваннем яшчэ дрэнна. У нас была записка адносна падрыхтоўкі да зімы.

ПРУСАК

рэдактар палітаддзельскай газеты «Ленінскі шлях»

„ДЗЕНЬ СЕЛЬКОРА“

«Ленінскі шлях» — газета палітаддзела **Прыямінскай МТС** (Барысаўшчына) — разгарнула падрыхтоўчую работу да ўсебеларускага зезда селькораў.

Газета арганізавала і правяла «дзень селькора» па ўсіх сельсоветах і найбольш буйных калгасах у зоне дзейнасці МТС.

У «дзень селькора» збіраліся рэдакцыя калгасных і брыгадных газет, селькоры, рабкоры, групы «лёгкай кавалерыі», комсамольцы, актыўныя калгасцы.

Якую мэту мы паставілі перад сабой, праводзячы «дзень селькора».

Па-першае, выявіць новых селькораў, прыцягнуць іх да сістэматычнай актыўнай работы ў друку, устанавіць дакладны ўлік усіх калгасных і брыгадных газет, праверыць і палепшыць

Там было запісана пра дрэнную вентыляцыю, рамонт крышы, ваганетак. Мною даваліся адказы. Але трэба прызнацца, што ўся гэтая работа яшчэ не зроблена. З-за іншай тэрміновай працы гэту работу адсоўваем назад.

Надагульваючы работу нарады рэдактароў і трыкутнікаў завода «Большевик», сакратар парткома тав. **Гефен** заявіў:

— Калі раней парткому прыходзілася прыцягваць да адказнасці тых, хто не рэагуе на запискі, то зараз прыходзіцца асабліва сур'ёзную ўвагу звярнуць на тое, як рэагуюць.

Сігналы сёнешняй нарады гавораць аб тым, што паасобныя таварышы прыкрываюцца аднымі адказамі на запискі.

Памятайце, што такога «рэагавання» партком не дапусціць.

Мы будзем такіх людзей прыцягваць да суровай партыйнай адказнасці. Мы не дапусцім, каб работу нашых газет ператвараць у пустую балбатню. Нам трэба, каб кожная записка рабкора атрымала практычнае рэагаванне, аб якім ведалі-б усе рабочыя цэха, брыгады.

іх работу, практычна дапамагчы рэдакцыям, ачысціць рады селькораў ад кулацкіх і іншых варожых элементаў, утаіўных свай сапраўдны твар пад маскай селькора.

Усю гэту работу мы праводзім пад лозунгам лепшай падрыхтоўкі да селькораскага зезда.

«Дзень селькора» дапамог нам умацаваць і папоўніць актыўны палітаддзельскай газеты лепшымі калгаснікамі-ўдарнікамі, прыкаваў увагу калгасных мас да работы пізавага друку.

Па Веляціцкаму сельсовету «дзень селькора» праводзіўся ў буйнейшым калгасе сельсовета «Ўсход». Прыняла ўдзел уся моладзь калгаса, калгасныя актыўны. Пасля 9 калгаснікаў сталі актыўнымі селькораў палітаддзельскай газеты.

Палітаддзельская газета «Ленінскі

Насцентазета абрасла моцным ак-
твам. У кожным нумары «Паліта-
дэоля» лепшыя калгаснікі і калгас-

Мы пераносім вопыт «Палітадзельна» ва ўсе іншыя калгасныя газеты.

На барацьбу са стратамі ўраджаю. Гэтаму важнейшаму пытанню рагачоўская раённая і палітаддзельская газеты прысвяцілі спецыяльныя макет для калгасных насьценгазет.

Пра надуманасць і лішнія словы

«Правилу следуй упорно:
Чтобы сповам было тесно,
Мыслям просторно»

(НЕКРАСАЎ).

«Справа з улікам працэдзён у калгасе яўна накіравана на кулацкую тэндэнцыю — падарваць працоўную дысцыпліну і разваліць калгас знутры» — піша «Рэчыцкая праўда» ў заметцы «Чаму калгас «Чырвоная зорка» пляцецца ў хвасце». Трудна калгасніку дабрацца да сэнсу гэтага выразу.

Але не лягчэй і чытачу суражскай газеты «Ударнік». Тут заталоўкі і «шапкі» часамі падаюцца ў такім «высокім стылі»:

«Ушчэнт разбіць антымеханізатарскія настроі і спажывецка-ўтрыманчэскія тэндэнцыі».

Далей ідзе заталовак:

«Аб праявах спажывецка-ўтрыманчэскіх тэндэнцый у калгасе імя Будзённага».

А на чацвертай паласе даецца такая «шапка»:

«Райспажыўсаюз і райза ўсё яшчэ пад спудам душаць голас рабселькора».

Адным словам казённічына плюс бязграмаднасць.

І гэта, па думцы работнікаў «Ударніка», называецца гаварыць з калгаснікам на даступнай яму, зразумелай і папулярнай мове.

**

У беларускай мове ёсць слова сяўба. І пішуць. «сяўба набліжаецца», «сяўбу скончылі своєчасова» і т. д.

Асобным работнікам раённых газет гэтае слова не па густу. І ў выніку ў рэдагуемых імі газетах прапускаюцца такія выразы: «сеў на ўгнёзнай зямлі», «сеў у аднавор» і т. д. Даходзіць часамі да цэлых казусаў, калі асобныя газеты паведамляюць чытачу, што «сеў на но-

се». Чытач, разабраўшыся ў заметцы, зразумела здагадаецца, што тут ніхто на нос не садзіцца, а што тутарка ідзе пра сяўбу.

Раім клімавіцкай «Комуне», якая дапускае такія скажэнні слова «сяўба» ў двух побач змешчаных ваметках за 25 жніўня, не займацца падобнымі новатворамі і не заблытваць чытача.

**

Да апошняга часу многія газеты блытаюць два словы «абараняць» і «забараняць». У перакладзе на рускую мову слова «абараняць» азначае «защищать», а слова «забараняць» — «запрещать». Ніяк не могуць зразумець гэтай асіцы работы і чырвонаяслабодекай газеты «Калгаснік». І блытаюць, блытаюць так, што скажюць і калечаць увесь змест.

Даходзіць да буйных палітычных памылак. Так, 19 жніўня, гаворачы аб рэвалюцыйнай пільнасці калгасных мас, работнікі рэдакцыі напісалі:

«Яны не толькі ўмеюць будаваць соцыялізм і сваё заможнае жыццё, але і забараняць соцыялізм, забараняць сваю радзіму».

І гэта ў перадавым артыкуле!?

**

Камарынская раённая газета «Калгасны сцяг» не ў ладах з граматыкай. 5-га жніўня ў газеце быў надрукован наступны заталовак:

«Аб ходзе спаборніцтва паміж калгаснікаў і сельсоветаў».

Трэба было сказаць «паміж калгаснікамі і сельсоветаў». Аднак, гэту памылку газета паўтарыла таксама 15 жніўня. І, як не дзіўна, паўтарыла свой ляпсус і 23 жніўня. Таксама як і раней. Проста хоць пункт па ліквідацыі малаграмацкасці адкрывай пры газеце.

Рад раённых газет асабліва палупіры-
зуюць слова «праводзіць». Ставяць гэ-
тае слова і к месцу і не к месцу. Замест
таго, каб сказаць у загалоўку: «Як трэба
мачыць лён», рэдакцыя «Калектывіста
Расоншчыны» чамусці абавязкова абю-
рачвае фразу і піша: «Як трэба пра-
водзіць мочку ільну».

Пухавіцкая палітэдзёская газета
«СТАЛІНЕЦ» ніяк не можа даць «шапкі»
без слова «праводзіць». «У калгасе «Чыр-
воны будаўнік» шкоднікі праводзяць сяў-
бу» (№ 52 за 22 жніўня). А калгаснік
выказаў-бы гэту думку проста:

«У калгасе «Чырвоны будаўнік» сеюць
па-шкодніцку».

Як бачыце сказ спраўчаецца і лішнія
словы набіраць не трэба.

Не шанцуе рагачоўскай газеце «Кому-
нар» на добрыя і пераканаўчыя «шапкі».
То яна паўтарае заезджаныя і надаку-
чыўшыя «шапкі» — загады, накітальт
«Спыніць тапанне на месцы» (такую
«баявую» шапку даў «Комунар» у нума-
ры за 5 жніўня), то ў захвалены падае
такую «шапку»: «Каналы страт трыма-
юць адкрытымі». Пад гэтай «шапкай»,
якая надрукавана ў «Комунары» за
30 жніўня, падаецца загаловак, які так-
сама нібы прэтэндуе на «арыгіналь-
насць»:

«Бракаробства малых і вялікіх машта-
баў».

Каму патрэбна гэта надуманасць у ма-
савай калгаснай газеце? Замест таго,
каб сказаць «У калгасе «Першае мая»
вялікія страты» вы мудруеце: «Каналы
страт трымаюць адкрытымі». Ці не лепш
без гэтага арыгіналізацыя?

Абсурдныя скарачэнні слоў не спыняюц-
ца. Імі стракаццяць не толькі старонкі ра-
ённых газет накітальт «Калгасніка Ка-
пыльшчыны», які проста адзекуецца з
чытача, падаючы яму такую, напрыклад,
скарочаную «шапку». «Поўнасьцю выка-
рыстаць працудзел і гужавіннасць»
(№ 105 ад 26 жніўня).

За апошні час хваля скарачэнняў да-
кацілася і да рэдакцый цэнтральных га-
зет. «Калгаснік Беларусі» некалькі раз

друкуе абвестку такога зашыфраванага
зместу:

«Магілёўская школа БУДВУЧ Зах-
укрчыгдарбуду абвяшчае асенні на-
бор...»

Работнікі з «Калгасніка Беларусі» ска-
жуць, што гэта няўдалае скарачэнне да-
пушчана ў абвестцы. Але-ж дазвольце,
таварышы. Абвестка таксама друкуецца
для таго, каб яе чыталі і разумелі.

«Фінплан няхай выконвае той, хто аг-
рымаў прэмя, а я прэмя не атрымаў...»
— піша ў адной з заметак лельчыцкай
раённая газета «Калгаснік на вярце».

Смалявіцкая раённая газета «Шлях
калектывізацыі» слова «пахучы» замяняе
сваім «духавіты».

«Больш 800 пудоў сухога і духаві-
тага сена пажыць яшчэ не ўбраным на
пугу».

Не астаўся ў даўгу і «Калгаснік Кар-
мяншчыны». У яго хоць лізначны ад-
ценні, а ёсць. Напрыклад, «Калгаснік
Кармяншчыны» не прызнае слова «штраф»
і піша не іначай як «штрап».

«Злосных сабатажнікаў трэба штра-
паваць — але-ж трэба паглядзець, ка-
го і за што штрафоваць».

І гэта не простая апіска, а цвёрдае не-
ракаванне, што слова «штраф» пінацца
праз літару «п».

Вучань пачатковай школы, які будзе
чытаць гэту заметку, у праве паслаць
рэдактару запытанне: «Дазвольце, ка-
му-ж верыць — школе і настаўніку, ці
рэдактару раёнай газеты?».

Паменш, таварышы, навадняйце жы-
вую мову архаізмамі і надслуханымі ад
бабулек правінцыялізмамі. Не «штра-
пуйце» чытача «духавітым сенам».

Алексей Максімавіч Горкі пісаў: «Ба-
рацьба за ачышчэнне кніг ад «няўдалых»
фраз» таксама неабходна, як і барацьба
супроць моўнай бюрасэнсіцы. З вялікім
сумам прыходзіцца адзначыць, што ў
краіне, якая так паспяхова ў агульным
узыходзіць на вышэйшую ступень куль-
туры, мова ўзбагацілася такімі недарэч-
нымі слоўцамі і пагаворкамі, як, напрык-
лад, «мура», «буза» «валыніць», «ша-

маць», «дай піць», «на вялікі палец з прысыпкай», «на яць».

Гэтыя заўвагі тав. Горкага неабходна яшчэ і яшчэ раз прачытаць работнікам і горацкай, і клімавіцкай, і глускай раённых газет, якія бясплітна каверкаюць жывую мову калгасных мас.

Клімавіцкая «Комуна», напрыклад, замест слова «зберагчы» стала ўжываць «збярэч», горацкая газета «Ленінскі шлях» адну са сваіх пяцікалонных «шпак» падас так:

«Не дапускаць пералежкі ільна на стлішчы, ліквідаваць прарыў у яго апрацоўке».

«На стлішчы», замест «на сцелішчы» апрацоўке замест «апрацоўцы». Яшчэ

далей пашла глуская раённая газета «Сцяг калектывізацыі». Яна пачала папулярываць на сваіх старонках такія недарэчныя выразы, як «на большой палец».

Праўда, гэты, з дазволу сказаць, выраз, «прыстасаваны да мясцовых умоў»: ён перакладзены на беларускую мову.

«У мяне ўсё на вялікі палец» — хваліцца загадчык участка «Труд» — піна газета і тут-жа ад сябе дадае: «Паменш мерайце, тав. Шаўрук, на вялікі палец, а пабольш рабіце на справе».

Ці не час ужо, таварышы, адмовіцца ад недарэчных слоў на старонках газеты?

„ВАДА“ У ГАЗЕЦЕ

Колькі раз прыходзіцца чуць скаргі работнікаў раённага і палітадзельскага друку на малы размер газет, які не дае часта магчымасці асветліць многія пытанні. Нельга сказаць, што гэтыя выказванні нічым не абгрунтаваны. Бурны, распадарчы і культурны рост нашай вёскі высунуў цэлы рад новых пытанняў, якія хвалюць калгасніка, на якія калгаснік шукае адказу ў раённай і палітадзельскай газеце.

Але як незканомны бываюць многія рэдактары ў скарыстанні той газетнай плошчы, якая ім дана!

Не будзем ужо гаварыць аб змяшчэнні ў радзе раённых газет мноства доўгіх афіцыйных матэрыялаў аж да пратаколаў розных раённых устаноў. Няма сумнення, што газета зусім нічога не страціла-б, калі большая частка такіх матэрыялаў не з'яўлялася на яе старонках.

Сёння ў нас гутарка аб другім. Мы хочам указаць рэдактарам газет, як крідучь у іх газетную плошчу шматлікія лішнія словы.

Возьмем веткаўскую раённую газету «За большэвіцкія тэмпы». Бярэм нумар за 29 жніўня. На першай паласе другі радок «шпакі» гучыць так:

«Забяспечыць большэвіцкія тэмпы ў правядзенні гэтых важнейшых работ».

Гэта «шпак» пабудавана няўдала. Яна пагадвае выраз, узяты з пратакола. А між тым, «шпак» лёгка можна ажы-

віць, напісаўшы «большэвіцкімі тэмпамі правядзем гэтыя важнейшыя работы». Зэканомілі два слова, і «шпак» ад гэтага толькі выйграла.

Газета ў тым-жа нумары піна:

«Зусім не распачата сяўба аднаасобным сектарам»...

Пазбавіцца ад канцылярскага авароту гэтай фразы можна таксама лёгка, напісаўшы

«Аднаасобнікі яшчэ не пачалі сяўбу»

Тут-жа далей у газеце чытаем

«Зараз соўгас прыступіў да правядзення сяўбы азімых»

Зноў канцыляршчына. Зусім не трэба пісаць «прыступілі да правядзення сяўбы», калі лепш напісаць увесь сказ так:

«Соўгас пачаў азімую сяўбу».

Яшчэ адзін прыклад. Газета піна:

«Паспяховае выкананне гэтых участкаў сельска-гаспадарчых работ»

Слова «участкаў» тут зусім лішняе.

Усе гэтыя прыклады ўзяты толькі з аднаго нумара газеты «За большэвіцкія тэмпы». А колькі непатрэбных лішніх слоў, нават лішніх сказаў можна налічыць у камплекце газеты хоць-бы за месяц. Гэта лішняя слоўная духта не толькі засмечвае мову газеты, робіць яе дубовай, пратакольнай, але і разбазарвае плошчу газетнага ліста, якая так патрэбна, так дарага.

«ЧЭМПІЁНЫ СПЛАВУ».

Да апошняга часу грамадскасць ведала толькі адно значэнне слова «чэмпіён». Гэта слова ўжывалі тады, калі гутарка ішла аб спартыўных спаборніцтвах. Слоўнік ігназемных слоў дае такое тлумачэнне: «Чэмпіён — першы паміж прадстаўніцамі данага віду спорта».

Рэдакцыя шматтыражкі бабруйскага леспрамгаса і РК саюза лесасплаву «Соцыялістычны лесасплаў» прытрымліваецца асобнай думкі. 2 верасня замест звычайнай «дошкі гонару» лепных сплаўшчыкаў рэдакцыя надрукавала на старонках сваёй газеты дошку «чэмпіёнаў сплаву». І занесла на гэту «дошку чэмпіёнаў» тры брыгады: Бараноўскага, Каэбра і Сушкова.

Будзем чакаць, што ў бліжэйшы час на старонках газеты «Соцыялістычны лесасплаў» з'явіцца «чэмпіёны лесарубаў», «чэмпіёны вывазкі», і нават «чэмпіёны прыёмкі» лесу.

КАЛЕКЦЫЯ ПАМЫЛАК.

Лельчыцкая раённая газета «Калгаснік на варце» друкуецца ў сваёй уласнай друкарні. Аднак, тая выключная няграматнасць, ад якой стракаты старонкі раённай газеты, не дае права сказаць, што лельчыцкая друкарня падпарадкавана інтарэсам газеты.

Падамо на выбар грубейшыя скажэнні слоў толькі ў адным матэрыяле раённай газеты за 8 верасня: «запіске», «меса», «праверая», «шлякам», «паручылі», «налажыць на цэлы шэраг калгаснікаў інтрафаў», «самымгнусціліся», «праўлеаю», «штрафоў», «калгаснікоў», «вымаву», «палітычнае», «на месце», «паручыць тт Скурату і Туроўскаму навучыць прычыны адставання калгаса з года ў год»,

«арганізазаў», «пералому ыалгасу», «адміністравмннем».

Такімі «перламі» ўпрыгожана пастанова РК КП(б)Б і палітаддзела МТС. Устае пытанне: хто каму падпарадкаваны: друкарня інтарэсам газеты, ці газета няграматнаму карэктару?

КАЛІ ЛЮДЗІ НЕ ЖАДАЮЦЬ ДУМАЦЬ

Пагоня за звышарытэльнасцю — характэрная рыса рэдактара жыткавіцкай газеты «Прымежны комунар». Ён дае, напрыклад, наступную «шапку»:

«У РАЙСПАЖЫЎСАЮЗЕ САМАКРЫТЫЦЫ ЎВАХОД ЗАВАРОНЕН І АДЧЫНЕННЫ ДЗВЕРЫ ПРАРЫВАМ». Не асабліва адстае і тав. Фонкац з «Соцыялістычнай перамогі» (Чэрыкаў). Ён прапануе калгаснікам засяваць палі

не адсартаваным збожжам, а нарастаючымі тэмпамі».

Не спяшаецца паленшыць якасць «шапак» раённай газеты і тав. Лявоненка — рэдактар крупскай раённай газеты «Комуністычны шлях»:

«САБАТАЖ ФІНПЛАНА ПАЧЫНАЕЦА АД БАЧЫШЧЫ, ШЫШПАРА, САСА».

Гэта «шапка» 1-й паласы. У чым яе сэнс? А ну, чытач, адгадай.

КРИВОЕ ЛЮСТРА ЧЭРВЕНЬСКАГА ФОТАКАРЭСПАНДЭНТА

Неабмежаваныя здольнасці ў чэрвеньскага фотакарэспандэнта газеты «Калгаснік Беларусі». Сіла яго аб'ектыва «цудоўная». Навёў апарат на лежабока, гультая і ў газеце з'явіцца лешы з лешных ударнікаў, актыўны барацьбіт са стратамі ўраджаю.

Аднойчы, як перадаюць чэрвеньскія таварышы, у раённай газеце «Калектывіст» быў надрукован матэрыял аб злачынных стратах ураджаю ў калгасе «Большэвік». Было гэта 22 ліпеня. Матэрыялы раённай газеты палалі ў цэль. Народны суд чакаў дэкрэтаў. Бры-

гадаір Тарасік асуджан на 3 гады прымусовых работ, калгаснік Ямін — на 6 месяцаў.

Але падаспеў фотакор, які пражывае ў Чэрвені і не мог не ведаць у чым справа. Ён шле фотаздымак у газету «Калгаснік Беларусі». Праз дзесяць дзён уся БССР ужо ведае, што ў калгасе «Большэвік» жывуць і працуюць актыўнейшыя барацьбіты са стратамі ўраджаю і што там ёсць калгаснік Ямін, які «на жніярцы дае добрую якасць работы і перавыконвае норму».

Так заканічна наведамляе подпіс пад 2-хкалонным «фота Я. Салавейчыка».

Каментарыі не патрэбны.

Рыс. А. МАЛЕВІЧА

Фокусы чэрвеньскага фото-карэспандэнта «Калгасніка Беларусі».

Жыццё і праца ПРАКТЫКА

◆ Дзесяцігадовы юбілей старэйшай у раёне насценгазеты «Наш селькор» адсвяткавалі гэтымі днямі кабаноўскія селькоры. Жлобінскага раёна. За дзесяць год насценгазета выхавала дзесяткі актыўных селькораў — лепшых памочнікаў партыйнай арганізацыі ў выкананні важнейшых гаспадарча-палітычных кампаній. Пры актыўнай дапамозе селькораў і насценгазеты на кабаноўскіх хутарах арганізавалі калгас «Камуніст». Нядаўна на матэрыялах насценгазеты выкрыт і выпіян з селькораўскіх радоў і з комсамола кулак Гальмак.

Рэдкалегія старэйшай у раёне і сельсольгасе насценгазеты актыўна дапамагае ў выданні насценгазет у вакольных калгасах.

◆ 100 нумароў друкаванай газеты на дарожным будаўніцтве выдала выязная рэдакцыя «Калгасніка Беларусі». Выязная рэдакцыя правяла вялікую работу па паліпшэнні грамадскага харчавання на ўчастках і культурна-бытавога абслугоўвання рабочых.

Значную работу правяла газета ў разгортванні сацыялістычнага спаборніцтва на дарожным будаўніцтве і ў папулярызацыі соцдагавора БССР з Чувашыяй.

◆ «Калгаснік на варце» — сельсольгасная раённая газета правярае, як ажыццяўляюцца калгасамі прапановы селькораў аб стварэнні калгасных хат-лабараторый. Газета адзначае пачыны селькораў з калгаса «Чырвоны барэцьбіт» і «Новае жыццё», якія яшчэ ў красавіку выступілі ў насценных газетах з папулярызацыяй прапановы тав. Постышэва аб стварэнні калгасных хат-лабараторый. Праўленні калгасаў не падхапілі гэтай ініцыятывы селькораў. Рэдакцыя правяла гутарку з работнікамі райземадзела і выявіла, што ні адна з селькораўскіх прапаноў не ажыццёўлена і па гэты

час. Газета патрабуе ад работнікаў паліт-аддзела МТС і райземадзела забяспечыць стварэнне ў кожным калгасе сваёй хат-лабараторыі.

◆ «За месца на ўсебеларускім з'ездзе рабселькораў» — пад такой назвай вышаў

Першая старонка палітаддзельскай дзіцячай газеты Канальскай МТС.

ужо другі нумар друкаваната бюлетэня ў Буда-Кашалёве. Бюлетэнь прысвечаны падрыхтоўцы да ўсебеларускага з'езда рабселькораў. Выдаюць яго рэдакцыя раёнай газеты «Ленінскі шлях» і палітаддзельская газета «Сцяг Леніна». Задачы бюлетэня — дапамагчы рабселькорам і рэдкалегіям нізавых газет у падрыхтоўцы да ўсебеларускага з'езда рабселькораў.

У кожным нумары друкуюцца матэрыялы аб падрыхтоўцы рэдкалегій насценгазет да з'езда, даецца агляд работы насценгазет калгасаў.

◆ Старадарожская раённая і палітаддзельская газеты разаслалі ўсім селькорам раёна друкаванае пісьмо аб узмац-

нешні падрыхтоўкі да ўсебеларускага з'езда рабселькораў. У гэтым рэдакцыя мабілізуе селькораў на выкананне камп'ютных вытворчых задач, што з'яўляецца лепшым паказальнікам іх ударнай работы і баявой падрыхтоўкі да з'езда.

Адначасова рэдакцыя наведвае селькору аб дні лёткі на сельсавецкі злёт селькораў.

◆ «Сёння ў раёне» — пад такім загалоўкам друкуе ў кожным нумары хроніку па раёну горацкая газета «Ленінскі шлях». Сярод заметак гэтага аддзела рад рознастайных пытанняў. Тут і пытанні будаўніцтва новых школ, і прыліву ў калгасы, і заметкі аб новай партыі прамтараў для калгасаў раёна, і невялічкія наведанні аб канферэнцыі пастаўнікаў, і аб надыходзячай сельска-гаспадарчай выстаўцы. Выкананне раёнам фінплана, ход сіласавання ў буйнейшых калгасах раёна, работа спажывецкай кааперацыі, падрыхтоўка культурна-асветных устаноў раёна да зімовай вучобы — усё гэта знаходзіць сваё адлюстраванне ў невялікіх заметках пастаяннага аддзела газеты «Сёння ў раёне».

◆ Прадз'ездаўскую пераклічку рэдактароў цэхавых і брыгадных насценгазет праводзіць шматтыражка бабруйскага дрэваапрацоўчага камбіната «За ўдарныя тэмпы». Задача пераклічкі — вопыт леп-

шых насценгазет камбіната зрабіць здабыткам усяго шэрагу друку завода.

◆ «Большэвік Барысаўшчыны» ўключыўся ва ўсесаюзную вытворчую нараду па пытанню жывёлагадоўлі. Рэдакцыя звярнулася да партыйных і савецкіх арганізацый, да ўсіх саўгасаў, калгасаў і рабселькораў раёна з заклікам дапамагчы перадаць лепшы вопыт работы калгасных ферм усім фермам і калгасам раёна.

◆ «Ударнік» — газета гомельскай абутковай фабрыкі «Праца» — разгортвае соцнаборніцтва паміж газетамі і рабкорамі фабрыкі на лепшую падрыхтоўку да ўсебеларускага з'езда рабселькораў. Газета пачынае друкаваць матэрыялы рэдактароў цэхавых і брыгадных газет аб іх падрыхтоўцы да надыходзячага з'езда. Рэдактар штодзённа тав. Карабельнік пазаводскую шматтыражку абавязваецца зрабіць штодзёнку апэратыўнай і масавай, добракасна афармляць яе, навілічыць лік рабочых ударнікаў, удзельнікаў газеты.

◆ «Ударнік леса» — газета Чэрвеньскага леспрамгаса — пачала падрыхтоўку да ўсебеларускага злёта знатных людзей лесу, сплаву і падсечкі. 6 верасня вышаў 41 нумар газеты са спецыяльнай старонкай вопыта работы лепшых ударнікаў лесу і сплаву Чэрвеньшчыны.

ШТО НОВАГА

у Палітаддзельскім
Друку

* Селькораўскі рэйд па праверцы ў сельпо вагаў, гір і правільнасці цэн праводзіць палітаддзельская газета Рагачоўскай МТС «За большэвіцкія калгасы». Селькору калгаса «Ленінскае жыццё» выкрылі буйныя злоўжыванні ў кааператывах Дварэцкага сельсавета.

Рэйд праводзіцца па ўсіх крамах, якія абслугоўваюць калгасы зоны МТС.

* «Палітаддзельская праўда» — газета палітаддзельскай Полацкай МТС, уключыўшыся ў падрыхтоўку да III ўсебеларускага з'езда рабселькораў, разгортвае спажывецтва калгасных насценгазет на лепшае і хутчэйшае завяршэнне ўборкі і выкананне плана паставак дзяржаве сель-

ска-гаспадарчай прадукцыі. Рэдакцыя газеты палітаддзельска абавязалася лепшы вопыт работы насценгазет і селькораў перадаць праз старонкі «Палітаддзельскай праўды» насценгазетам і селькорам усяго раёна.

* Двухдзяднік абмену вопытам работы калгасных і брыгадных партарганізатараў праводзіць газета палітаддзельска Буда-Кашалёўскай МТС «Сцяг Леніна». Праз свае старонкі газета павінна расказаць, як лепшыя партарганізатары раёна кіруюць работай у калгасах і брыгадах, паказаць формы і метады іх работы па арганізацыйна-гаспадарчаму ўмацаванню калгасаў.

★ **Лісткі баявой трывогі**, сігналізуючыя аб адставанні таго ці іншага калгаса, выдае газета палітаддзела Пухавіцкай МТС «**Стапінец**». Адначасова рэдакцыя газеты практыкуе выданне і рассылку ў калгасы друкаваных паведамленняў. Нядаўна рэдакцыя разаслала ў калгасы паведамленне № 2, якое знаёміць калгаснікаў з парадкам здачы бульбы (паведамляюцца цэны на бульбу, спіс прыёмачных пунктаў і станцый). Лістоўка мабілізуе калгаснікаў на хутчэйшую здачу бульбы: «Да 15 жніўня цана на бульбу 90 руб., з 16 па 31 жніўня — 60 руб., з 1 верасня — 36 руб. за тону». Адначасова даецца падрабязнае тлумачэнне, якой павінна быць так званая стандартная бульба (размер, гатунак, якасць).

★ **Жлобінскі РК КП(б)Б і палітаддзел МТС праводзяць агляд нізавога калгаснага друку.** У агляд уключаецца ўвесь сельгасархавы абыткі. Селькоры мабілізуюцца на дапамогу партыйным арганізацыям у хутчэйным завяршэнні плана хлебапаставак і асенняй сяўбы. Штодзённая дзелавая работа сельгасархав праводзіцца пад лозунгам барацьбы за права атрымаць мандат на ўсебеларускі з'езд рабсельгасархаў.

★ **Дзве новыя друкаваныя палітаддзельскія газеты** — «Палітаддзельская праўда» Асвейскай МТС і «Палітаддзельскі

кпіч» Лёзненскай МТС — пачалі выдавацца з 1 жніўня. «Палітаддзельская праўда» з першага-ж нумара па-апера-тыўнаму ўключылася ў падрыхтоўку да ўсебеларускага з'езда рабсельгасархаў.

★ «**За большэвіцкія калгасы**» — газета палітаддзела Рагачоўскай МТС — выдала макет **сігнальных лістоў па барацьбе са стратамі**. Макеты разасланы рэдкалегіям калгасных і брыгадных на-сценгазет. Запаўняецца сігнальны лісток заметкамі лепшых ударнікаў барацьбы за якасць уборкі, хлебапаставак і асенняй сяўбы. Увесь матэрыял афармляе рэдкалегія брыгаднай насценгазеты і інспектар па якасці.

★ **Знатных людзей калгасных палёў** палітаддзел Слуцкай МТС будзе заносіць у **чырвоную кнігу**. Гэту ініцыятыву палітаддзела шырока папулярнае палітаддзельская газета «**За тэмпы і якасць**».

Капыльскай палітаддзельскай газеце «**За большэвіцкі калгас**» надрукавала і разаслала ва ўсе калгасы паведамленне аб тым, што палітаддзел завёў **кнігу гонару** лепшых ударнікаў калгаснай гаспадаркі.

Для тых калгасаў, якія даб'юцца права быць занесенымі ў кнігу гонару, рэдакцыя палітаддзельскай газеты будучы арганізаваны к 18 гадавіне Окцябрскай рэвалюцыі выстаўкі дасягненняў калгасаў з апісаннем гэтых дасягненняў, з паказам работы старшын калгасаў, перадавых брыгадзіраў, звеннявых, рэдактароў на-сценгазет, сельгасархаў і калгаснікаў-удар-нікаў.

У ПАЛІТСЕКТАРЫ МТС НАРКАМЗЕМА БССР

★ **62 палітаддзельскія друкаваныя газеты** для калгаснікаў выдаюцца зараз палітаддзельцамі МТС Савецкай Беларусі. Не маюць сваіх друкаваных газет пакуль толькі 9 палітаддзелаў МТС.

★ **Расце баявое папаўненне юнацкага друку БССР**—палітаддзелы МТС разгарнулі выданне палітаддзельскіх дзіцячых газет. Следзім за «Юным ланіцам»—дзіцячай газетай Аршанскай МТС—пачаў выдаваць надзвычай цікавую газету «**Піонерская звязда**» і палітаддзел Цялушскай МТС, Бабруйскага раёна. Сіроцінскай МТС сумесна з Шумянскай узорнай сяродняй школай выдаюць дзіцячую газету «**Юны ланінец**».

4-га верасня вышаў першы нумар пі-
нерскай газеты палітаддзела Капыльскай

МТС «**Юны ланінец**». Палітаддзел Чашніц-
кай МТС выдае дзіцячую друкаваную га-
зету «**Па сталінскаму шляху**».

★ **Вылучыць лепшыя агульна калгасныя і брыгадныя газеты на ўсесаюзную чырво-
ную дошку**, арганізуюмую ў журнале «**Районная і політотдзельская печать**»,—
такое ўказанне рэдкалегіям палітаддзель-
скіх газет даў палітсектар МТС. На чыр-
воную дошку па прадстаўленню палітад-
дзелаў будучы заносіцца лепшыя палі-
таддзельскія калгасныя і брыгадныя газе-
ты, якія паказалі найлепшыя ўзоры ма-
савай арганізатарскай работы па ўборцы
і хлебапастаўках, у правядзенні асенніх
сельска-гаспадарчых работ.